

Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat bij de mensen

Het Boek van de Hemel

Deel 28

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 28

22 februari 1930 - 8 februari 1931

Deze teksten zijn een vertaling van
het originele Italiaanse Manuscript
van Luisa Piccarreta

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan

Voor privégebruik
Studieversie

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis
<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

Deel 28

28-1- 22 februari 1930 – Wie in de Goddelijke Wil leeft, is omgeven door goddelijke Onveranderlijkheid. De dood van het Goede. Het offer van het leven om het Goede terug tot leven te brengen.

(1) Ik ben altijd in de ban van dit Goddelijk Fiat.

Hij weet hoe Hij kan overwinnen met zijn Kracht en zijn Zachtheid.

Door zijn Zachtheid trekt Hij mij op onweerstaanbare wijze aan.

Door zijn Kracht overwint Hij mij zodanig, dat Hij met mij kan doen wat Hij wil.

O Heilige Wil, nu U mij hebt overwonnen hebt, sta mij toe U te overwinnen met uw eigen wapens.

Dan zal U toegeven aan mijn voortdurende smeebeden.

En U zal komen heersen temidden van de mensen en de menselijke wil onderwerpen. Zo zal alles op aarde enkel nog Goddelijke Wil zijn.

(2) Ik dacht na over de Goddelijke Wil toen mijn lieve Jezus zich in mij bewoog en zich liet zien.

Hij zei mij:

(3) “Mijn dochter, *als je eens wist wat het betekent om je te laten meeslepen door mijn Goddelijke Wil!*

Dan wordt de ziel ondergedompeld in onze Onveranderlijkheid.

En alles wordt onveranderlijk voor haar: onveranderlijke Heiligheid, Licht, Genade en Liefde.

Zo ervaart zij niet langer de veranderlijkheid van menselijke wegen, maar alleen de stabiliteit van de Goddelijke Wegen.

Daarom zou de ziel die in Mijn Goddelijke Wil leeft, ‘hemel’ kunnen genoemd worden, die altijd vast en stabiel op haar ereplaats staat met alle sterren.

Als hij draait, aangezien het de hele schepping is, die samen, draait, beweegt deze hemel met al zijn sterren niet en hij verandert niet.

Hij blijft altijd onveranderlijk.

Zo is de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft.

Zij kan zich verplaatsen en verschillende handelingen verrichten.
Maar aangezien de ziel zich zal verplaatsen
- met de activerende Kracht van mijn Goddelijke Fiat en
- in overeenstemming met mijn Goddelijke Wil,
zal zij altijd zijn zoals de hemel.
Zij zal onveranderlijk blijven in haar bezittingen en voorrechten
die mijn allerhoogste Wil haar geschonken heeft.

*Daarentegen kan je de ziel die buiten mijn Goddelijke Fiat leeft,
zonder zijn werkende Kracht, beschouwen als vallende sterren, die in
de ruimte vallen alsof ze geen vast punt hebben.
Deze zielen lijken op deze sterren die met hun kop naar beneden
vallen, alsof ze losgeraakt zijn van het hemelgewelf.*

Zo is de ziel die niet in mijn Goddelijke Wil leeft.
Zij verandert voortdurend.
En ze voelt in zichzelf zo'n verscheidenheid aan veranderingen
dat zij het beu wordt om een goed werk voortdurend te herhalen..
En als er een vonkje Licht uit deze ziel komt,
is dat als het licht van één van die sterren die onmiddellijk verdwijnt.

Je kan zeggen ***dat dit het teken is om te weten of een ziel in de Goddelijke Wil leeft: de onveranderlijkheid in het goede.***

En het teken om te weten ***of je in de menselijke wil leeft:***
de ziel verandert voortdurend.

(4) Daarna volgde ik de Daden van het Goddelijk Fiat.
Ik ging rond in de werken van de Schepping, in het aards Paradijs,
op de voornaamste plaatsen en bij de meest vooraanstaande
personen uit de wereldgeschiedenis, om in naam van iedereen,
het Rijk van de Goddelijke Wil op aarde te vragen,

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. ***Hij zei mij:***

(5) Mijn dochter, door zich terug te trekken uit mijn Goddelijke Wil,
heeft de mens de zegeningen tenietgedaan die mijn Goddelijk Fiat in
hem zou doen ontstaan hebben, als mijn Fiat niet afgewezen was.

Toen de mens zich terugtrok uit mijn Goddelijke Wil,
stierf de voortdurende Daad van het Goddelijke Leven in de mens.
De heiligheid die altijd groeit, stierf.
De schoonheid die nooit ophoudt om steeds mooier te worden,
stierf ook, evenals de onuitputtelijke Liefde, die nooit zegt "Het is
genoeg" en altijd wil geven.

Sterker nog, door mijn Goddelijke Wil te verwerpen, *stierf ook de Orde,
samen met de Lucht en het Voedsel*, die de mens voortdurend zouden
gevoed hebben.

Zie je dus hoeveel Goddelijke Zegeningen de mens in zichzelf gedood
heeft door zich terug te trekken uit mijn Goddelijke Wil?

Maar ***waar het goede gestorven is, moet het leven opgeofferd
worden om dat Goede opnieuw tot leven te wekken.***

Daarom, toen Ik de wereld wou vernieuwen om de mensen het Goede
te geven, heb Ik met gerechtigheid en wijsheid het offer van een leven
gevraagd.

Zo vroeg Ik aan **Abraham** om Mij zijn enige zoon te offeren, wat hij ook
deed. En Ik was het, die hem daarvan weerhield.

In dit offer dat Abraham meer kostte dan zijn eigen leven, ontstond een
nieuwe generatie waaruit de Goddelijke Bevrijder en Verlosser zou
voortkomen, die het Goede in de mens zou doen herleven.

Met het verstrijken van de tijd, heb Ik aan **Jacob** het offer en het groot
verdriet van de dood van zijn geliefde zoon Jozef gevraagd. Ook al
was Jozef niet gestorven, voor Jacob was hij dat in werkelijkheid wel.

Het was de nieuwe oproep die terug opkwam in dit offer. De hemelse
Verlosser vroeg om de wedergeboorte van het verloren Goede.

Hetzelfde gold voor mijn Komst naar de aarde: Ik wilde sterven.
Met **het Offer van mijn Dood** riep Ik de wedergeboorte op van al die
levens en het goede dat de mensen gedood hadden.

En **Ik wilde verrijzen** om het leven van het goede en de
wederopstanding van de menselijke familie te bevestigen.

Wat een grote belediging om het Goede te doden!

*Zij is zo groot dat **het offer van andere levens nodig is, om het te doen herleven.***

Maar aangezien de Goddelijke Wil niet heerste (in de mens, werd met **mijn Verlossing en het offer van mijn Dood,** niet al het goede in de mens hersteld.

Mijn Goddelijke Wil wordt onderdrukt en Hij kan de Heiligheid die Hij wil, niet ontwikkelen. Het goede lijdt met tussenpozen. Soms herleeft het, soms sterft het.

En mijn Fiat blijft achter met de voortdurende pijn, dat Hij niet al het goede dat Hij zou willen, in de mens kan doen herleven.

Daarom **ben Ik in de kleine sacramentele Hostie gebleven.**

Ik ben vertrokken naar de Hemel, maar Ik ben op aarde gebleven onder de mensen om geboren te worden, te leven en te sterven, zij het op mystieke wijze.

Ik deed dit opdat al het Goede in de mensen opnieuw zou kunnen geboren worden, dat Goede dat de mens verworpen had door zich terug te trekken uit mijn Goddelijke Wil.

En verenigd met Mijn Offer, **heb Ik het offer van je leven gevraagd** opdat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de menselijke generaties zou komen.

En **in elke tabernakel**, ben Ik bezig met

- het Werk van Verlossing en
- het "Fiat Voluntas tua sicut in Caelo et in terra",

Ik ben tevreden met **mijn eigen Offer en mijn Dood in elke Hostie** om de Zon van mijn Goddelijke Fiat te laten herrijzen, en om het nieuwe tijdperk van zijn volledige triomf te doen aanbreken.

Toen Ik de aarde verliet, **zei Ik:**

"Ik ga naar de hemel en Ik blijf op aarde in het Ssacrament."

Ik zal tevreden zijn met eeuwenlang te wachten.

Ik weet dat het Mij veel zal kosten.

Ik zal geen gebrek hebben aan ongehoorde beledigingen,
- misschien nog meer dan tijdens mijn Passie.
Maar Ik zal Mij wapenen met goddelijk Geduld.

En in deze kleine Hostie zal ik het Werk volbrengen.

Ik zal mijn Wil in de harten laten heersen.
Ik zal onder de mensen blijven om van de vruchten van alle offers die
Ik gebracht heb, te genieten.

Wees daarom met Mij verenigd in het offer
- voor een zo heilige zaak en
- voor de rechtvaardige triomf van mijn Wil die zal heersen en regeren.

28-2- 26 februari 1930 - Het is noodzakelijk om naar het Goede te verlangen. Als het volk van de Goddelijke Wil niet gevormd is, kan de Goddelijke Wil zijn Koninkrijk niet hebben. Wie in het Fiat leeft, is eigenaar. De mens die zijn eigen wil doet, is slaaf.

(1) Ik dacht aan het grote verlangen van mijn altijd vriendelijke Jezus om zijn heilige Goddelijke Wil bekend te maken.

Ik zei tegen mezelf: "Hij houdt ervan, verlangt ernaar en wenst dat zijn Koninkrijk komt. En toch wacht Hij zo lang om het onder de mensen te laten opkomen.

Hij kan alles doen wat Hij wil. Het ontbreekt Hem niet aan Macht.
Hij zou in één oogwenk de hemel en de aarde kunnen veranderen.
Wie kan zich tegen zijn Macht verzetten? Niemand.

Bovendien zijn voor Jezus 'willen' en 'kunnen' één en hetzelfde.
Waarom dan deze vertraging?

Ik dacht hierover na. Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(2)"Mijn dochter, erop wachten, ernaar verlangen en het Goede willen, is je bereid maken om het te ontvangen.

Wanneer iemand iets goeds ontvangt waar hij lang op gewacht heeft, bemint hij dat goede, waardeert hij het, zorgt hij ervoor en verwelkomt hij de gever van dat goede, waar hij zo lang op gewacht heeft.

Bovendien is dit een ander exces van onze Liefde, nl. dat de mens vurig verlangt naar het Goede dat Wij hem willen geven. Wij willen immers dat de mens zelf er ook iets aan bijdraagt, ten minste door zijn verzuchtingen, zijn gebeden en zijn wil om dit Goede te willen.

Dan kunnen Wij zeggen:

"Zie, je hebt het verdiend omdat jij van jouw kant, alles gedaan hebt wat je kon, om het te verkrijgen."

In werkelijkheid is alles een effect van onze Goedheid.

Wij beginnen met bekend te maken wat Wij aan de mensen willen geven.

Je kan zeggen dat Wij met hen corresponderen.

Wij sturen hen liefdesbrieven.

Zo sturen Wij onze boodschappers die zeggen wat Wij willen geven.

En dit alles dient om de mensen ertoe aan te zetten, om vurig te verlangen naar de grote Gave die Wij hen willen schenken.

Is dat niet wat Wij hebben gedaan voor **het Koninkrijk van de Verlossing**? Er is vierduizend jaar gewacht.

Naarmate de tijd naderde, werden de brieven indringender en kwamen ze vaker. En dat alles gebeurde om hen welwillend te stemmen.

Hetzelfde geldt voor **het Koninkrijk van de Goddelijke Wil**.

Ik stel het uit omdat Ik wil dat zij het kennen, dat zij smeken voor zijn Komst, dat zij naar zijn Rijk verlangen en dat zij de Grootheid van dit Geschenk begrijpen.

Dan kan Ik tegen hen zeggen: "Jullie hebben Hem gewild en verdiend. En Hij komt onder jullie regeren.

Door jullie kennis, jullie gebeden en jullie verlangen, hebben jullie zijn uitverkoren volk gevormd waar Ik kan heersen en regeren."

Zonder een volk kan er geen koninkrijk gevormd worden.

En dat is ook de reden waarom geweten wordt dat mijn Goddelijke Wil op aarde wil regeren: opdat zij bidden, ernaar verlangen en zich bereidwillig opstellen om zijn volk te vormen.

Daar kan mijn Goddelijke Wil dan onder hen neerdalen en zijn Koninklijk Paleis, zijn Troon en zijn Zetel vormen.

Wees dus niet verbaasd als je Mijn grote belangstelling en verlangen naar de heerschappij van Mijn Wil ziet, maar ziet dat Ik vertraging veroorzaakt. Dit zijn de besluiten van Onze onbereikbare wijsheid, die alles in de juiste volgorde voorbereidt. En Ik gebruik deze vertraging om de kennis van Mijn Wil in de vorm van brieven, telegrammen, telefoontjes en boodschappers te sturen

Wees dus niet verbaasd als je ziet dat Ik zoveel belang hecht en zo vurig verlang naar het Koninkrijk van mijn Wil en zijn komst uitstel.

Dit zijn de bepalingen van onze onbereikbare Wijsheid, die met orde handelt. Het uitstel dient om zijn Kennis tot bloei te laten komen. Deze Parels van Kennis zullen als brieven, telegrammen en telefoontjes zijn, evenzovele boodschappers die het volk van mijn Goddelijke Wil zullen vormen.

Bid dus, en moge je vlucht voortdurend zijn.

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang in het Goddelijk Fiat.

Aangekomen **in Eden** bleef ik nadenken

- aan de uitwisseling van Liefde tussen God en de onschuldige Adam.
- hoe de Godheid, die geen enkele belemmering van de kant van de mens vond, een stortvloed van liefde over hem uitstortte.

De Godheid verrukte de mens met zijn Liefde.

Hij liet zich horen met **een zachte stem die hem zei:**

"Zoon, Ik hou van je, Ik hou zoveel van je."

Adam, geraakt en verrukt door deze eeuwige Liefde, **herhaalde op zijn beurt:** *"Ik hou van U, ik hou van U."*

En terwijl hij zich in de armen van zijn Schepper wierp, drukte Adam zich zo stevig tegen Hem aan, dat hij niet wist hoe hij zich ervan kon losmaken. Want zijn Schepper was de enige Liefde die hij kende.

En Hem beminnen was zijn enige reden om te leven.

Mijn geest verloor zich in deze uitwisseling van liefde tussen God en de mens.

Mijn lieve **Jezus, vol goedheid, zei mij:**

(4) "Mijn dochter, ***wat een mooie herinnering is de schepping van de mens!***

Hij was gelukkig, en Wij ook. Wij genoten van de vruchten van ons Werk. Wij genoten er enorm van om hem te beminnen en door hem bemind te worden. Onze Goddelijke Wil hield hem jong en mooi.

Onze Wil droeg hem in zijn Armen van Licht en Hij liet Ons zien hoe mooi onze geliefde zoon was, het Werk was dat Wij geschapen hadden. Hij was als een zoon in ons huis, in onze oneindige rijkdom.

En omdat hij onze zoon was, was hij ook de eigenaar. Het zou tegen de natuur van onze Liefde geweest zijn, om van onze zoon geen eigenaar te maken, hem die Wij zo beminden en die Ons beminde.

In ware liefde **zeg je niet:** "*Dit is van mij en dit is van jou*".

Maar alles wordt gedeeld.

En hem eigenaar maken, gaf Ons geen zorgen.

Integendeel, het maakte Ons blij.

Het bracht een glimlach op ons Gelaat. Hij *vermaakte Ons*.

En hij gaf Ons prachtige verrassingen van onze eigen bezittingen.

Bovendien, hoe kon hij geen eigenaar zijn,

als hij onze Goddelijke Wil bezat, die over alles heerst?

Door hem geen eigenaar te maken, zouden Wij onze Wil in slavernij gebracht hebben, wat onmogelijk was. Waar onze Wil heerst, bestaat er geen slavernij. Maar alles is eigendom.

Daarom kende de mens, zolang hij in ons Goddelijk Fiat leefde, geen slavernij. Toen de mens zondigde door zich terug te trekken uit onze Goddelijke Wil, verloor hij zijn eigendom en maakte hij zichzelf tot slaaf.

Wat een verandering! **Van zoon tot slaaf!** *Hij verloor het gezag over de geschapen dingen en hij werd de slaaf van alles.*

Door zich terug te trekken uit ons Goddelijk Fiat, voelde de mens zich tot in zijn grondvesten geschokt. En zijn hele persoon wankelde.

Hij leerde wat zwakheid was. En hij had het gevoel de slaaf van zijn hartstochten te zijn, wat hem een gevoel van schaamte bezorgde. Hij kwam zover van zijn zelfbeheersing te verliezen.

Kracht, Licht, Genade en Vrede waren niet meer in zijn macht zoals voorheen. Hij moest hen met tranen en gebeden van zijn Schepper afsmecken.

Zie je nu wat het betekent om in mijn Goddelijke Wil te leven?

Het betekent eigenaar zijn. Wie zijn eigen wil doet, is een slaaf.

(5) Verrast door wat Jezus had gezegd had, zei ik tegen Hem:

"Mijn Liefste, hoewel het troostend is om U te horen spreken over uw Goddelijke Wil, is het ook pijnlijk om te horen over het kwaad van de menselijke wil."

Jezus voegde eraan toe:

(6) "Mijn dochter, het is noodzakelijk om je te vertellen over mijn Goddelijk Fiat. Dit zal dienen als uitnodiging, aantrekkingskracht en tedere, zachte en krachtige stem, om jullie allemaal uit te nodigen om te leven in het koninklijk paleis van mijn Goddelijke Wil. Dan zullen jullie niet langer slaven zijn, maar eigenaars.

Het is ook noodzakelijk om je te vertellen over het kwaad van de menselijke wil. Want Ik zal de mens nooit zijn vrije wil ontnemen.

Daarom is het in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil noodzakelijk, dat Ik een koninklijke Wacht creëer, deze nobele wakers, die de mensen *wijzen op het grote kwaad van de menselijke wil*, zodat zij waakzaam zijn.

Dan zullen de mensen de menselijke wil verafschuwen.

En zij zullen blij zijn met het Geluk en de Bezittingen die mijn Goddelijke Wil hun schenkt.

28-3- 5 maart 1930 - Jezus wil de Hartslag van zijn Fiat in de mensen zien kloppen. Het leven in zijn Fiat is een oproep aan alle Daden in de Goddelijke Wil. Wat Eenheid betekent.

(1) Ik leef nog steeds in de pijn van het gemis van mijn lieve Jezus.

Wat een zwaar martelaarschap!

Als de Goddelijke Wil niet in de plaats van Jezus gekomen was, weet ik niet hoe ik had kunnen leven.

Ik voel de Goddelijke Wil echter voortdurend. Hij geeft mij leven, Hij houdt mij altijd bezig en ik verlies mij in Hem.

Met dit alles en vele dierbare herinneringen aan Jezus geloofde ik dat ik Hem nooit uit het oog zou verliezen.

Zijn lieve en frequente bezoeken, zijn vele liefdevolle listjes, zijn vele verrassingen, gaven mij het gevoel had dat ik meer in de Hemel leefde dan op aarde. Enkel reeds de herinneringen daaraan zijn wrede wonden, die mijn pijnlijk martelaarschap nog moeilijker maken.

“Ach, Jezus, Jezus! Hoe gemakkelijk is het voor U om U af te wenden en degene te vergeten die U bemint en die U tot martelares maakt. En toch hebt U zelf zo vaak gezegd hoezeer U mij bemint! Ach, Jezus, kom terug. Ik kan zo niet meer verder.”

Terwijl mijn arme ziel koortsig was, naar Jezus verlangde en in haar delirium onzin uitkraamde, bewoog Jezus zich in mij.

Hij omhelsde mij, alsof Hij een einde wilde maken aan mijn onzin.

En **mijn lieve Jezus zei mij:**

(2) "Mijn dochter, kalmeer, kom tot rust, Ik ben hier.

Ik heb je niet aan de kant gezet, want de natuur van mijn Liefde vergeet niemand.

Integendeel, Ik ben in jou om al je daden te leiden in mijn Goddelijke Wil, zodat ze allemaal, zelfs de kleinste, nobel en goddelijk zijn en het zegel van mijn Goddelijke FIAT dragen.

Ik wil de Hartslag van het Fiat in al jouw daden zien kloppen.

En hetgeen Mij het nauwst aan het Hart ligt, is het vormen van het *eerste exemplaar van de ziel die in mijn Goddelijke Wil moet leven.*"

(3) Hij zei dat en toen zweeg Hij.

Ik vervolgde mijn rondgang in het Goddelijk Fiat.

Ik wilde alles wat de mensen gedaan hadden bijeenbrengen om het in de Goddelijke Wil in te sluiten.

Mijn allerliefste **Jezus, voegde eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, leven in mijn Goddelijke Wil is alle handelingen van de mensen terugbrengen naar zijn Eenheid. Alles is voortgekomen uit zijn Eenheid, door onze Ene handeling, die leven geeft aan alle handelingen.

Het is inderdaad ons Recht dat alles naar Ons terugkeert, om te erkennen waar het vandaan gekomen is.
Erkennen waar een daad vandaan komt,
en Wie het is die op zoveel manieren leven geeft aan zoveel daden,
is het grootste eerbetoon aan onze Macht en onze Wijsheid,
die met één enkele Daad leven geven aan alle daden.

Enkel degene die in mijn Fiat leeft, kan alles met Hem omarmen.
Hij kan alles als in de palm van zijn hand nemen, om alles te omvatten in die Wil waarin hij leeft.
Alleen deze ziel kan opstijgen in onze Eenheid om Ons alles te brengen en Ons de ware Eer te bewijzen voor alle effecten van onze Ene Daad.

Jouw rondgangen in onze Goddelijke Wil verzamelen niet enkel alles.
Zij delen ook uw daad mee aan de hele Schepping.
En de hele Hemel neemt een houding van aanbidding aan, verbonden met uw aanbidding. De zon bemint Ons met jouw liefde; de wind verheerlijkt Ons samen met jou.

Kortom, mijn Wil omhult de daad die jij in Hem verricht.
En aangezien de hele schepping doordrongen is van onze Wil, neemt zij de houding aan om Ons te beminnen, Ons te aanbidden en Ons eer en dank te betuigen.
En zo voelen Wij dat de ziel, in ons Goddelijk Fiat, Ons de volheid van liefde, de totaliteit van aanbidding en volledige eer geeft.
Ga dus door met je vlucht in mijn Goddelijke Wil en maak je nergens anders zorgen over. Want in Hem heb je veel te doen.

(4) Toen bleef ik nadenken over de Eenheid van de Goddelijke Wil
Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(5) Mijn dochter, weet je wat **'Eenheid van de Goddelijke Wil'** betekent?

Het betekent dat binnen deze unieke Wil er niets moois, goeds of heiligs bestaat dat niet uit Hem voortkomt.

Onze Goddelijke Wil is Eén; zijn Eenheid is één; zijn handelen is één. Maar hoewel één, strekt de Wil zich overal uit, net als de eenheid en het handelen.

En omdat Hij zich overal uitstrekt, als in één adem, doet Hij alles, omarmt Hij alles en geeft Hij leven aan alles.

En dus is iedereen die in onze Goddelijke Wil leeft, versmolten met onze Eenheid. En alles wat hij doet blijft in Ons en verlaat Ons niet.

Daarentegen voelen Wij bij iedereen die buiten onze Goddelijke Wil leeft, de pijn van de daden die aan onze Wil ontruikt zijn.

Aangezien de wil van deze ziel niet 'één' is met onze Goddelijke Wil, neemt zij deze daden weg en geeft zij hen niet terug. Het grote verschil voor de ziel die buiten ons Fiat leeft, is dan ook dat al haar daden verdeeld en gebroken zijn, en niet met elkaar versmolten zijn.

Zo zal deze ziel niet het genoegen hebben om in zichzelf de Volheid van het Licht, van het Geluk, noch van alle Goeds, te bezitten. Alles zal slechts ellende, zwakheid en gebrek aan Licht zijn.

28-4- 9 maart 1930 - De Kennis van de Goddelijke Wil kan zijn Leven en het volk van zijn Koninkrijk te vormen. De herinnering aan wat Jezus gedaan en geleden heeft, vernieuwt de Liefde van Jezus; Zij neemt toe en stroomt over voor het Welzijn van de mensen.

(1) Mijn overgave in het Fiat gaat door.

Ik voel me zo stevig vastgehouden in zijn Armen van Licht dat ik geen enkele beweging kan maken, en ik wil ook helemaal niet weg.

Ik doe er goed aan om me niet van zijn Hart van Licht te verwijderen. Ik voel dat er harmonie is tussen mij en de Goddelijke Wil, zodat geen van ons beiden zich van de ander kan losmaken.

“O Heilige Wil, hoe beminlijk en krachtig bent U!

Uw beminnelijkheid trekt mij aan, verrukt mij en fascineert mij.
En omdat ik zo gefascineerd ben, weet ik niet hoe ik niet aan U
gebonden kan blijven.
En met uw Macht heerst U standvastig over mijn kleinheid.

U stort Uzelf uit in stromen, zodanig dat ik de weg, om uit uw eindeloos
Licht te komen, kwijtgeraakt ben. Maar dat is een gelukkig verlies!
Oh aanbiddelijke Fiat, ik smeeek U, dat allen ook de weg kwijt geraken,
zodat zij alleen nog maar de weg kennen die naar uw Goddelijke Wil
leidt.

Maar hoe kunnen de mensen zo'n Goedheid kennen?
Ik dacht daarover na toen mijn lieve Jezus zich in mij liet horen.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, de *Parels van Kennis* over mijn Goddelijke Wil *zijn*
wegen die de mensen naar de Armen van Licht van mijn Goddelijk Fiat
kunnen leiden.

De Kennis is als zaad. En dit zaadje markeert het begin van de
Geboorte van mijn Goddelijke Wil in de ziel.

Elke Parel van Kennis zal als een klein slokje Leven zijn
die de rijpheid van dit Goddelijke Leven in de ziel zal vormen.

Om deze reden heb Ik je veel dingen over mijn Goddelijk Fiat verteld.

Elke Parel van Kennis zal iets brengen,
dat het Leven van mijn Wil in de zielen zal doen rijpen

- de ene zal het Zaad brengen,
- een andere de Geboorte, het Voedsel, de Lucht, het Licht, en
- weer een andere de Warmte.

Elk Pareltje van Kennis draagt een ander niveau van rijpheid in zich.
Bijgevolg, hoe meer de mensen zullen weten wat Ik bekendgemaakt
heb over mijn Goddelijke Fiat, hoe volwassener zij zich zullen voelen.

Mijn Parels van Kennis over het Goddelijke Fiat zullen de zielen
vormen en zullen bij hun aanraking, de hartstochten van de menselijke
wil doven.

Deze Kennis zal zijn als een barmhartige Moeder, die tegen elke prijs,
haar kind wil genezen en het mooi en gezond wil zien.

Als je eens wist wat één Pareltje van Kennis over mijn Goddelijke Wil betekent! Het kan het Leven van mijn Goddelijke Wil vormen om de mensen van zijn Koninkrijk te kneden.

Je kunt zien dat hetzelfde gebeurt in de natuurlijke orde. Wie leraar wil worden, moet verschillende kennisgebieden beheersen. En als hij zich niet wil verdiepen in deze disciplines, zal hij nooit bekwaam genoeg zijn om leraar te worden.

En afhankelijk van het kennisniveau dat hij bereikt heeft, zal zijn opleidingsniveau hoger of lager zijn:

Als hij weinig kennis opgedaan heeft, is hij misschien ervaren genoeg om leraar op een basisschool te worden.

En als hij veel kennis heeft opgedaan, is hij misschien gekwalificeerd om leraar op een hogere school te worden.

De degenen die zowel de kunsten als de wetenschappen beheersen, zullen dan ook meer ervaring hebben met de goede dingen die ze weten. Zo zijn zij ook beter in staat zijn om anderen te laten groeien in goedheid, in de kennis van de wetenschappen en in de beheersing van de kunsten die ze bezitten.

Ik heb jou zoveel Kennis over mijn Goddelijke Wil gegeven.

Dat was dat niet alleen om je prachtige nieuwe dingen te brengen.

Nee, nee! Het was om deze Kennis eerst in jou te vormen en vervolgens temidden van de mensen.

Met het bekend maken van deze Kennis, die Goddelijk is en volkomen Hemels, kan de Goddelijke Wil het Leven van het Goddelijk Fiat laten groeien en zijn Koninkrijk vormen.”

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang in de Goddelijke Wil. Ik stopte hier en daar bij wat mijn geliefde Jezus gedaan en geleden had.

Hij was ontroerd door de daden die ik om Hem heen plaatste, en door wat ik tegen Hem zei: "Mijn Geliefde, mijn '*ik bemin U*' stroomt door het Uwe. Zie, Jezus, hoeveel U ons hebt liefgehad.

En toch moet er nog één ding gebeuren. Je hebt nog niet alles gedaan. Je hebt nog één ding te doen: ons de grote Gave van uw Goddelijk Fiat, als Leven onder de mensen, schenken. Dan kan Hij regeren en zijn volk vormen.

Zeer binnenkort, o Jezus! Waar wacht U op?
Uw eigen Werken en uw Lijden vragen het:
"Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Terwijl ik hieraan dacht kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. **Hij zei mij:**

(4) *"Mijn dochter, wanneer een ziel denkt, aan hetgeen Ik tijdens mijn leven hier op aarde gedaan en geleden heb, dan voel Ik mijn Liefde herleven. Mijn Liefde wordt groter en stroomt over.*

En de zee van mijn Liefde vormt de hoogste golven, om zich dubbel over de mensen uit te storten.

Als je eens wist met hoeveel Liefde Ik op jou wacht, wanneer je rondgaat in mijn Goddelijke Wil en in elk van mijn Daden.

Want in Hem is alles wat Ik gedaan en geleden heb, in werking. Het is alsof Ik het op dit moment werkelijk doe.

Met al mijn Liefde **wacht Ik op jou om je te zeggen:** *"Zie, mijn dochter, Ik heb dit voor jou gedaan, Ik heb dit voor jou geleden. Kom en erken de Bezittingen van uw Jezus, die ook de jouwe zijn."*

Mijn Hart zou lijden als de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil niet al mijn Goede Dingen zou erkennen.

Onze Zegeningen verbergen voor degene die in mijn Goddelijk Fiat leeft, zou betekenen dat Wij haar niet als een dochter beschouwen, of geen volledig vertrouwen in haar hebben.

Dit kan nooit gebeuren. Onze Wil identificeert haar immers zo goed met Ons, dat wat van Ons is, ook van haar is.

Het zou dus een lijden voor Ons zijn.

Wij zouden in de situatie verkeren van een steenrijke vader die eigenaar is van talrijke eigendommen en wiens kinderen niet weten dat hun vader zoveel bezittingen heeft.

Omdat zij deze bezittingen niet kennen, zijn deze kinderen gewoon om in armoede te leven en op een zeer eenvoudige manier.

En zij kleden zich ook niet op een nobele manier.

Zou de vader, die zoveel bezittingen heeft die voor zijn kinderen verborgen zijn, daar niet onder lijden?

Als hij hen hiervan op de hoogte zou brengen, zou hun manier van leven veranderen. En zij zouden zich kleden en gedragen zoals het bij hun stand past.

Dat zou pijnlijk zijn voor een aardse vader en nog meer voor uw Jezus, die de Hemelse Vader is.

Door je te laten weten wat Ik gedaan en geleden heb, en je alle Goede Dingen die mijn Goddelijke Wil bezit, te tonen, groeit mijn Liefde voor jou en wordt jouw liefde steeds groter.

En mijn Hart verheugt zich erover dat onze kleine dochter rijk is met al onze Bezittingen.

Jouw rondgangen in mijn Goddelijke Wil, zijn een uitlaatklep voor mijn Liefde. Zij maken Mij bereid om je nieuwe dingen te laten weten en om je nog andere kleine les over alles wat Ons aangaat, te geven. En zij maken jou bereid om te luisteren en onze Gaven te ontvangen.

28-5- 12 maart 1930 - God houdt geen rekening met de tijd, maar eerder met de daden die wij verrichten. Het voorbeeld van Noach. Het Goede dat een voortdurend en langdurig offer met zich meebrengt. Elke daad van de mens heeft zijn eigen zaad.

(1) Mijn vlucht in het Goddelijk Fiat gaat verder. Mijn arme geest is niet in staat om niet rond te gaan tussen zijn ontelbare Daden.

Ik voel dat een Allerhoogste Kracht mijn geest gefixeerd houdt op de Werken van mijn Schepper. En Hij gaat rond en rond, zonder ooit moe te worden.

En oh, wat een mooie verrassingen ontdekt hij, soms in de Schepping, dan weer in de Verlossing, waarvan Jezus zelf de verteller is.

Wanneer iets mij verrast, is dat niets anders dan een nieuwere Uiting van zijn Liefde.

Ik deed mijn rondgang *in Eden en in de tijd vóór zijn Komst op aarde. Ik vroeg me af*: "Waarom heeft Jezus zo lang gewacht, vooraleer Hij kwam om de mensheid te verlossen?"

Jezus bewoog zich in mij. En **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, wanneer onze oneindige Wijsheid de mensen iets Goeds wil geven, dan houdt Zij geen rekening met de tijd, maar met de daden van de mensen.

Dagen en jaren bestaan voor de Godheid immers niet.

Er is enkel Eén en een Eeuwige Dag.

Daarom meten Wij de tijd niet.

Maar Wij tellen de daden die door de mensen verricht worden.

In die periode, die voor jou zo lang lijkt, werden de daden die Wij wilden zien, om te kunnen komen en de mensheid te verlossen, niet verricht. Alleen daden kunnen de komst van een Zegening bepalen, niet de tijd.

Dit gold des te meer omdat de mensen onze Gerechtigheid dwongen om hen uit te roeien van het aardoppervlak, zoals dit gebeurde tijdens de Zondvloed.

Door onze Wil te gehoorzamen en door zijn lange opoffering bij het bouwen van de ark, verdiende alleen Noach de redding van zichzelf en zijn familie.

Op die manier verkreeg hij door zijn daden de voortzetting van de nieuwe generatie waarin de beloofde Messias zou komen.

Een overmatig en voortdurend offer heeft zo'n aantrekkingskracht en zo'n betoverende kracht op de Allerhoogste, dat het Ons ertoe brengt om de mensheid grote Zegeningen te schenken en de voortzetting van het leven.

Als Noach Ons niet gehoorzaamd had en zich niet opgeofferd had, om een zo langdurig werk te volbrengen,

zou hij ook weggevaagd zijn in de storm van de zondvloed.

En aangezien hij zichzelf dan niet gered had, zouden de *wereld en de nieuwe generatie beëindigd zijn.*

Door zijn daden heeft hij echter het voortbestaan van de nieuwe generatie verdiend, waarin de beloofde Messias zou komen.

Zo zie je wat een langdurig en voortdurend offer betekent:

Het is iets zo groots, dat het jou veiligheid biedt en nieuw leven in anderen doet ontstaan. Het laat Ons toe om het Goede te schenken, dat Wij besloten hebben om te geven.

Daarom wilde ik voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil
jouw lange en voortdurende opoffering van zovele jaren in bed.

Jouw lange opoffering

- *brengt jou in veiligheid, beter dan in de ark*, in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil en
- *zet mijn Goedheid ertoe aan, om zo'n groot Goed te schenken* om mijn Wil te laten heersen onder de mensen.

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang in het Goddelijk Fiat, *om alle daden van de mensen als eerbetoon aan mijn Schepper te brengen.*
Ik zei tegen mezelf: "Als ik in staat ben om alles wat zij hebben gedaan te verzamelen en alles in de Goddelijke Wil in te sluiten, zullen de daden dan niet veranderen in Daden van de Goddelijke Wil?"

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, elke daad van de mens bezit een zaad, afhankelijk van de manier waarop hij uitgevoerd is. Als hij niet in mijn Goddelijk Fiat gedaan is, bevat hij het Zaad van mijn Fiat niet. Bijgevolg kan hij nooit een Daad van mijn Wil zijn.

Want door deze handeling te verrichten, ontbrak het hem aan het Zaad van het Licht van mijn Wil, dat de kracht heeft om de daad in Zon te veranderen. Het Zaad van het Licht van het Goddelijk Fiat is immers de eerste Daad in de daad van de mens.

In de daden van de mensen gebeurt dit als volgt:

- als iemand een bloemzaadje heeft en dat plant, zal hij bloemen krijgen.
 - Als hij een zaadje van fruit plant, zal hij fruit krijgen.
- Het bloemzaadje zal geen vruchten voortbrengen en een fruitzaadje geen bloemen. Maar elk zaadje zal vruchten voortbrengen die overeenkomen met de natuur van het zaadje.

Zo zijn de daden van de mensen. Als er

- een goede bedoeling is achter de daad,
- een heilige reden is om Mij plezier te doen en Mij te beminnen, dan zien we
- in de ene handeling de kiem van goedheid,
- en in de andere, het zaadje van Heiligheid,

- in nog ene, de kiem om Mij plezier te doen,
- in een andere, de kiem om Mij te beminnen.

Deze zaden zijn niet van Licht. Maar ze geven aan

- wat de bloem, de vrucht, de kleine plant zal zijn, en
- wat een kostbaar juweel zal zijn.

En Ik voel het eerbetoon van de bloem, de vrucht, enz.
maar niet het eerbetoon dat een zoon Mij kan geven.

Door al deze daden te verzamelen en hen in mijn Fiat op te sluiten,
blijven deze handelingen wat ze zijn, elk met de aard, die het zaadje
hem gegeven heeft.

Wij zien dat het handelingen van de mens zijn, en geen Daden die mijn
Goddelijke Wil kan volbrengen, met zijn Zaad van Licht in elk van hen.

Het Zaad van Goddelijke Wil wordt niet aan de daad geschonken:

- als de mens niet in de Goddelijke Wil leeft, en
- als de mens de Goddelijke Wil niet de ereplaats geeft in zijn daden.

28-6- 24 maart 1930 – De mens is niets anders dan een effect van de Weerspiegelingen van God. De Liefde van God in de schepping van de mensen. De standvastigheid in het herhalen van dezelfde daden, vormt in de ziel het Leven van het Goede dat gewild is.

(1) Ik deed mijn rondgang in het Goddelijke Fiat om al zijn Daden te volgen. ***Toen ik in Eden aankwam***, begreep ik en bewonderde ik

- de prachtige Daad van God en
- zijn overvloedige en uitbundige Liefde
bij de schepping van de mens.

Jezus kon zijn Vlammen niet bedwingen. En **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, onze Liefde was zo overmatig in de Daad toen Wij de mens schiepen. Wij hebben niets anders gedaan dan Onszelf in hem weerspiegeld. Zo was hij een Werk dat onze Scheppende Handen waardig was.

Terwijl onze Weerspiegelingen op hem neerdaalden, werd de mens doordrongen van:

- intelligentie, het gezichtsvermogen, het gehoor, de spraak,
- het kloppen van het hart,
- de bewegingen van de handen en de voetstappen.

Ons Goddelijke Wezen is een zeer zuivere Geest.

Daarom hebben Wij geen zintuigen. In de totaliteit van ons Goddelijk Wezen, zijn Wij een zeer zuiver en ontoegankelijk Licht.

Dit Licht is Oog, Gehoor, Woord, Werk en Stap.

Dit Licht doet alles, ziet alles, hoort alles, en is overal.

Niemand kan ontsnappen aan het Rijk van ons Licht.

Toen Wij de mens schiepen, was **onze Liefde** zo groot, dat ons Licht hem vormde, door onze Weerspiegelingen op hem over te brengen.

En door hem te vormen, *bracht ons Licht hem de effecten van de Weerspiegelingen van God.*

Zie je, mijn dochter, met hoeveel Liefde de mens is geschapen is?

Ons Goddelijk Wezen ging zo ver dat het zich in Weerspiegelingen in hem oploste om hem ons Beeld en onze Gelijkenis mee te geven.

Hadden Wij hem meer liefde kunnen geven!

En toch gebruikt de mens onze Weerspiegelingen om Ons te beledigen. Hij had hen echter moeten gebruiken om naar Ons te komen en met de weerspiegelingen die Wij hem gegeven hebben, tegen ons te zeggen:

"Met welke schoonheid heeft uw Liefde mij geschapen!

In ruil daarvoor bemin ik U! Ik zal U altijd beminnen!

En ik wil leven in het Licht van uw Goddelijke Wil."

(3) Daarna bleef ik de Handelingen volgen in het Goddelijk Fiat.

Ik zei tegen mezelf:

"Ik herhaal en herhaal voortdurend

- de lange geschiedenis van mijn daden in de Goddelijke Wil,

- het lange monotone lied van mijn '*ik bemin U*'.

Maar wat zijn de effecten daarvan?

O, als ik ervoor zou kunnen zorgen dat de Goddelijke Wil bekend wordt en op aarde heerst, zouden mijn daden in ieder geval voor mij de moeite waard zijn."

Dat dacht ik.

Toen drukte mijn geliefde Jezus mij zeer stevig tegen zijn Hart.

Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, *vastberadenheid in het verzoek:*

- vormt het leven van het Goede dat gevraagd wordt,
- maakt de ziel ontvankelijk voor het Goede dat zij wenst, en
- spoort God aan om de gevraagde Gave te schenken.

Meer nog, door al haar daden en gebeden te herhalen, heeft de ziel in zichzelf het leven, de praktijk en de gewoonte van het Goede dat zij vraagt. God, gewonnen door de standvastigheid van het verzoek, zal dit aan de ziel schenken.

Op grond van steeds herhaalde daden ontvangt de mens van God het Leven van de Gave. Het gevraagde Goede zal in natuur omgezet worden. Zo zal de mens zich eigenaar en overwinnaar voelen.

Hij voelt zich getransformeerd in de Gave die hij ontvangen heeft.

Jouw onophoudelijke vraag om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, vormt zijn Leven in jou.

Jouw voortdurend ‘ik bemin U, vormt het Leven van mijn Liefde in jou.

Omdat Ik je de gave van beide gegeven heb, voel jij je, alsof jouw natuur niets anders voelt dan de Leven-gevende Kracht van mijn Wil en van mijn Liefde.

Standvastigheid in het vragen verzekert je dat de Gave van jou is.

En vragen om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil voor iedereen is de voorwaarde, waaraan voldaan moet worden, vooraleer anderen de grote Gave van mijn Allerhoogste Fiat kunnen ontvangen.

Blijf dus je handelingen herhalen – en word er nooit moe van. Fiat!!!

28-7- 1 april 1930 – Wat het betekent om deel te krijgen aan de eerste Daad van de Goddelijke Wil. De kleine druppels die de mens vormt in de Zee van Licht van de Goddelijke Wil. God heeft zoveel daden van Liefde in alle geschapen dingen gelegd, als het geschapene de mens moet dienen. Het leven heeft voedsel nodig.

(1) Mijn arm verstand voelt zich gedwongen

- om de immense Zee van het Goddelijke Fiat over te steken en
- om zijn Daden te gaan zoeken in zijn Zee van Liefde, om Hem te aanbidden en Hem gezelschap te houden.

Mijn arme geest staat zo sterk onder invloed van een onweerstaanbare Kracht, die hem altijd doet rondgaan op zoek naar de Daden van de Allerhoogste Wil.

Terwijl ik dat deed, vroeg ik me af: "Wat voor goeds doe ik door steeds opnieuw de Zee van het Goddelijk Fiat te doorkruisen?"

Mijn lieve Jezus zei mij:

(2) "Mijn dochter, telkens wanneer je de Zee van mijn Goddelijke Wil doorkruist, vormt alles wat je in Hem opneemt, kleine druppeltjes in onze Zee, die zich in Hem verspreiden om er onlosmakelijk mee verbonden te zijn.

Wij voelen jouw kleine druppeltjes die Ons beminnen, om één enkel Leven met Ons te vormen.

En Wij zeggen:

"De nieuwgeborene van onze Wil bemint Ons in onze Zee, en niet erbuiten. Het is correct dat Wij haar rechten toekennen, haar toestaan zo vaak als zij dit wil, in onze Zee te komen. Bovendien wil zij enkel wat Wij willen."

En het is onze grootste vreugde om te zien hoe zij in haar klein hartje onze hele Goddelijke Wil draagt, die aan alle kanten overvloeit, terwijl zij verborgen blijft in zijn Licht.

Wij zien graag haar kleinheid ingesloten in ons Licht.

Als je deze onweerstaanbare Kracht voelt om je kleine rondgangen in onze Zee te komen maken, is dat de heersende Kracht van ons Fiat, die graag ziet dat jouw klein wezentje, de druppels van Licht in zijn Zee vormt.

Dat is wat het betekent om de Eerste Akte van onze Wil binnen te gaan: de mens neemt zijn plaats in Hem in en hij vormt zijn druppels. Beschouw jezelf dan ook als zeer gelukkig dat je rondgangen mag maken in ons Fiat.

(3) Daarna volgde ik de Daden van het Goddelijk Fiat in **de Schepping**. Het leek me alsof in alles de Hartslag klopte van de Liefde van de Schepper voor de mensen.

De hemel, de sterren, de zon, de lucht, de wind, de zee en alle geschapen dingen zijn in perfecte harmonie met elkaar. Hoewel ze verschillend zijn, leven ze toch versmolten met elkaar.

Dit is zo waar, dat waar het zonlicht is, we op dezelfde plaats de lucht, de wind, de zee en de aarde vinden, maar elk met zijn eigen specifieke hartstochtelijke liefde voor de mens.

Ik dacht hieraan en ook aan andere dingen. Mijn lieve Jezus sloot mij toen zeer stevig in zijn armen. **En Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, onze Liefde in de Schepping was uitbundig, maar in alles, altijd op de mens gericht.

In elk geschapen ding hebben Wij evenveel Daden van Liefde gelegd, als de mens gebruik moet maken van dat geschapen ding.

Ons Goddelijk Fiat handhaaft het evenwicht in de hele Schepping en Hij is het eeuwig Leven ervan.

Wanneer Hij ziet dat de mens op het punt staat gebruik te maken van het zonlicht, zet Hij onze Liefde in werking, zodat onze Liefde vervat zit in het licht dat de mens ontvangt.

Als de mens water drinkt, manifesteert onze Liefde zich om tegen de drinkende mens te zeggen: '*Ik bemin je.*'

Als de mens ademt, herhaalt onze Liefde: '*Ik bemin je.*'

Als hij over de aarde stapt, zegt onze Liefde onder zijn voeten: '*Ik bemin je.*'

Er is niets dat de mens neemt, aanraakt of ziet, dat onze Liefde niet gebruikt om hem vrolijk te begroeten en **te zeggen**: '*Ik bemin je*', om hem Liefde te geven.

Maar weet je **waarom onze Liefde zo volhardend is?**

Dit is opdat Wij de liefde van de mens zouden ontvangen, in alles wat hij neemt. De oneindige Liefde wou de eindige liefde ontmoeten, om één Liefde te vormen en om het evenwicht van Gods Liefde in de mens te brengen.

De mens maakt gebruik van de geschapen dingen, zonder zelfs maar te denken dat onze Liefde hem tegemoetkomt in de dingen die hij neemt, om hem **ons herhaalde Refrein te laten horen**: '*Ik bemin je, Ik bemin je.*'

De mens maakt er gebruik van zonder ook maar één blik te werpen naar Degene die hem de geschapen dingen stuurt.

Zo blijft de liefde van de mens onevenwichtig.

En zo blijft de liefde van de mens onevenwichtig.

Wanneer hij onze Liefde niet ontmoet, verliest hij zijn evenwicht en raakt hij in al zijn handelingen in de war.

Want hij heeft het Goddelijk Evenwicht en de kracht die voortvloeit uit de Liefde van zijn Schepper verloren.

Wees dus aandachtig met je liefdevolle reactie, om zo veel koude van de kant van de mensen goed te maken.

(5) Daarna vervolgde ik mijn rondgangen in de Handelingen van de Goddelijke Wil. *Ik zei tegen mezelf:*

"Wat heeft het voor zin om al mijn rondgangen in het Allerhoogste Fiat te maken en opnieuw te maken, om zijn Daden te volgen?"

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(6) "Mijn dochter, elk leven heeft voedsel nodig. Zonder voedsel kan een mens zich niet ontwikkelen en groeien. En als iemand te weinig voedsel krijgt, bestaat het gevaar dat hij of zij sterft.

Maar mijn Wil volgen, je verenigen met zijn Daden, jouw rondgangen in Hem doen en opnieuw doen, dient om het voedsel te bereiden

- om het Leven van mijn Wil in jouw ziel te voeden en te vormen, en
- om het te laten groeien.

Mijn Wil kan zich niet voeden met andere daden,

- behalve de Daden die in onze Wil verricht worden.

Hij kan zich ook niet vormen in de mens, noch groeien,

- tenzij de mens in onze Wil binnenkomt.

En door de vereniging van de daden van de mens met mijn Goddelijke Wil, vormt mijn Wil zijn Geboorte van Licht, om zijn Leven van Goddelijke Wil in de mens te vormen.

Hoe meer de mens handelingen in Goddelijke Wil verricht, hoe meer hij zich verenigt met de Daden van de Goddelijke Wil,

hoe meer de mens in Hem leeft en hoe overvloediger is het voedsel dat hij vormt, om het Leven van mijn Wil te voeden en om het sneller te laten groeien in zijn ziel.

Door rond te gaan in mijn Wil, voed je het Leven.

Het is Voedsel dat dient voor de ontwikkeling van het Leven van mijn Goddelijke Wil in jouw ziel, en om het voedsel voor te bereiden om mijn Wil in andere zielen te voeden.

Wees dus aandachtig en stop niet!

28-8- 12 april 1930 – De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn muren van Licht rondom Jezus. De zon is de zaaier van de Liefde van haar Schepper. De Zon van de Goddelijke Wil vormt haar Zon in de mens. Zij is de Goddelijke Zaaier in de mens.

(1) Mijn overgave in het Fiat gaat verder.

Terwijl ik zijn Handelingen volgde, dacht ik aan het zeer bitter Lijden van mijn lieve Jezus en ik hield Hem gezelschap.

Ik zei tegen mezelf: "Ik wil Jezus verdedigen en voorkomen dat Hij nieuwe beledigingen ontvangt!"

Hij bewoog zich in mij, Hij nam mij in zijn Armen en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, als je Mij zodanig wilt verdedigen dat de beledigingen Mij niet meer raken, *breng dan eerherstel in mijn Goddelijke Wil.*

Want als je eerherstel brengt in mijn Wil, vorm je een muur van Licht om Mij heen. En als ze Mij beledigen, blijven de beledigingen buiten deze muur van Licht. Zij zullen er niet binnendringen.

En Ik zal Mij verdedigd voelen door deze muur van Licht, d.w.z. door mijn eigen Wil. Ik zal daar veilig zijn.

Zo zal *jouw liefde in mijn Goddelijke Wil*, een muur van Liefde en Licht voor Mij vormen.

Jouw aanbidding en jouw eerherstel zullen voor Mij een muur van Licht, Aanbidding en Eerherstel vormen.

De weigering van liefde en de daden van minachting van de mensen, zullen Mij dan niet meer raken. Zij zullen buiten deze muren blijven.

En als Ik hen voel, zullen zij veraf lijken. Want mijn dochter heeft Mij omringd met de ondoordringbare muur van mijn Goddelijke Wil.

Mijn dochter, liefde, eerherstel en gebeden buiten mijn Fiat, zijn slechts kleine druppels. In mijn Goddelijke Wil echter, zijn dezelfde dingen en dezelfde daden zeeën, zeer hoge muren en eindeloze rivieren.

Mijn Wil is immens en Hij maakt de daden van de mens immens.

(3) Daarna volgde ik het Allerhoogste Fiat in de Schepping. Mijn geest verloor zich in het proberen te begrijpen van zijn voortdurend Handelen ten behoeve van de mensen.

Hij doet dit:

- zowel door middel van de geschapen dingen als,
- meer direct, door ons als het ware in zijn Armen te dragen om onze beweging, onze adem, onze hartslag, ons leven zelf te zijn.

*O, als de mensen konden zien wat deze Goddelijke Wil voor ons doet!
Oh, hoezeer zouden ze Hem beminnen en zich door Hem laten leiden!*

Maar helaas! Wij zijn onlosmakelijk verbonden met de Goddelijke Wil. En alles komt via Hem tot ons. Hij is meer dan ons leven zelf. Maar wij herkennen Hem niet. En wij zijn ons niet van Hem bewust. Wij kijken niet naar Hem niet en wij leven alsof wij ver van Hem verwijderd zijn.

Ik deed mijn rondgang in de Schepping. Mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en **Hij zei mij**:

(4) “Mijn dochter, alle geschapen dingen zeggen 'liefde'.

Maar *de zon, met haar licht en warmte*, heeft de bovenhand op alle dingen. Zij is de zaaier van mijn Liefde.

Zodra de zon opkomt, begint zij Liefde te zaaien.

Het licht en de warmte van de zon bedekken de aarde.

Zij gaat van bloem tot bloem. Met een eenvoudige aanraking van licht, zaait zij een diversiteit aan kleuren en geuren.

Ze verspreidt de zaden van Liefde, van de verschillende goddelijke Eigenschappen en van haar liefdevolle Geuren.

Terwijl de zon van plant tot plant, van boom tot boom gaat, strooit zij met haar kus van licht:

- het Zaad van de Zoetheid van de Goddelijke Liefde over de een,
- de diversiteit van onze Goddelijke Eigenschappen over anderen, en
- de substantie van Goddelijke Liefde over anderen.

Kortom, er is geen plant, bloem of grassprietje, dat *niet het Zaad van onze Liefde ontvangt, dat de zon haar brengt*.

En terwijl de zon de hele aarde, de bergen en de zee met haar licht bestraalt, *zaait de zon overal de Liefde van het eeuwig Licht van haar Schepper*.

Maar weet je waarom de zon onze Liefde voortdurend en ononderbroken op zoveel manieren over het aardoppervlak zaait? Is het misschien voor de aarde? Voor de planten?

Ah! Nee! Alles is voor de mensen. Oh ja! Het is uit Liefde voor hen en om wederliefde van hen te ontvangen.

Oh, hoe gekwetst en verbitterd blijven Wij achter, als Wij zien dat mensen de bloemen, de vruchten en al het andere gebruiken zonder te beseffen dat in alles wat zij nemen het Zaad van onze Liefde zit, dat Wij via de zon over elk geschapen ding uitgestort hebben. En bij zoveel liefde wordt zelfs een *'ik bemin U'* geweigerd.

Na deze woorden, zweeg Jezus. Zijn lijden was zo groot dat ik erdoor bedroefd was. Ik ging verder met mijn handelingen in het Goddelijk Fiat en **Jezus voegde eraan toe:**

(5) "Mijn dochter, de zon zaait als een onvermoeibare zaaister, zonder ophouden, onze Liefde op aarde. Door zich 's avonds terug te trekken om de dag in andere regio's te vormen, lijkt zij vrede te brengen op aarde. Zij geeft de aarde de vrijheid om de gezaaide zaden al dan niet te laten groeien.

Maar zij behoudt voor zichzelf een nieuwe kans om het Zaad van Liefde opnieuw te zaaien.

Anderzijds verlaat de Zon van mijn Goddelijke Wil de ziel nooit.

Zij weerkaatst immers haar Licht op de ziel.

En hoe meer de Zon van mijn Wil als een Goddelijke Zaaister optreedt, hoe meer zij met haar weerkaatsingen haar zon in de ziel vormt.

Bijgevolg is er voor iemand die in mijn Goddelijke Wil leeft, geen nacht, noch zonsondergang of zonsopgang, noch dageraad. Het is altijd volle dag.

Het Licht van de Goddelijke Wil geeft Zichzelf immers aan de ziel, om haar eigen natuur te zijn. En wat in haar natuur is, wordt als het ware haar eigen bezit

Meer nog, de Zon van mijn Goddelijke Wil bezit de Bron van het Licht. Zij kan dus zoveel zonnen vormen als Zij wenst.

De ziel die in mijn Wil leeft, bezit haar eigen Zon van de Goddelijke Wil, die zich nooit terugtrekt. De Zon van mijn Fiat houdt echter niet op om voortdurend nieuw Licht, nieuwe Warmte, nieuwe Zachtheid, nieuwe Gelijkenissen en nieuwe Schoonheid te geven. En voor de ziel is er altijd iets om te ontvangen.

Er zijn geen pauzes zoals bij de zon die onder het hemelgewelf staat. Deze zon bezit de Bron van het Licht niet. Bijgevolg kan zij niet meer zonnen vormen bij haar omwentelingen van de aarde om haar heen.

Het Licht van de Zon van mijn Goddelijke Wil, die de Bron bezit, schijnt echter altijd. En Zij roept de ziel op, om deel te nemen aan haar voortdurende Activiteit. Hierbij schenkt Zij de mens haar steeds nieuwe, ononderbroken Daad.

28-9- 18 april 1930 – God heeft in Adam alle eerste Daden verricht. De Jaloersheid van de Goddelijke Liefde. Het Goddelijke Fiat is een garantie en een zekerheid voor de mens. Bij de schepping van de mens was alles aanwezig en in actie. De leven-gevende en voedende Kracht van de Goddelijke Wil.

(1) Mijn arme ziel voelt de onweerstaanbare behoefte om de eindeloze Zee van het Allerhoogste Fiat te doorkruisen.

Meer dan door een krachtige magneet, voel ik me aangetrokken om mijn zoet verblijf te vestigen in de dierbare Erfenis, die mijn geliefde Jezus mij gegeven heeft, nl. zijn aanbiddelijke Wil.

Het lijkt alsof Jezus op mij wacht om mij zijn wonderbare Lessen te geven, soms over één Daad die door zijn Goddelijke Fiat volbracht is, dan weer over een andere.

Mijn geest geraakte verdwaald in de reeks van eindeloze Daden van zijn Goddelijk Fiat. Toen ik aankwam **in het geliefde Eden**, waar alles feest was, hield mijn lieve Jezus mij tegen. En **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, als je eens wist met hoeveel Liefde de Schepping van de mens geschiedde! Alleen al bij de herinnering daaraan stijgt onze Liefde op en Zij vormt nieuwe overstromingen. Onze Liefde verheugt zich bij de herinnering aan ons Werk, zo mooi, zo volmaakt en gerealiseerd met zo'n artistieke vaardigheid, dat niemand anders zoiets kon maken.

De mens was zo mooi dat hij een jaloerse Liefde in Ons opwekte, zodanig dat de mens voor Ons moest zijn.

De mens was immers door Ons gemaakt: hij was van Ons. Jaloers op hem zijn, was een recht van onze Liefde.

En dit is zo waar dat onze Liefde zulke hoogten bereikte, dat alle eerste handelingen van Adam, door zijn Schepper verricht werden. Inderdaad, de eerste Daad van Liefde in Adam, werd door Ons geschapen en verricht, ook zijn eerste hartslag, gedachte en woord. Kortom, alles wat Adam daarna kon doen, bevatte onze eerste Daden die Wij in hem verricht hadden.

En pas na onze eerste Daden volgden deze van Adam. Dus als hij beminde, kwam zijn liefde voort uit onze eerste Daad van Liefde. Als hij dacht, kwam zijn gedachte voort uit onze Gedachte. En zo was het met al het andere

Als Wij niet de eerste handelingen in hem verricht hadden, zou hij niets kunnen doen hebben, noch geweten hebben, hoe hij iets moest doen. En terwijl de Allerhoogste de eerste handelingen in Adam verrichtte, hebben Wij evenveel kleine fonteinën in hem geplant, als Wij eerste handelingen in hem verrichtten.

Dus telkens wanneer hij onze eerste Handelingen wilde herhalen, kon hij over deze kleine Fonteinën beschikken, als evenzovele verschillende bronnen van liefde, van gedachten, woorden, werken en stappen.

Bijgevolg behoorde alles Ons toe, zowel binnen als buiten de mens.

Onze Jaloersheid was dus niet enkel ons Recht, maar ook rechtvaardig.

Alles was immers gemaakt voor Ons en alles was van Ons.

Bovendien gaven Wij hem onze Goddelijke Wil, zodat hij mooi en fris kon blijven en kon groeien in Goddelijke Schoonheid.

Onze Liefde was niet tevreden met alles wat Wij hem gegeven hadden. Zij wilde altijd blijven geven. Zij wilde nooit 'Genoeg' zeggen.

Zij wilde haar Werk van Liefde verderzetten.

En om de mens altijd bij Ons te hebben en voor hem te zorgen, heeft onze Liefde hem onze eigen Wil gegeven.

Zo kon hij voortdurend van Ons ontvangen. En zo konden Wij hem altijd met Ons verenigd houden in één enkele Wil.

Met mijn Wil was alles gegarandeerd en veilig, zowel voor hem, als voor Ons. De mens moest ons Plezier, onze Vreugde, ons Geluk, zijn en het onderwerp van ons gesprek. Daarom *viert onze Liefde feest bij de herinnering aan de schepping van de mens.*

Bij het zien van de mens, zonder de garantie van ons Fiat, zonder veiligheid, en bijgevolg wankel, misvormd en ver van Ons verwijderd, is onze Liefde zeer bedroefd.

Zij voelt het hele gewicht van onze oneindige Liefde, als opgesloten in zichzelf. Zij kan zich immers niet aan de mens geven, omdat Zij hem niet in onze Goddelijke Wil vindt. Maar dat is niet alles.

Onze Liefde stortte zich niet alleen uit over Adam. Zij verrichtte alle eerste Handelingen, waaruit alle menselijke handelingen hun leven moeten ontlelen.

In deze Daad van de schepping van de mens, was elke mens, die het daglicht zou zien, aanwezig. En ons Fiat, verenigd met onze Liefde, stroomde en stroomde. Hij omarmde en beminde elk van hen met één enkele Liefde. En Hij plaatste de suprematie van onze Daden in elke ziel die op de wereld zou komen.

Want voor Ons bestaat er geen verleden, noch toekomst.

Alles is aanwezig en in actie.

Als dat niet zo was, zou ons Fiat beperkt en belemmerd zijn.

Hij zou niet in staat zijn Vlammen uit te spreiden, om alle mensen in

zijn Licht te omvatten, om in elk van hen te doen wat Hij in één enkele ziel doet.

Adam was dus niet de enige, die door de Schepping begunstigd werd. Maar alle andere zielen werden verrijkt met alle Zegeningen die Wij aan hem gaven. En in hem zouden zij bezitters worden van zijn eigen Goede Dingen.

Bovendien verkrijgen alle andere zielen het recht op alle Daden die God in één enkele ziel verricht, behalve de zielen die geen gebruik willen maken van deze Daden.

Gebeurde hetzelfde niet bij de Verlossing zelf?

De Soevereine Dame van de Hemel had het Voorrecht ontvangen om Mij te verwekken en op de wereld te brengen.

Zo hebben alle andere zielen niet alleen het recht verworven op de Zegeningen van de Verlossing, maar ook om Mij te kunnen verwekken, elk in zijn eigen hart.

En enkel de ondankbare ziel, die Mij niet wil, blijft zonder Mij.

Nu, Mijn dochter, toen Adam ongehoorzaam was aan onze Wil, verloor hij ons Koninkrijk. En alle Goede Dingen van ons Fiat, werden voor hem, zonder de voedende en leven-gevende Kracht van onze Goddelijke Wil.

Je kan zeggen dat hij de Goede Dingen van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in zijn ziel vernietigde.

Want wanneer deze Goede Dingen, de leven-gevende Kracht en het voortdurend Voedsel missen, verliezen zij beetje bij beetje hun leven.

(3) Je moet weten dat, om al deze Goede Dingen opnieuw tot leven te brengen in de mensen, het noodzakelijk was dat één ziel mijn Fiat in zich oproept en Hem niets weigert, om Hem vrij in haar te laten heersen.

Mijn Fiat zal dan opnieuw aan de Goede Dingen zijn leven-gevende en voedende Kracht kunnen schenken en de vernietigde Goede Dingen opnieuw tot leven kunnen roepen.

Daarom heeft mijn Goddelijke Wil, door jou te overwinnen en doordat jij je liet overwinnen, zijn leven-gevende Kracht in jouw ziel vernieuwd.

En door jou in zijn verblijfplaats te roepen, voedt Hij je om al zijn Goede Dingen in jou terug te roepen.

Al de handelingen die jij in mijn Goddelijke Wil verricht,
- door je rondgangen keer op keer in zijn Handelingen te maken,
en je voortdurende smeken om Zijn Rijk op aarde,
zijn niets anders dan voedsel dat Hij je geeft.
En dit geeft aan de andere mensen het recht om het Rijk van Mijn Goddelijke Wil opnieuw te kunnen ontvangen, met het leven van al zijn Goede Dingen.

Wanneer Ik alle mensen een Goed wil schenken,
plaats Ik de Bron ervan in één mens.
Vanuit deze Bron, open Ik talrijke kanalen en geef Ik aan iedereen het recht om de Goede Dingen te nemen die deze Bron bezit.

Wees daarom aandachtig en laat jouw vlucht in mijn Goddelijke Wil voortdurend zijn.
Fiat!

28-10- 23 april 1930 - Toen God de mens schiep, heeft Hij de mens niet van Zichzelf losgemaakt. Een noodzakelijke voorwaarde om de mens te kunnen beminnen. De laatste aanval. De grote Gave van de Goddelijke Wil. De orde die God had toen Hij de mens schiep.
--

(1) Het lijkt mij dat mijn lieve Jezus wil spreken over de overvloedige Liefde waarmee de mens geschapen is.

Hij wil zijn verhaal vertellen om de intensiteit van zijn Liefde bekend te maken en om de sympathie van zijn kleine dochter te winnen.
Hij wil haar de reden geven waarom Hij haar zozeer bemint en waarom Hij het recht heeft om bemind te worden.

(2) Ik maakte mijn rondgangen in zijn Goddelijke Wil en ik kwam aan in Eden. **Jezus vervolgde:**

(3) “Dochter van mijn Goddelijke Wil, Ik wil je alle details van de Schepping van de mens laten kennen.
Dan zal je onze overmatige Liefde begrijpen en ook het recht van ons Fiat om over hem te heersen.

Je moet weten dat, bij de schepping van de mens, het voor ons Goddelijk Wezen noodzakelijk was, dat Wij hem beminden. Want alles wat Wij hem gaven, bleef niet gescheiden van Ons. Het werd in Ons overgedragen.

Dit is zo waar dat Wij, door in hem te blazen, hem met Leven hebben vervuld. Maar Wij maakten onze Adem niet los van de adem die Wij in hem geschapen hadden. Integendeel, Wij identificeerden zijn adem met de Onze. En wanneer de mens ademde, voelden en voelen Wij dus zijn adem in de Onze.

Toen het Woord door Ons 'Fiat' werd geschapen en Wij met Ons 'Fiat' het Woord op de lippen van de mens uitspraken, bleef het Woord niet gescheiden. Dat was een groot geschenk dat hem vanuit het binnenste van onze Goddelijke Wil gegeven werd.

Toen Wij in hem liefde, beweging en stappen schiepen, bleef deze liefde verbonden met onze Liefde. Zijn beweging bleef verbonden met onze Beweging en zijn stappen met de communicatieve Kracht van onze Stappen in zijn voeten. Zo voelden Wij de mens in ons Innerlijk en niet buiten Ons. En Wij voelden de zoon niet ver van Ons, maar dichtbij, of beter gezegd, versmolten met Ons.

Hoe konden Wij hem niet beminnen, als hij van Ons was, als zijn leven een voortzetting was van onze Daden? Hem niet beminnen zou tegen de natuur van onze Liefde ingaan.

En wie houdt er nu niet van wat van hem is en door hem gemaakt is! Daarom bevond ons Opperwezen zich in de situatie dat hij de mens moest beminnen. En Hij bevindt zich nog steeds in deze situatie.

Wij hebben immers nog steeds de mens geschapen. Wij voelen zijn adem in de Onze. Zijn woord is de echo van ons Fiat. We hebben al onze Goede Dingen niet teruggenomen. Wij zijn het onveranderlijk Wezen en Wij zijn niet onderhevig aan verandering.

We hebben bemind en Wij beminnen. Deze Liefde is zodanig dat dat Wij Onszelf in de noodzaak plaatsen om te beminnen.

Dat is de reden van al onze liefdesstrategieën, en voor deze laatste aanval, waarmee Wij hem de grote Gave van ons Fiat willen schenken, zodat hij Hem in zijn ziel kan laten heersen.
Want zonder onze Wil, voelt de mens de effecten van het Goddelijke Leven in zich, maar hij kent de achtergrond er niet van.
Daarom denkt hij er niet aan om Ons te beminnen.

Onze Goddelijke Wil zal hem laten voelen Wie hem leven geeft.

Dan zal zelfs hij de behoefte voelen om te beminnen, om Hem te beminnen, die aan de basis ligt van al zijn daden en die hem zozeer bemint.

(4) Ik vervolgde mijn rondgang doorheen de Schepping.

Mijn altijd beminnelijke Jezus voegde eraan toe:

(5) “Mijn dochter, kijk naar de orde die in het hele universum heerst. Er zijn de hemelen, de sterren, de zon. Alles is geordend.
Meer nog, *bij de schepping van de mens*, heeft ons Goddelijk Wezen, de Orde van onze Goddelijke Eigenschappen, in de diepten van zijn ziel gelegd, als evenzovele Zonnen.

Daarom hebben Wij in hem uitgebreid: - *de hemel van Liefde, de hemel van onze Goedheid, - de hemel van onze Heiligheid, de hemel van onze Schoonheid*, enz. voor al het andere.

Nadat Wij de hemelen van onze Goddelijke Eigenschappen geordend uitgebreid hadden, *vormde ons Fiat zich* in het gewelf van deze hemelen, *tot Zon van de ziel*.

Dit Fiat weerkaatst zijn Warmte en zijn Licht in de ziel.
Hij moet in haar groeien en ons Goddelijk Leven in haar bewaren.
Aangezien onze Goddelijke Eigenschappen verwijzen naar ons Allerhoogste Wezen, wijzen deze hemelen, die zich in de mens uitstrekken, erop dat hij onze Woning is.

Wie kan zeggen hoe en met welke Liefde Wij de mens geschapen hebben! Oh, als de mens wist wie hij is en wat hij bezit!
Oh, hoeveel meer zou hij zichzelf dan waarderen!
Hoe zorgvuldig zou hij dan zijn om zijn ziel niet te bezoedelen!

Hoezeer zou hij Hem liefhebben, die hem met zoveel Liefde en Genade geschapen heeft!

28-11- 2 mei 1930 - De Goddelijke Wil rent altijd naar de mens toe om hem te omhelzen en gelukkig te maken. Hij heeft de Kracht om hem van alle kwaad te zuiveren. De weg van het "ik bemin U" in de Goddelijke Wil.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder. Zijn Licht overschaduwde mij, zijn Kracht ketent mij en zijn Schoonheid verrukt mij. Alles is zodanig dat ik me vastgebonden voel, zonder de mogelijkheid om iets anders te doen dan te denken en te kijken naar een zo heilige Wil. En terwijl zijn Leven het mijne tenietdoet, verlies ik mij in zijn Oneindigheid.

Terwijl mijn geest zich verloor in het almachtig Fiat, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij omhelsde mij en **Hij zei:**

(2) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil rent altijd naar de mens toe, als een eerste Daad van Leven, om hem gelukkig te maken, hem te omhelzen en hem te bevrijden van de last van alle menselijke daden. Want alles in de mens, wat niet mijn Wil is, is hard, zwaar en beklemmend.

Mijn Wil ontdoet de ziel van alles wat menselijk is en maakt door zijn Adem alles licht.

Het teken dat de ziel in mijn Goddelijke Wil leeft, is dan ook *dat zij zich gelukkig voelt in zichzelf.*

Want mijn Wil is van nature gelukkig. En aan wie in Hem leeft, kan Hij geen ongeluk brengen. Hij bezit geen ongeluk, noch wil Hij dit. Mijn Goddelijke Wil kan zijn Natuur niet veranderen.

Dus iedereen die in mijn Fiat leeft, voelt in zichzelf de Kracht die geluk schenkt. En hij voelt een stroom van Geluk in alles wat hij doet. En dit maakt elke handeling, elk lijden en elk offer, licht.

Deze gelukzaligheid ontdoet de ziel van alle kwaad en vult haar met een onoverwinnelijke Kracht.

En zo kan zij zeggen: "Ik kan alles. Ik slaag in alles, omdat ik me getransformeerd voel in de Goddelijke Wil. Hij heeft mijn zwakheden, mijn ellende en mijn hartstochten uit mij verdreven. Mijn wil zelf, gelukkig gemaakt door de Goddelijke Wil, wil met grote teugen drinken van zijn Goddelijke Geluk en wil van niets anders leven dan van de Goddelijke Wil."

Ongeluk, bitterheid, zwakheden en hartstochten, komen niet binnen in mijn Wil, maar blijven buiten.

De balsemende lucht van mijn Wil verzacht en versterkt alles.

Hoe meer de ziel in mijn Wil leeft en hoe meer zij haar daden herhaalt in mijn Goddelijke Wil, hoe meer zij graden van Geluk, van Heiligheid, van Kracht en Goddelijke Schoonheid verwerft.

Deze ziel voelt zelfs in de geschapen dingen, het Geluk dat de Schepper haar via deze dingen brengt. Mijn Goddelijke Wil wil immers, dat de mens die in Hem leeft, de natuur van dit geluk voelt.

Zo maakt mijn Goddelijke Wil de mens gelukkig

- in het zonlicht, in de lucht die hij inademt,
- in het water dat hij drinkt, in het voedsel dat hij eet en
- in de bloem die hem verblijdt.

Kortom, mijn Wil zorgt ervoor dat de ziel in alles voelt, dat mijn Wil hem niets anders dan Geluk kan geven.

Dit doet Ons zeggen dat de Hemel niet ver van haar verwijderd is, maar in haar, omdat de Goddelijke Wil haar in alles gelukkig maakt.

(3) Ik heb toen mijn rondgang in de Schepping verdergezet, om het Goddelijk Fiat in alle geschapen dingen te volgen. Ik keek naar alles, om er mijn gebruikelijke '*ik bemin U*' op te drukken, om Hem wederliefde te geven voor zoveel Liefde die overal, over het hele universum, verspreid is.

Mijn geest wilde echter deze stroom van mijn voortdurend '*ik bemin U*' onderbreken. Ik zei tegen mezelf:

"Is het leven van dit '*ik bemin U*', dat ik herhaal, in mij?"

Ik dacht dit. Toen drukte mijn lieve Jezus mij zeer stevig tegen zich aan. Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, je bent vergeten dat één enkel *'ik bemin U' in mijn Goddelijke Wil*, de kracht heeft, nadat het eenmaal gezegd is, nooit op te houden met zeggen *'ik bemin U, ik bemin U'*.”

Het *'ik bemin U'* in mijn Goddelijke Wil is het Leven.
En het Leven kan niet ophouden met leven.
Het moet zijn voortdurende daad hebben.

Mijn Fiat kan geen eindige handelingen verrichten.
En alles wat een mens in Hem doet, verkrijgt voortdurend Leven.
De adem, de hartslag en de voortdurende beweging, zijn noodzakelijk om te leven. De handelingen die in mijn Goddelijke Wil verricht worden en die hun oorsprong in Hem vinden, worden omgezet in Leven.
Net als het Leven, krijgen ze de voortzetting van dezelfde handeling, zonder ooit te stoppen.

Daarom is jouw *'ik bemin U'* niets anders, dan de voortzetting van jouw eerste *'ik bemin U'*. Omdat het Leven is, wil je eerste *'ik bemin U'* gevoed worden om te kunnen groeien.
Het wil de adem, de hartslag en de beweging van het Leven.

Door jouw *'ik bemin U'* te herhalen, zal jouw eerste *'ik bemin U'* de hartslag, de adem en de beweging voelen en groeien in de volheid van de Liefde. En het herhalen van jouw *'ik bemin U'*, dient om evenveel Levens van Liefde te vermenigvuldigen, als de *'ik bemin U's* die je uitgesproken hebt.

Bijgevolg roept een *'ik bemin U'* nadrukkelijk een ander *'ik bemin U'* op. Daarom voel je een behoefte, een noodzaak van Liefde, om de koers van je *'ik bemin U'* te volgen.
Het ware Goede blijft nooit geïsoleerd, en nog minder in mijn Goddelijke Wil. Het is Leven zonder begin of einde.
Alles wat in Hem gedaan wordt, is niet onderworpen aan een einde, noch aan een onderbreking.

Daarom dient een *'ik bemin U'* om een ander *'ik bemin U'* op te roepen en om het in leven te houden.
De *'ik bemin U's* zijn stappen van liefde, die de mens in mijn Wil zet.
Dus stop niet.
Ga door met je *'ik bemin U'* voor Degene die je zozeer bemint.

28-12- 10 mei 1930 - Alle geschapen dingen zijn gelukkig omdat zij door een Goddelijke Wil geschapen zijn. God heeft de mens met een volmaakte Liefde bemind en hem Liefde, Heiligheid en volmaakte Schoonheid geschonken.

(1) Mijn kleine ziel zet haar koers verder in de Werken die door de Goddelijke Wil geschapen zijn.

Ik keek naar de Schepping om mij te verenigen met het eerbetoon dat de geschapen dingen aan mijn Schepper brengen.

Ik zag dat alles in hen Geluk was.

De hemel is gelukkig in zijn uitgestrektheid. Hij lijkt te zeggen: "Volheid van vreugde".

Al *zijn sterren* zijn gradaties van geluk die de hemel bezit.

En door hen naar zijn Schepper te verheffen,

verheerlijkt de hemel Hem met het geluk van zijn uitgestrektheid en met alle gradaties van de sterren die hij bezit.

O, hoe gelukkig is de zon om op te stijgen naar Degene die haar geschapen heeft, om Hem glorie en eer te brengen voor zoveel geluk.

Terwijl mijn geest zich verloor in al dit Geluk, dat de Schepping bezit, **zei mijn lieve Jezus mij:**

(2) "Mijn dochter, alle geschapen dingen zijn gelukkig.

Zij zijn gelukkig omdat zij geschapen zijn door een Goddelijke Wil, die zelf eeuwig gelukkig is.

Zij zijn gelukkig met de functie die ze vervullen en

Zij zijn gelukkig in de ruimte waarin ze zich bevinden.

Zij zijn gelukkig omdat zij hun Schepper verheerlijken.

Niets van wat Wij geschapen hebben, is ongelukkig geschapen.

Alles bezit de volheid van geluk.

(3) In de hele Schepping hebben Wij immens veel Geluk verspreid.

Bij de Schepping van de mens echter, *hebben Wij hem dubbel gelukkig geschapen*, door hem *de ader van Geluk* in de geest, het gezichtsvermogen, de spraak, de hartslag, de beweging en de stappen te schenken.

Wij hebben hem echter ook *het Geluk zelf in handen gegeven*.

En dit geluk zou zich vermenigvuldigd hebben in elke goede daad, in elke goede stap, in elk goed woord, en in alles wat hij zou gedaan hebben. Er was geen grens aan zijn Geluk, hetgeen wel zo was bij de geschapen dingen.

De mens had de kracht om een steeds groeiend geluk ontvangen, maar enkel als hij zich liet leiden door mijn Goddelijke Wil.

Zonder mijn Wil kan er geen Geluk heersen.

O, als de geschapen dingen uit ons Fiat konden verdwijnen, zouden ze onmiddellijk het geluk verliezen en zouden ze de meest ongelukkigste werken worden.

Daarom, als je gelukkig wilt zijn, laat je dan leiden door mijn Goddelijke Wil. Want alleen Hij heeft de kracht om de mens geluk te schenken en de meest bittere dingen te veranderen in de zoetste nectar.

Mijn dochter, je moet weten dat *Wij de mens met een volmaakte Liefde beminden.*

Daarom hebben Wij bij het scheppen van de mens, perfectie van Geluk, van Liefde, van Heiligheid en van Schoonheid in hem gelegd.

Op die manier kon de mens met Ons wedijveren en Gelukzaligheid, Liefde en volmaakte Heiligheid met Ons uitwisselen.

En zo konden Wij Ons zozeer aan hem verheugen dat **Wij konden zeggen:** "Hoe mooi is het Werk dat Wij geschapen hebben!"

En om er zeker van te zijn dat onze Gaven geen schade zouden lijden in de mens, hebben Wij hem toevertrouwd aan onze Goddelijke Wil. Zo kon onze Wil het leven van de mens zijn en kon Hij ons Geluk, onze Liefde, onze Heiligheid en onze Schoonheid in hem bewaren en hen steeds laten groeien.

Door onze Goddelijke Wil te verwerpen, komt er een einde aan alle Goede Dingen. Er is geen groter ongeluk dan zich niet te laten leiden door mijn Goddelijke Wil. Want alleen Hij is de Bewaarder en de Oproeper van onze Goede Dingen in de mens.

28-13- 20 mei 1930 - De hele schepping is een ledemaat van God en neemt deel aan alle Goddelijke Eigenschappen. De Goddelijke Wil brengt alle handelingen die Hem toebehoren samen.

(1) Zoals gewoonlijk volgde ik de daden van de Goddelijke Wil in de Schepping.

Ik begreep dat de Schepping zozeer verenigd is met haar Schepper,

- dat zij lijkt op een ledemaat, in eenheid met het lichaam en

- dat zij dankzij deze eenheid, warmte, beweging en leven voelt.

Ik dacht hieraan. **Mijn altijd vriendelijke Jezus zei mij:**

(2) Mijn dochter, elk geschapen ding is voor Mij een afzonderlijke ledemaat. En het is dus nuttig voor Mij, om de orde en het leven van de Schepping te handhaven. En door middel van de Schepping gebruik Ik het, om nu eens mijn Barmhartigheid, dan weer mijn Macht en soms mijn Gerechtigheid te tonen.

Mijn Schepping is ondergedompeld in mijn Goddelijke Wil.

Zij kan geen beweging of functie hebben tenzij mijn Goddelijke Fiat haar beweging geeft of het vermogen om te functioneren.

Maar net zoals de Schepping is ook de mens een ledemaat van God.

Zolang hij verenigd blijft met God, neemt hij deel aan alle

Eigenschappen van God, net zoals een ledemaat dat aan het lichaam vastzit, deelneemt aan de bloedsomloop, de warmte en de beweging van dat lichaam.

Maar wie houdt deze verbinding in stand?

Wie houdt dit ledemaat van de mens permanent en met volle kracht verbonden met zijn Schepper? Mijn Goddelijke Wil.

Mijn Goddelijke Wil is de verbindende schakel, de communicatie van warmte en beweging, die in elke beweging, *het Leven van de Schepper* voelbaar maakt.

Mijn Goddelijke Wil zet in dat ledemaat, meer dan het bloed, Heiligheid, Kracht, Liefde en Goedheid, in beweging, kortom, alle Eigenschappen van zijn Schepper.

Maar als mijn Wil er niet is, zal mens een losstaand ledemaat zijn, dat geen verbinding kan maken met het lichaam.

De mens lijkt uiterlijk verenigd, maar hij zal als een verlamd deel zijn, dat moeilijk leeft en niet kan bewegen.

En het zal voor het Goddelijke Hoofd een hindernis zijn en een lijden, om een ledemaat te hebben, waaraan Hij het Goede van zijn Leven te niet kan meedelen.

Daarna voegde Hij eraan toe:

(3)“Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil verzamelt alles wat Hem toebehoort. Hij is jaloers op zijn Daden en Hij laat er geen enkele van verloren gaan. Want elk van zijn Daden bevat een Oneindigheid, een volledige Eeuwigheid, die nooit eindigt.

Daarom zijn het Daden, die niet verloren mogen gaan.

En wanneer mijn Fiat zijn Daden vormt, zijn de Liefde en Jaloersheid voor zijn Daad zo groot, dat mijn Fiat hem in zijn Boezem van Licht bewaart, als een Glorie en een Triomf van de Kracht van zijn Werken.

Wanneer de ziel in mijn Goddelijke Wil leeft en haar daden in mijn Wil opsluit, wordt haar handeling een Handeling van de Goddelijke Wil. Vervolgens herhaalt de ziel uit zichzelf alle Handelingen die de Goddelijke Wil verricht. En zij geeft aan de Goddelijke Wil de glorie en de wederkerigheid voor zijn Goddelijke Daden.

Oh, hoe triomfantelijk voelt mijn Goddelijk Fiat zich dan over deze ziel, wanneer Hij in haar een zuivere daad van zijn Wil vindt.

Hij wordt de Verzamelaar van alles wat deze mens kan doen.

Mijn Goddelijk Fiat verliest er zelfs geen zuchtje van.

Want Hij ziet zijn Wil in alles werkzaam. En dat is voldoende om de daden waardig te maken voor mijn Goddelijk Fiat.

En Hij bemint deze mens zozeer dat Hij hem volledig in zijn Boezem van Licht bewaart om hem het voortdurend Leven van zijn Wil te geven en om van hem wederkerigheid te ontvangen.

Daarom, mijn dochter, wees opmerkzaam, om het Leven van de Goddelijke Wil te ontvangen, zodat je kunt zeggen:

"U geeft mij het Leven van de Goddelijke Wil,
en ik geef U het Leven van de Goddelijke Wil."

**28-14- 2 juni 1930 - De Goddelijke Wil is Vrede en Veiligheid.
Twijfels en angsten. Jezus is de enige wetgever. De mens heeft
Jezus' Waarheden nodig. Gebrek aan vertrouwen heeft de daden
van de mens eeuwenlang verzwakt.**

(1) Ik voelde me bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus.
O God, wat een lijden! Het is genadeloos, zonder verlichting, zonder steun. Als we Jezus missen, missen we alles.

Daarom voelen we het gemis van het Leven van Degene die Leven geeft. Het is een pijn die de hele mens verandert in stemmen die roepen naar Degene die leven kan geven. Het is een lijden van Licht dat met meer duidelijkheid openbaart wie Jezus is.

Terwijl ik baadde in het harde lijden van het Hem missen, kwam er nog een andere pijn bij, die mijn arm verstand teisterde.

Ze hadden me gezegd dat ze twijfelden aan mijn geschriften, omdat ik geschreven had dat Jezus me omhelsd en gekust had, en omdat Hij bijna elke dag gekomen was.

Mijn arme geest kon het niet aan.

Dus zei ik domme dingen: "Zie je wel, mijn Liefste, wat er gebeurt als U zich niet aan iedereen laat zien en kennen? Als U dat zou doen, zouden zij gevangen zitten en niet zonder U kunnen leven. Zij zouden Uzelf gevangen nemen en U zou niet zonder hen kunnen zijn."

Ik werd gekweld door twijfels en angsten, die ik niet hoeft te vertellen. In zijn mededogen voor mij en in al zijn goedheid

zei mijn lieve Jezus mij:

(2) Mijn dochter, kalmeer, kalmeer.

Je weet dat Ik nooit twijfels en angsten in jou getolereerd heb.

Dat zijn de oude vodden van de menselijke wil.

Waar mijn Goddelijk Fiat heerst, laat Hij dit leed niet toe.

Want van nature is Hij Vrede en Veiligheid.

En Hij maakt de ziel die zich door zijn Licht laat overheersen, ook zo.

Daarom wil Ik dat jouw ademhaling, jouw hartslag en jouw hele wezen niets anders zijn, dan mijn Wil en mijn Liefde.

Liefde en Goddelijke Wil vormen samen het grootste offer en het mooiste eerbetoon, dat de mens aan zijn Schepper kan brengen.

Het is de daad die het meest lijkt op onze Daad. Laten Wij dus altijd mekaar blijven beminnen zonder ooit onze Liefde te onderbreken. Een Goddelijke Wil die altijd wordt vervuld en een Liefde die nooit wordt onderbroken, dat is het grootste wat er in de hemel en op aarde kan bestaan.

Dit behoort enkel toe aan ons Goddelijk Wezen en aan degene die zich overgeeft aan onze Wil.

En dan, mijn dochter, waarom maak je je zo druk over hetgeen ze gezegd hebben? Ik ben de Schepper van de wet, en niemand kan Mij aan enige wet onderwerpen. Ik doe wat Ik wil en wat Mij behaagt. De beschikking over zielen, de verwezenlijking van mijn Plannen in de ene ziel in plaats van in de andere, is een recht dat Ik alleen voor Mijzelf voorbehouden heb.

En wat is dan van grotere waarde:

- Mij elke dag sacramenteel geven, in hun mond komen, in hun maag terechtkomen en misschien zelfs in zielen vol hartstochten, om mijn Leven te communiceren, om mijn Bloed te vermengen met hun bloed, of
- een kus, een omhelzing geven aan iemand die Mij bemint en alleen voor Mij leeft?

Oh! Hoe waar is het, dat mensen kortzichtig zijn, dat ze grote dingen klein maken en kleine dingen groot, alleen maar omdat niet iedereen hen heeft.

Bovendien, alles wat er tussen jou en Mij gebeurd is, de vele intieme momenten, mijn overmatige Liefde en mijn veelvuldige bezoeken, alles was nodig voor het Geschenk van mijn Goddelijke Wil, die Ik via jou bekend moest maken.

Als Ik niet vaak gekomen was, hoe had Ik je dan zoveel kunnen vertellen over mijn Goddelijke Wil?

Als Ik mijn troon niet in jouw hart gevestigd had, als in een levende tempel, zouden mijn lessen niet zo voortdurend geweest zijn.

Daarom moeten zij begrijpen dat alles wat Ik met jouw ziel gedaan heb, noodzakelijk was voor mijn Goddelijke Wil, die alles waardig is.

En het horen over mijn vele Daden van liefdevolle neerbuiging, zou hen geholpen moeten hebben, om te begrijpen:

- hoezeer Ik de menselijke ziel bemin, en
- hoe Ik haar genoeg kan beminnen om haar te verheffen tot mijn eigen zuivere Liefde.

Het had hen moeten helpen om het volledig vertrouwen te waarderen dat de mens moet hebben in Degene die hem zozeer bemint.

Want als er geen volledig vertrouwen is tussen Mij en de ziel, kan zij niet verheven worden om in mijn Goddelijke Wil te leven.

Het gebrek aan vertrouwen staat de eenheid tussen de Schepper en de mens altijd in de weg.

Wantrouwen verhindert het opstijgen van de ziel naar Hem die haar zozeer bemint en zorgt ervoor dat de mens dicht bij de grond blijft leven. En zelfs als de ziel niet valt, zorgt wantrouwen ervoor dat ze haar hartstochten intenser voelt.

Meer nog, gebrek aan vertrouwen heeft door de eeuwen heen een verzwakkende invloed uitgeoefend op het gedrag van de mens.

Het is zelfs voorgekomen dat goede zielen, door gebrek aan vertrouwen, tegengehouden werden op het pad van de deugden.

Om deze lethargie te verdrijven, die voortkomt uit een gebrek aan vertrouwen, wilde Ik Mijzelf één en al Liefde tonen met jou, nog vertrouwder dan een vader met zijn dochter.

Ik wou niet alleen jou, maar ook alle anderen oproepen om te leven als kinderen, gewiegd in mijn Armen. En Ik verheugde Mij, en jij ook.

Hoe mooi is het dat de mens vol liefde en vertrouwen in Mij is.

Dan kan Ik hem geven wat Ik wil. En hij is niet bang om te ontvangen wat hij wil.

Vervolgens, met een echt vertrouwen tussen Mij en de mens, is het grootste obstakel voor het heersen van mijn Goddelijke Wil in de zielen, uit de weg geruimd.

Daarom, mijn dochter, wanneer Ik een ziel kies, ken Ik de reden van mijn Plannen, wat zij moet doen en wat Ik groots en moois doe.

En wat weten de mensen hiervan?

Daardoor hebben ze altijd iets te zeggen over mijn Werken.

En dat is Mij tijdens mijn korte bestaan op aarde niet bespaard gebleven, toen mijn allerheiligste Mensheid onder de mensen was en Ik vol Liefde voor hen was.

Als Ik te dicht bij de zondaars kwam, vonden ze iets om te kritiek over te geven, dat het niet gepast was dat Ik met hen omging. Ik liet hen maar praten. Zonder Mij om hen te bekommeren, heb Ik het gedaan. Ik ging naar nog meer zondaars toe. En Ik beminde hen nog meer om hen tot Mij te trekken.

Als ik wonderen verrichtte, hadden ze daar kritiek op
- omdat Ik de zoon van de heilige Jozef was en
- omdat de beloofde Messias niet van een ambachtsman kon komen. Zij zaaiden twijfel over mijn Godheid, om zo de Zon van mijn Mensheid met wolken te omringen.

En Ik wakkerde de wind aan om die wolken te verdrijven, en Ik verscheen opnieuw in hun midden, nog stralender van licht, om het doel van Mijn komst op aarde te vervullen, namelijk de Verlossing

Wees dan ook niet verbaasd dat zij iets te zeggen hadden over de manier waarop Ik Mij tegenover jou gedroeg. Hoewel zij wolken gevormd hebben rondom het Werk dat Ik met jou volbracht heb, zal Ik de wind laten opsteken om deze wolken te verdrijven.

Als zij de Waarheid liefhebben, zullen zij weten dat mijn manier van handelen met jou, ook al was die niet dezelfde als met andere zielen, noodzakelijk was voor onze Liefde. Het was immers noodzakelijk voor onze Wil, om Hem bekend te maken en te laten heersen.

(3) Toen voegde Hij er met een nog meer teder accent aan toe:

(4) “Mijn dochter, deze arme zielen zijn niet gewend om te wandelen in de Velden van Licht van mijn Goddelijke Wil. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hun verstand blind gebleven is. Maar als ze eraan wennen om naar het Licht te kijken, zullen ze duidelijk zien dat alleen mijn Liefde zoveel kon volbrengen.

En omdat Ik er zo veel van houd dat Mijn Goddelijke Wil bekend wordt zodat Hij kan heersen, wilde Ik uitbundig zijn in het uitstorten van de Liefde die Ik in mijn Hart droeg.

Inderdaad, alles wat Ik met jou gedaan heb, kan een voorproefje genoemd worden voor wat Ik zal doen voor degenen die zich door mijn Fiat laten leiden!

Maar iedereen die iets te zeggen had over mijn Mensheid op aarde, en die niet wilde geloven in de Heiligheid van mijn Werken, is verstoken gebleven van het Goede dat Ik iedereen kwam aanbieden. En zij zijn buiten mijn Werken gebleven.

Hetzelfde zal gelden voor degenen die mopperen over wat Ik doe en zeg. En als zij het niet aanvaarden, zullen ook zij verstoken blijven van het Goede dat Ik met zoveel Liefde aan iedereen wilde aanbieden.”

28-15- 18 juni 1930 - Alle geschapen dingen roepen de mensen op om de Goddelijke Wil te volbrengen. Toen God de mens schiep, plaatste Hij hem binnen zijn Goddelijke Grenzen.

(1) Mijn overgave in het Fiat gaat verder.

Mijn arme geest volgde de Schepping om de Daden die de Goddelijke Wil daarin verrichtte, gezelschap te houden.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, alle geschapen dingen nodigen de mens uit om de Goddelijke Wil te doen. Zij hebben geen stem, en toch spreken ze. Maar ze spreken volgens de Daad die de Goddelijke Wil in hen ontwikkelt.

Want elk geschapen ding ontplooit een afzonderlijke Daad van de Goddelijke Wil. En met deze Daad, roept het geschapene de mens op om de Goddelijke Wil te volbrengen.

Daartoe heeft elk geschapen ding van God een bijzondere vreugde ontvangen om de mens uit te nodigen, op een mysterieuze manier, om zijn Goddelijke Wil te doen.

Zo omringen Orde en Harmonie de mens, zodat **de zon met haar licht en warmte,** de mens oproept om de Wil van zijn Schepper te vervullen.

Verborgen onder de sluiers van het licht, roept mijn Goddelijk Fiat, met aandrang en zonder zich ooit te vermoeien, de mens op om zijn Leven te ontvangen, zodat Hij in staat is om het te verspreiden, zoals Hij het ontplooit in de zon.

Alsof hij hem bijna aanvalt om hem te laten luisteren, omringt de zon de mens langs alle kanten, rechts, links, boven zijn hoofd. En zij strekt zich zelfs uit onder de voeten van de mens, om hem in haar taal van licht te zeggen:

"Kijk naar mij, luister naar mij. Zie hoe mooi ik ben. Zie hoeveel goeds ik voor de aarde doe, omdat een Goddelijke Wil over mijn licht heerst en domineert! En jij, waarom luister je niet naar mijn aanraking van licht en ontvang je het Leven van de Goddelijke Wil niet, om Hem in jou te laten heersen?"

De hemel spreekt tot jou met het zachte fonkelen van de sterren.

De wind spreekt tot jou met zijn kracht,

de zee met haar geruis en het geraas van haar golven.

De lucht spreekt tot jou in je ademhaling en je hartslag.

Het bloemetje spreekt tot jou met haar geur.

Kortom, **alle geschapen dingen** wedijveren met elkaar om je op te roepen mijn Wil te ontvangen en te laten heersen, opdat de hemel en de aarde enkel nog slechts één enkele Daad van Goddelijk Wil zijn.

Oh! Als ze maar wilden luisteren naar alle stemmen van de Schepping,
- stemloze stemmen, maar wel degelijk echt en altijd aanwezig,
dan zouden de mensen de Goddelijke Wil laten heersen
- net zoals Hij met volledige triomf heerst. in alles wat door Ons geschapen is.

(3) Ik vervolgde toen mijn rondgang door de Schepping.
Aangekomen in **Eden** volgde ik wat God had gedaan had bij de Schepping van de mens.

Mijn geliefde Jezus zei mij:

(4) "Mijn dochter, wanneer je aankomt bij het ogenblik van de Schepping van de mens, voelen Wij ons geraakt en zien Wij het ontroerend tafereel van zijn Schepping voor Ons.

Onze Liefde borrelt op, stroomt over en rent om de mens te zoeken, zoals Wij hem geschapen hebben.

Onze overmatige Liefde wil de mens omhelzen, hem aan ons Hart drukken, prachtig en heilig, zoals hij uit onze scheppende Handen voortgekomen is.

Onze liefde en verlangt zij naar hem, van wie zij zozeer houdt. Welnu, je moet weten dat Onze Liefde bij de schepping van de mens zodanig was dat, zodra hij geschapen was, Wij hem binnen Onze Goddelijke Grenzen plaatsten, en Wij gaven hem de menselijke wil als een klein atoom, dat ondergedompeld was in de onmetelijkheid van de Goddelijke Wil.

En omdat onze Liefde hem niet vindt, verandert Zij in een delirium van smartvolle liefde. En Zij verlangt vurig naar hem die Zij zozeer bemint.

Weet dat onze Liefde bij het scheppen van de mens zodanig was, dat Wij hem onmiddellijk na zijn schepping, binnen onze Goddelijke Grenzen plaatsten. En Wij hebben hem de menselijke wil gegeven als een klein atoompje, ondergedompeld in de Onmetelijkheid van de Goddelijke Wil.

Zo was het leven vanuit de Goddelijke Wil, de mens aangeboren, aangezien hij een klein atoompje was.

Onze Godheid zei tot de mens: “Wij stellen onze Goddelijke Wil tot jouw beschikking, opdat het kleine atoompje van jouw menselijke wil de behoefte voelt:

- om te leven van de onmetelijkheid van de Goddelijke Wil,
- om te groeien in zijn Heiligheid,
- om zichzelf te tooien met zijn Schoonheid en
- om gebruik te maken van zijn Licht.’

Omdat hij zichzelf klein zag, voelde de mens zich gelukkig

- om te leven binnen de grenzen van ons Fiat en
- om te leven van onze goddelijke Eigenschappen.

En Wij genoten ervan om dit klein atoompje van de menselijke wil binnen onze oneindige grenzen te zien leven, onder onze Zorg. Onder onze Blik groeide de mens in schoonheid en gratie, met een

zeldzame schoonheid, om ons te verrukken en ervoor te zorgen dat Wij Ons in hem konden verheugen.

Maar het geluk van de mens en onze vreugde over het feit dat we hem geschapen hadden, waren van korte duur.

Dit atoompje van de menselijke wil wilde niet leven vanuit de Goddelijke Wil. Het wilde uit zichzelf leven!

Je kan zeggen dat de mens onze Wil heeft onderdrukt om van zijn eigen wil te leven. Hoe groot zijn verlangen ook was om zich aan onze Wil te onttrekken, hij heeft geen enkele ruimte kunnen vinden om naartoe te gaan. Er bestaat immers geen plaats waar onze Wil niet aanwezig is.

Bijgevolg, hoe graag de mens ook buiten onze Wil wou leven, hij kon nergens heen gaan. Zo leefde hij, terwijl hij in ons Goddelijk Fiat was, alsof hij er niet was. Hij leefde vrijwillig van zijn ellende en de duisternis die hij zelf creëerde.

Daarom verlangen Wij voortdurend dat de mens ophoudt onze Wil te onderdrukken en dat hij in plaats daarvan het atoompje van zijn eigen wil onderdrukt. Dan kan hij gelukkig en heilig leven en kunnen Wij Ons in hem verheugen.

28-16- 4 juli 1930 - Alle geschapen dingen bezitten de herhalende Kracht van het Goddelijk Fiat.

(1) Oh, hoe verlangde ik naar mijn hemelse Vaderland. Ik wilde van de aarde verdwijnen, zonder ooit nog iemand te zien of te horen.

Ik verlang ernaar me in de armen van Jezus te werpen om Hem te zeggen:

"Mijn Liefde, omhels mij in uw armen. Laat mij niet meer los.

Want alleen in uw armen voel ik me veilig en zonder angst.

Jezus, heb medelijden met mij. Jij weet wat er in mijn ziel omgaat.

Laat me niet in de steek."

Ik probeerde met alle kracht van mijn wezen, mij over te geven aan het Allerhoogste Fiat.

Mijn lieve Jezus had medelijden met mij. Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. En **Hij zei mij**:

(2) “Mijn arme dochter, houd moed. Je weet dat je niet de enige bent die lijdt. Maar dat je Jezus hebt, die met jou meeleeft. Ik lijd zelfs meer dan jij. Want deze dingen gaan mij meer aan dan jou. Dit lijden is zo zwaar dat mijn doorboord Hart erdoor verscheurd wordt.

Maar wat ons moet troosten, is, dat dit dingen zijn, die buiten ons liggen. Er is niets veranderd tussen jou en mij.

De dingen zijn zoals ze waren.

Menselijke oordelen hebben geen invloed op onze intimiteit en onze communicatie. Ze kunnen ons dus niet raken.

Daarom wil Ik dat jouw vlucht in mijn Goddelijke Wil nooit onderbroken wordt.

Mijn Goddelijke Wil bezit de herhalende Kracht.

Alle dingen die door Ons geschapen zijn en die in onze Wil blijven, bezitten de kracht om de voortdurende Daad te herhalen die zij van God in de Schepping ontvangen hebben.

En zij geven elke dag hun daad aan de mensen.

Elke dag geeft de zon haar licht, en de lucht laat zich voortdurend inademen.

Elke dag geeft het water zich aan de mens om zijn dorst te lessen, hem te wassen en te verfrissen.

En alle *andere geschapen dingen* herhalen zo de herhalende Kracht van mijn Goddelijk Fiat.

En als sommige van deze geschapen dingen uit mijn Goddelijk Fiat zouden kunnen verdwijnen, zouden ze onmiddellijk de Kracht verliezen om hun voortdurende Daad te herhalen.

Deze, hoewel zij oud zijn, zijn altijd nieuw voor het welzijn van de mensen. Dat is het zekerste teken dat de geschapen dingen in mijn Goddelijke Wil zijn.

En dit is het teken dat de ziel in Hem leeft en zich door Hem laat beheersen: als haar daden, hoe oud ook, de kracht bezitten om altijd nieuw en voortdurend zijn.

In mijn Goddelijke Wil is er geen stilstand.
De ziel voelt het gemak en de Kracht van zijn voortdurende Daad.

Onderbreekt de zon haar loop door altijd haar licht te geven?
Zeker niet. Zo is ook de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft.
Zij voelt de volheid van de leven-gevende Kracht van de Goddelijke
Weldaden en van de voortdurende Daad van het Goddelijk Fiat in
zichzelf, als een tweede natuur.

(3) Welnu, mijn Daden en deze van mijn hemelse Moeder, herhalen
hun voortdurende handeling net zoals de geschapen dingen.
Omdat zij gedaan zijn in de Goddelijke Wil en door Hem bezielde
worden, hebben onze Daden de herhalende Kracht.

En nog meer dan de zon, overspoelen onze Handelingen de zielen.
En zij laten alle Weldaden van al onze Handelingen op hun hoofden
neerdalen. Ook al zijn deze Handelingen oud, zij zijn altijd nieuw en
gericht op het welzijn van de ongelukkige mensheid.
Zij bezitten immers de voortdurende Daad.

Maar hoewel ze onophoudelijk op hun hoofden neerdalen, ontvangen
de mensen hen niet. Want de mensen ontvangen de vruchten van
onze voortdurende Handelingen enkel wanneer ze hen herkennen,
erom smeken en hen willen ontvangen. Anders ontvangen zij niets.

Hetzelfde geldt voor de zon.
Als de mens niet naar buiten gaat om te genieten van het goede van
zijn voortdurende licht, dan ontvangt hij al het goede van zijn licht niet.
Hij ontvangt het alleen als hij naar buiten gaat. En als een andere
mens zijn deur niet opent, zal deze mens in duisternis blijven, zelfs als
de zon de hele aarde met haar voortdurend licht bedekt.

Daarom, mijn dochter, *als je alle Goede Dingen wil vinden van uw
Jezus en van de soevereine Dame van de Hemel, zal je hen allemaal
in werking vinden in ons Fiat.*

Vraag erom voor jezelf. Erken hen.
En je zult onder de regen van onze voortdurende Daden staan.

28-17- 9 juli 1930 - De waarde van de menselijke wil wanneer hij zich onderwerpt aan de Goddelijke Wil. Autoritaire oordelen roepen angsten op. De antwoorden van Jezus en zijn Lessen.

(1) Mijn klein verstand voelt de extreme behoefte aan de Goddelijke Wil. Want alleen Hij is mijn steun, mijn kracht en mijn leven.

Oh, Goddelijke Wil! Verlaat mij alstublieft niet.

Als ik, die ondankbaar ben, niet wist, hoe ik uw Wil en uw Licht moest volgen, vergeef me dan alstublieft.

Versterk mijn zwakheid, laat het kleine atoompje van mijn leven in U opgenomen worden. En laat mij leven, verloren in U, om alleen en altijd in uw Allerhoogste Wil te leven.

Mijn geest verloor zich in het Goddelijk Fiat. Mijn lieve Jezus bracht een bezoekje aan mijn ziel. En **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, houd moed. Ik ben bij jou. Waar ben je bang voor? Als je eens wist hoe mooi en waardevol de menselijke wil wordt, wanneer hij voortdurend in mijn Fiat binnenkomt en daar blijft!

Ah! Verlies geen moment van je leven in Hem!

Je moet weten dat wanneer de menselijke wil de Goddelijke Wil binnen gaat, ons Licht hem verfraait en hem met een zeldzame Schoonheid bekleedt. De ziel is zodanig versmolten, dat ze zich niet vreemd voelt aan haar Schepper.

Ze voelt dat haar wezen volledig in het Allerhoogste Wezen is en dat het Goddelijk Wezen geheel van haar is. En met de vrijheid van een kind, zonder angst en met een betoverend vertrouwen, verheft de ziel zichzelf om verenigd te worden met de Wil van haar Schepper.

En in deze Eenheid plaatst het atoompje van de menselijke wil zijn "*ik bemin U*". Terwijl de ziel haar daad van liefde vormt, stroomt alle Goddelijke Liefde. Zij omringt, omhelst de ziel en verandert in het '*ik bemin U*' van de ziel. Hierdoor wordt haar liefde even groot als onze eigen Liefde.

Wij voelen in het kleine '*ik bemin U*' van de mens, de vezels, het Leven zelf van onze Liefde. En dus geven Wij het de waarde van onze eigen Liefde. En Wij beantwoorden haar klein '*ik bemin U*' met het geluk van onze Liefde.

Dat kleine *'ik bemin U'* komt niet meer uit de Eenheid van onze Wil uit. En door daar te blijven, verspreidt het *'ik bemin U'* zich zozeer in de baan van het Fiat, dat het alleen nog overal de Goddelijke Wil volgt. En hetzelfde geldt voor alle andere handelingen, die de mens in onze Wil doet.

Je moet beseffen dat een Scheppende Wil in de handeling van de ziel binnengaat. En daarom moet zij waardige handelingen verrichten, in harmonie met de Goddelijke Wil, zo goed als zij kan.

(3) Ik voelde me toen meer dan ooit bedrukt.

Mijn arme geest werd gekweld door gedachten die me verpletterden. Ze verdreven de serene schoonheid van de vredige dag, waarvan ik altijd genoot en die Jezus zo belangrijk vond. Hij was jaloers op mijn vrede en stond niet toe dat deze verstoord werd.

En nu heb ik het gevoel dat ze een storm boven mijn hoofd willen ontketen. Mensen met autoriteit, die enkele delen van mijn geschriften gelezen hadden, vonden dat de intimiteit die Jezus met mij getoond had, een probleem vormde.

Het feit dat Hij zijn bitterheid in mijn onwaardige ziel verspreidde, en nog veel meer, was geen manier van handelen, die overeenstemde met de Goddelijke Waardigheid ten opzichte van een mens.

Mijn vroegere biechtvaders en heilige gezaghebbende personen, aan wie ik bezorgd vroeg of het Jezus was die zo met mij omging, verzekerden mij dat het inderdaad Jezus was.

Ze vertelden me dat Hij op aarde gewoon was om grapjes te maken met zijn mensen. In mijn eenvoud geloofde ik hun verzekeringen. En ik gaf me over aan Jezus en liet Hem met mij doen wat Hij wilde.

Zelfs als Hij me aan vreselijke pijn of zelfs de dood onderwierp, was ik elke keer gelukkig als dat gebeurde.

Het was immers genoeg voor mij om te weten dat Jezus gelukkig was.

Bovendien, wat Jezus met mij gedaan heeft, of het nu was door zijn bitterheid te uiten, of door mij met zich mee te nemen, of wat dan ook, heeft mij nooit het gevoel van zonde achtergelaten, of iets slechts of goddeloos.

Zijn aanraking was altijd zuiver en heilig. En nog zuiverder was hetgeen uit zijn Mond in de mijne kwam. En dat was als een kleine fontein die uit zijn Mond kwam om zich in de mijne te storten.

En de kwellingen die ik voelde, deden me uit eerste hand ervaren hoeveel Jezus lijdt en hoe walgelijk de zonde is. En ik zou vele malen mijn leven gegeven hebben, in plaats van Hem te beledigen.

Ik voelde mijn kleine zelf dan volledig getransformeerd worden tot eerherstel, om mijn lieve Jezus te kunnen verdedigen.

Toen ik bedacht dat zo'n heilige daad van Jezus zo verkeerd geïnterpreteerd was, leek het me zo verschrikkelijk, dat ik geen woorden heb om mezelf uit te drukken.

Jezus had medelijden met mij. En Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. Zeer teder, **zei Hij mij:**

(4) *Mijn dochter*, wees niet bang. Mijn handelen is altijd zuiver en heilig, wat Ik ook doe, zelfs als het vreemd lijkt voor de mensen.

Want alle heiligheid zit niet in de uiterlijke manier van handelen, maar komt voort uit de bron van innerlijke heiligheid en brengt de vruchten voort die mijn manier van handelen voortbrengt.

Als de vruchten heilig zijn, waarom zou je dan de manier willen beoordelen? Ik vond mijn manier goed en daarom heb ik die gebruikt. Aan de vruchten beoordeelt men de boom, om te weten of hij goed, middelmatig of slecht is.

En tot mijn grote spijt hebben ze, in plaats van de vruchten te beoordelen, de schors van de boom beoordeeld en misschien zelfs niet de substantie en het leven van de boom zelf. Arme mensen!

Wat kunnen ze begrijpen als ze alleen naar de buitenkant van mijn Handelen kijken, zonder de vruchten te onderzoeken die dit voortgebracht heeft!

Ze blijven in het duister tasten en kunnen de schande ondergaan van de farizeeën. Deze keken alleen naar de schil van mijn Werken en mijn Woorden en niet naar de inhoud van de Vruchten van mijn Leven. Zij zijn blind gebleven en zij hebben Mij uiteindelijk laten doden.

Zo wordt een oordeel geveld zonder de hulp in te roepen van de

Schepper en Verspreider van het Licht, en zonder Hem te raadplegen, die zij zo gemakkelijk veroordelen!

En wat voor kwaad heb Ik gedaan, en wat voor kwaad heb jij ondervonden, toen Ik de kleine fontein, die voortkwam vanuit de bron van mijn bitterheid en van wat de mensen Mij gaven, uit mijn Mond in de jouwe liet vloeien?

Ik heb geen zonde in jou uitgestort, maar een deel van de gevolgen ervan. Zo heb je de intensiteit van de bitterheid, de misselijkheid ondervonden, en gevoeld hoe lelijk de zonde is.

Door deze gevolgen te voelen, heb je de zonde verafschuwd en begreep je hoezeer Jezus lijdt.

Je hebt je wezen getransformeerd, en zelfs alle druppels van je bloed ingezet om eerherstel te brengen voor uw Jezus.

Ach! Je zou niet zo graag zoveel geleden hebben als eerherstel indien je in jezelf de gevolgen van de zonde niet gevoeld had en indien je niet ervaren had hoezeer uw Jezus lijdt bij elke belediging.

Maar omdat Ik het met mijn Mond gedaan heb, kunnen ze zeggen dat Ik het ook anders had kunnen doen. Ik koos ervoor om het zo te doen. Ik wilde handelen als een vader met zijn kleine dochter. Omdat ze klein is, laat zij toe wat Wij willen.

En haar Vader stort zijn Genegenheid en Liefde uit in zijn kleine dochter, alsof Hij in haar zijn eigen leven vindt. Omdat hij weet dat ze haar vader niets zal weigeren, zelfs als dat het opofferen van haar eigen leven zou betekenen.

Ach, mijn dochter, *mijn misdaad is altijd Liefde.*
En het is ook de misdaad van degene die Mij bemint. Omdat ze niets anders vinden om Mij te veroordelen, veroordelen zij mijn overmatige Liefde en die van mijn kinderen die misschien hun eigen leven hebben gegeven voor degenen die hen veroordelen.

Ze mogen oordelen zoals ze willen. Maar hoe verward zullen ze zijn, wanneer ze voor Mij verschijnen en duidelijk zullen zien:

- dat Ik degene was, die handelde op de manier die zij veroordeelden.
 - en dat hun oordeel iets belemmerde dat Mij grote glorie bracht en een grote Zegen voor de mensen is,
- nl. duidelijker te weten wat het betekent om in mijn Goddelijke Wil te handelen en deze te laten heersen

Er is geen grotere misdaad dan een Zegen tegen te werken.

Daarom, mijn dochter, raad Ik je aan je niet te laten verstoren en niets te veranderen aan wat er tussen jou en Mij gebeurt.

Geef mij de zekerheid dat mijn Werk in jou zijn voltooiing zal vinden. Bezorg Mij geen verdriet. Ik wilde het Goede om je heen verspreiden, maar de mens staat mijn Plannen in de weg.

Bid daarom dat de menselijke wil overwonnen wordt en dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de mensen, niet onderdrukt wordt.

(5) Maar Ik zeg je dat de Kennis van mijn Goddelijke Wil niet verborgen zal blijven. Zij maakt deel uit van mijn Goddelijke Leven en dit Leven is niet onderhevig aan de dood.

Ze kunnen hoogstens verborgen blijven, maar sterven, nooit. Want het is door de Godheid bepaald dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekend zal worden.

En wanneer Wij iets verordenen, kan geen enkele menselijke macht zich daartegen verzetten. Het is hooguit een kwestie van tijd.

En ondanks het verzet en de tegengestelde oordelen van gezagsdragers, zal Ik doen wat Ik wil.

En als zij met hun oordelen een zo groot Goed en zoveel Goddelijke Levens van mijn Waarheden willen begraven, zal Ik hen aan de kant zetten, om te doen wat Ik wil.

Ik zal andere mensen aanstellen, die nederiger en eenvoudiger zijn, die beter in staat zijn te geloven in mijn wonderbare en gevarieerde manieren die Ik gebruik met de zielen.

En met hun eenvoud, beter geneigd, zullen zij, in plaats van naar spitsvondigheden te zoeken, *erkennen dat wat Ik geopenbaard heb over mijn Goddelijke Wil, een Geschenk uit de Hemel is.*

En zij zullen Mij op wonderbare wijze dienen, om de Kennis van mijn Fiat in de wereld te verspreiden.

Is dat niet wat er gebeurde toen Ik naar de aarde kwam?

De wijzen, geleerden en hoogwaardigheidsbekleders wilden niet naar Mij luisteren. Ze schaamden zich zelfs om bij Mij in de buurt te komen. Hun leer deed hen geloven dat Ik niet de beloofde Messias kon zijn, zodanig dat ze Mij gingen haten.

Ik heb hen aan de kant geschoven en gekozen voor de nederigen, de eenvoudigen en de arme vissers die Mij geloofden.

Ik heb hen op wonderbare wijze gebruikt om mijn Kerk te vormen en het grote Goede van de Verlossing te verspreiden.

Ik zal hetzelfde doen voor mijn Goddelijke Wil.

Maak je dus geen zorgen, mijn dochter, als je hoort over al die moeilijkheden die zij opwerpen. Laten wij niets veranderen aan wat er tussen jou en Mij gebeurt.

Blijf in mijn Goddelijke Wil doen wat Ik je geleerd heb.

Ik heb nooit iets nagelaten van wat Ik moest doen voor de Verlossing, ook al geloofde niet iedereen Mij.

Al het kwaad is bij hen gebleven. Zij zijn in de duisternis gebleven omdat ze eerder de schors van de boom beoordeelden dan zijn vruchten. Voor Mij was het noodzakelijk dat Ik mijn weg verder zette, die uitgestippeld was uit Liefde voor de mensen.

Jij zult hetzelfde doen. Blijf je overgeven aan mijn Goddelijke Wil en jouw daden in Hem verder zetten.

Ik zal je niet verlaten. Ik zal altijd bij jou zijn.

28-18- 16 juli 1930 – De Goddelijke Wil is Leven. Liefde is voedsel. Eén enkele handeling vormt geen leven, noch een volledige handeling. De noodzaak van herhaling van handelingen om het Leven van de Goddelijke Wil te vormen.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.

O ja! Ik voel hoe Hij, als lucht, door mijn arme ziel wordt ingeademd. Ik voel zijn zuiver Licht, die de duisternis van de nacht uit mijn arme ziel verdrijft. Mijn menselijke wil verheft zich om in actie te komen.

Het Licht van de Goddelijke Wil, heerst zachtjes over mijn wil.
Het verdrijft niet alleen de duisternis, door mijn menselijke wil geen leven te geven, maar het roept mij ook krachtig op en trekt mij aan om zijn Daden te volgen.

Door zijn Goddelijke Daden te volgen, zag ik hoezeer Hij ons bemint.
Want uit elk van zijn Daden vloeiden zeeën van Liefde voor de mensen.

Mijn altijd liefdevolle Jezus liet zijn Hart zien, bekleed met vlammen van vurige Liefde voor de mensen.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, mijn Liefde voor de mensen is zo groot, dat Zij geen moment ophoudt met hen te beminnen. Als mijn Liefde ook maar één moment zou ophouden met hen te beminnen, zouden het hele universum en alle mensen in het niets verdwijnen.
Maar het bestaan van alle dingen was de eerste Daad van Leven van mijn totale, volledige, oneindige en onophoudelijke Liefde.

Opdat mijn Liefde haar volledige volheid zou bereiken, heb Ik mijn Goddelijke Wil uit Mijzelf laten komen als een Daad van Leven van het hele universum en van elke handeling van de mens.

Mijn Wil is het Leven van alle dingen.

Mijn Liefde is het voortdurend Voedsel van de hele Schepping.

Het leven kan niet zonder voedsel bestaan.

Als het voedsel geen leven vindt, heeft het niemand om zich aan te geven en niemand om te voeden.

Bijgevolg *is de hele substantie van de hele Schepping: mijn Wil als Leven, en mijn Liefde als Voedsel.*

Alle andere dingen zijn oppervlakkig en decoratief.

De hemelen en de aarde zijn vervuld van mijn Liefde en mijn Wil.

Er is geen plaats waar Zij niet waaien, als een onstuimige wind naar de mensen. En zij doen dit altijd, zonder ooit te stoppen.

Mijn Wil en mijn Liefde zijn altijd in werking om zich over de mensen uit te storten.

Zodat, als de mens denkt, mijn Goddelijke Wil het leven van de intelligentie van de mens wordt.

En mijn Liefde, die het verstand voedt, ontwikkelt dit.

Als de mens kijkt, wordt mijn Goddelijke Wil het leven van zijn ogen.
En mijn Liefde voedt het licht waardoor hij ziet.

Als de mens spreekt, als zijn hart klopt, als hij werkt of loopt, wordt
- mijn Wil het leven van zijn stem,
- mijn Liefde het voedsel van zijn woorden.

*Mijn Goddelijke Wil wordt het Leven van zijn hart,
mijn Liefde wordt het voedsel van zijn hartslagen.*

Kortom, er is niets dat de mens kan doen waar

- mijn Wil niet als leven en
- mijn Liefde als voedsel dient.

Maar hoe groot is onze pijn wanneer Wij zien dat de mens Degene die zijn leven vormt en Degene die al zijn daden voedt, niet erkent!

(3) Daarna zette ik mijn daden voort in de Goddelijke Wil.

Ik zei tegen mezelf:

"Welke glorie geef ik aan God door steeds dezelfde handelingen te herhalen, en wat voor goeds levert mij dat op?"

Mijn lieve Jezus zei mij:

(4) "Mijn dochter, één enkele handeling vormt het leven niet, noch alle werken van de mensen.

In de Schepping wilde de Godheid Zelf minstens zes herhalingen om de hele machine van het universum te vormen.

Wij hadden alle dingen met één Fiat kunnen scheppen.

Maar neen, het behaagde Ons om het Fiat te herhalen, om het plezier te hebben om door onze Scheppende Kracht, uit Ons voort te zien komen: nu eens de blauwe lucht, dan weer de zon, enz. voor alle dingen die Wij hebben geschapen.

*Het laatste Fiat werd herhaald over de mens,
als voltooiing van het hele Scheppingswerk.*

Ons *Fiat* heeft geen ander Fiat toegevoegd om andere dingen te scheppen. *Het herhaalt altijd Zichzelf* om alle dingen in werking te houden en te behouden in zijn Fiat-Adem, alsof Wij hen (op dat moment) geschapen hebben.

Door herhaling groeit de Liefde en wordt het plezier verdubbeld.

Wij waarderen meer wat herhaald wordt.

En Wij voelen het Leven van de handeling die Wij herhalen.

Wanneer je dus doorgaat met jouw handelingen in mijn Goddelijke Wil, vorm jij in jezelf het Leven van mijn Goddelijke Wil. Door jouw handelingen te herhalen, laat je dit Leven groeien en je voedt het.

Denk je dat je, door hen slechts een paar keer te herhalen, je dit Leven in jezelf had kunnen vormen? Neen, mijn dochter.

Je had hoogstens zijn balsemende Lucht, zijn Kracht en zijn Licht kunnen voelen, maar niet zijn Leven kunnen vormen.

De handelingen die nooit ophouden zijn noodzakelijk om te kunnen zeggen: "Ik bezit het Leven van het Fiat."

Is het niet hetzelfde in het natuurlijke leven?

Voedsel en water worden niet één keer gegeven en vervolgens opzij gezet, zonder nog aan de mens gegeven te worden. Ze worden elke dag gegeven. Als je het leven wilt behouden, moet je het voeden. Anders zal het, als het aan zijn lot wordt overgelaten, uitdoven.

Daarom moet je doorgaan met je daden in Mijn Fiat – als je niet wilt dat zijn Leven dooft en zijn vervulling in jou verliest.

28-19- 24 juli 1930 – De Goddelijke Wil is voortdurend actief in ons Goddelijk Wezen. Het Wonder van zijn werking in de ziel. De voldoening van God.

(1) Mijn arm hart bevindt zich tussen twee onoverkomelijke krachten:

- het Goddelijk Fiat en
- de pijn van het gemis van mijn lieve Jezus.

Beide hebben een grote invloed op mijn arm hart.

- Het gemis van Degene die al het geluk in mijn arm bestaan bracht verandert voor mij in intense bitterheid.

- De Goddelijke Wil die mij beheerst, absorbeert mij in zijn Goddelijke Wil om mijn bitterheid in Hem te transformeren.

Ik bevond me onder deze vreselijke druk.

Mijn lieve Jezus verraste mij. Hij zei:

(2) “Mijn dochter, houd moed. Wees niet bang. Ik ben hier bij jou.

Het teken is, dat je in jezelf het Leven van mijn Fiat voelt.

Ik ben onafscheidelijk van mijn Fiat.

Je moet weten dat onze Wil steeds actief is in ons Goddelijke Wezen. Zijn beweging houdt nooit op, zijn Werken zijn altijd in actie. Daarom is Hij altijd aan het werk.

De wonderbare verrassingen die zich voordoen, wanneer de mens onze Goddelijke Wil binnengaat, zijn betoverend en wonderbaar.

Wanneer de mens binnenkomt, komt onze Wil dicht bij de mens.

Hij komt zo dichtbij dat Hij de mens volledig vervult.

De mens is niet in staat om Hem volledig te omarmen, noch om Hem geheel in zich te bevatten.

Zo stroomt onze Wil over totdat Hij de hemel en de aarde vult.

Zo zien Wij dat de kleinheid van de mens een Goddelijke Wil omvat, die zijn onophoudelijke Beweging en zijn Werken in stand houdt in de mens.

Er bestaat niets groters, heiliger, mooier, meer wonderbaar, dan de werking van mijn Wil in de kleinheid van de mens.

Wanneer mijn Wil aan het werk is, is de mens niet in staat is om Hem volledig in zich in te sluiten, noch Hem volledig te omarmen. Mijn Wil is immers oneindig en de mens is niet in staat het Onmetelijke en Oneindige te omvatten. Daarom neemt de mens zoveel op als hij kan bevatten, totdat mijn Wil overloopt.

Wanneer mijn Wil overloopt, kan je deze ziel zien onder een regen van Licht, van zeldzame en diverse Schoonheden, innerlijk en uiterlijk. Zij fascineert ons Goddelijk Wezen zodanig, dat zij Ons in verrukking brengt.

Wij zien dat de menselijke kleinheid, krachtens ons Fiat dat haar vervult, omgezet wordt in de Schoonheid van onze Goddelijke Eigenschappen.

Deze hebben de kracht om Ons te verrukken en Ons te laten genieten van onze zeer zuivere Vreugde en onze onuitsprekelijke Gelukzaligheid in de mens.

(3) Je moet weten dat telkens wanneer de ziel

- mijn Wil oproept om in haar als werkend Leven te handelen en
- zich in Hem onderdompelt om daarin ondergedompeld te blijven, dit Ons zoveel plezier doet dat ons hele Wezen eraan bijdraagt.

En Wij hechten aan deze handeling alle Waarde die ons Goddelijk Wezen bevat.

Meer nog, ons Goddelijk Fiat heeft de eerste Daad van Leven in de daad van de mens. De mens heeft er enkel aan deelgenomen. Daarom, omdat het onze Daad is, leggen Wij er het hele gewicht van ons Goddelijk Leven in. Zie je nu wat het betekent om een daad te volbrengen in onze Wil, wat het betekent om daden te vermenigvuldigen? En begrijp je nu het groot verlies is van degene die niet in onze Wil handelt?

28-20- 2 augustus 1930 – Alle geschapen dingen zijn gesluierd. Alleen in de Hemel wordt alles onthuld. Werk en voorwaarden die nodig zijn om de Waarheden te kennen.

(1) Ik dacht aan de vele Waarheden, die mijn gezegende Jezus mij verteld had over de Goddelijke Wil en die ik alleen uit gehoorzaamheid op papier gezet had.

Ik dacht aan die mensen die, wanneer ze hen lezen, niet alleen door deze Waarheden niet aangegrepen worden, maar hen lijken te beschouwen als waarheden, waaraan geen belang gehecht moet worden.

Ik was hierdoor zeer verontrust.

Terwijl deze Waarheden voor mij als zonnen zijn, de ene nog mooier dan de andere en in staat zijn om de hele wereld te verlichten.

Voor anderen is het tegenovergestelde waar.

Het lijkt erop dat deze Waarheden voor hen niet eens in staat zijn de wereld te verwarmen en haar een beetje licht te geven.

Ik dacht hieraan. Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, hier op aarde, zijn alle dingen, zowel in de natuurlijke als in de bovennatuurlijke orde, verhuld.

Alleen in de Hemel worden ze onthuld. Want in het hemelse Vaderland zijn er geen sluiers. De dingen worden gezien zoals ze zijn.

Daarboven hoeft het intellect daar niet te werken om hen te begrijpen, omdat de dingen zichzelf laten zien zoals ze zijn.

En als er werk is in de zalige Woning, als je het echt ‘werk’ kunt noemen, dan is het:

gelukkig zijn en genieten van de dingen die je openlijk ziet.

Zo is het hier op aarde niet.

Aangezien de menselijke natuur bestaat uit lichaam en geest,
belet de sluier van het lichaam de ziel, om mijn Waarheden te zien.

De Sacramenten en al het andere zijn versluierd.

Ikzelf, het Woord van de Vader, had de sluier van mijn Mensheid.

Al mijn Woorden en mijn Evangelie, waren in de vorm van voorbeelden en beelden.

Iedereen die naar Mij kwam om Mij te horen met geloof in hun hart, met nederigheid en het verlangen om de Waarheden te kennen die Ik hun openbaarde, om hen in praktijk te brengen, begreep Mij.

Zo scheurden zij de sluier weg die mijn Waarheden verhulde.

Ze vonden het Goede van mijn Daad, met geloof en nederigheid.

Mijn Waarheden willen kennen was voor hen een taak, die ze vervulden.

En met deze taak scheurden zij de sluier weg en vonden zij mijn Waarheden zoals ze in zichzelf zijn. Daardoor bleven ze verbonden aan Mij en aan het Goede dat mijn Waarheden bevatte.

Anderen deden dit werk niet. Zij raakten de sluier van mijn Waarheden aan en niet de vrucht die erin zat.

Daardoor werden ze ervan beroofd en begrepen ze niets. Toen keerden ze Mij de rug toe en verlieten ze Mij.

(3) Dit zijn de Waarheden, die Ik met zoveel Liefde geopenbaard heb over mijn Goddelijke Wil.

Om ervoor te zorgen dat mijn Waarheden schitteren als onthulde Zonnen, wat zij zijn, moeten de mensen hun deel bijdragen, het pad bewandelen om hen te bereiken, namelijk het geloof.

Ze moeten naar mijn Waarheden verlangen, hen willen kennen, bidden en hun verstand vernederen, om hun intellect te openen zodat het Goede Leven van mijn Waarheden in hen kan binnendringen.

Door dit te doen, zullen zij de sluier verscheuren en zullen ze de Waarheden vinden die stralender zijn dan de zon. Anders zullen ze blind blijven en zal Ik de woorden van het Evangelie herhalen:

"Jullie hebben ogen en zien niet, oren en horen niet, een tong en jullie zijn stom."

Zelfs in de natuurlijke orde zijn alle dingen versluierd.

Vruchten zijn bedekt met een schil. Wie houdt ervan om fruit te eten? Degene die het werk doet om naar de boom toe te gaan, de vrucht plukt en de schil verwijdert die het fruit bedekt. Diegene die graag fruit heeft en van het fruit dat hij graag heeft zijn voedsel maakt.

De velden zijn bedekt met stro. Wie neemt het goede dat onder het stro verborgen ligt? Wie het kaf verwijdert, neemt het goede van het graan om brood te maken en er zijn dagelijks voedsel van te maken.

Kortom, alle dingen hier op aarde zijn bedekt met een sluier om de mens werk te geven, de wil en de liefde om ze te bezitten en ervan te houden.

Maar mijn Waarheden overtreffen de natuurlijke dingen ruimschoots en Zij presenteren zich aan de mensen als nobele, gesluierde koninginnen, in de daad van zich aan de mens te geven.

Maar mijn Waarheden willen het werk van de mens.

Ze willen de stappen van de wil van de mens, die zijn best doet om hen te leren kennen, hen te bezitten en hen te beminnen.

Dit zijn de noodzakelijke voorwaarden om de sluier die hen verbergt, te verscheuren.

Wanneer de sluier van de Waarheden opgelicht wordt, verschijnen de Waarheden in het Licht, om zich te geven aan degene die ernaar gezocht heeft.

Daarom lezen sommigen de Waarheden over mijn Goddelijke Wil zonder te begrijpen wat ze lezen. Meer nog, ze raken erdoor in de war. Het ontbreekt hen aan de ware wil om hen te willen kennen. Je kan zeggen dat het hen ontbreekt aan het werk om hen te leren kennen. Zonder werk kan je niets bereiken. Ze verdienen dan ook zo'n groot Goed niet.

En Ik weiger aan hen terecht wat Ik overvloedig geef aan de nederigen, aan hen die vurig verlangen naar het grote Goed van het Licht van mijn Waarheden.

(4) Mijn dochter, hoeveel van mijn Waarheden worden verstikt door degenen die hen niet willen kennen en niet bereid zijn om hun kleine beetje te werken om hen te bezitten!

Ik voel dat ze Mij zouden willen verstikken als ze dat konden. In mijn pijn ben ik genoodzaakt te herhalen wat in het Evangelie staat. Ik zal dat doen door middel van daden:

'Ik zal van degenen die niets of slechts weinig hebben, iets van mijn Goede Dingen afnemen.'

Ik zal hen in hun bittere ellende laten, omdat deze zielen mijn Waarheden niet willen en hen niet liefhebben, hen bewaren zonder hen te waarderen en zonder vrucht.

'En Ik zal overvloediger geven aan degenen die hebben.'

Want zij zullen mijn Waarheden bewaren als kostbare schatten en zij zullen steeds meer vruchten dragen.

28-21- 12 augustus 1930 – Ontmoediging verdubbelt het gewicht van het leed. Jezus bezoekt ons. Liefde is de eerste drijfveer van de eerste Daad in alles wat God voor de mensen gedaan heeft. De Goddelijke Wil heeft Leven gegeven aan de Liefde.

(1) Ik sta onder de heerschappij van het Goddelijk Fiat, de Enige die mijn diepe wonden kent, die etteren en zich vermenigvuldigen in mijn arme ziel.

Mijn enige hoop is:

- dat *enkel de Goddelijke Wil heerst* in deze pijnlijke en ongelukkige omstandigheden van mijn bestaan hier op aarde, en
- dat deze omstandigheden mijn vertrek naar het hemelse Vaderland bespoedigen.

Ik bevond me in de nachtmerrie van dit bitter lijden.

Mijn lieve Jezus zei mij:

(2) “Mijn dochter, *wees niet te streng voor jezelf!*

Want ontmoediging leidt tot wanhoop en dat verdubbelt het leed.

En dan sleept de arme mens zich moeizaam voort op het pad dat hij moet volgen.

Mijn Wil zou hem echter willen zien vliegen naar het oneindig Licht van mijn Wil.

Het lijden, dat ben Ik, die je deze kleine bezoeken in het lijden breng. Het lijden is de sluier. Maar daarbinnen bevindt zich mijn Persoon, die verborgen onder de sluier van het lijden, de mens bezoekt.

Het noodzakelijke voor de mens:

Ik ben het die verborgen ben in de behoeften.

Ik zorg voor de behoeften, zodat Ik de mooiste bezoeken kan brengen om Mijzelf tot hulp te maken voor deze noden.

Zo bezoek Ik de mensen, niet alleen door Mezelf te laten zien, maar ook op zoveel andere wijzen.

Je kan zeggen dat bij elke ontmoeting, in elke omstandigheid, in grote en kleine dingen, een bezoek schuilt, dat Ik bereid ben om aan de mens te brengen, om hem te geven wat hij nodig heeft.

En voor wie leeft in mijn Goddelijke Wil, met mijn permanente verblijfplaats in de mens, bezoek Ik hem niet alleen, maar verruim Ik ook de grenzen van mijn Wil.

(3) Ik bleef de Handelingen van de Allerhoogste Fiat volgen om de onophoudelijke en oneindige Liefde van mijn Schepper te kunnen volgen, met mijn daden van liefde.

Mijn lieve Jezus zei mij:

(4) “Mijn dochter, als je eens wist hoe zoet jouw liefde voor Mij is!

(4) Mijn dochter, als je eens wist hoe zoet jouw liefde voor mijn Hart is! Want zij weerkaatst onze Liefde, onze goddelijke Vezels, die jouw liefde in de Onze verheft. Zij stroomt, stroomt zo zoet in de Onze en zij zegt Ons:

"Ik wil U net zo liefhebben als U mij liefgehad hebt, en zoals U mij bemind hebt. Want ik wil U zeggen dat ik U bemin, zo vaak als U dat tegen mij gezegd hebt."

Wij zijn zo blij dat Wij willen dat de mens onze Liefde herhaalt. Wij vergroten de liefde van de mens, zodanig dat Wij de zoete klank van de liefde van de mens in al onze Liefde horen.

Meer nog, de Eerste Daad, die alles wat Wij voor de mensen gedaan hebben, in gang gezet heeft, was Liefde. Zonder onze Wil zou onze Liefde als een Vuur zonder Licht geweest zijn. En zonder Liefde zou onze Wil als een Licht zonder Warmte geweest zijn. Wat onze Liefde tot leven gewekt heeft, was het Fiat.

*Wat Ons dus in beweging bracht, was Liefde.
Maar wat alles leven gegeven heeft en geeft, is onze Goddelijke Wil.*

Daarom moet iedereen die het ware Leven wil vinden, in onze Goddelijke Wil komen, waar de ziel

- de volheid van onze Liefde zal vinden en
- de voorrechten van onze Liefde zal verkrijgen, namelijk:
 - een vruchtbare Liefde,
 - een Liefde die groeit,
 - een Liefde die alles omvat,
 - een Liefde die alles in Liefde beweegt,
 - een onovertroffen en oneindige Liefde,
 - een Liefde die alles liefheeft en alles overwint.

Daarom, wanneer Ik je hoor rennen van het ene geschapene naar het andere en wanneer je je *"ik bemin U"* op elke daad van mijn Wil plaatst, om de Daden van mijn Wil te bekleden met jouw *'ik bemin U'*, hoor Ik de zoete klank van jouw liefde in de Onze, en bemin Ik jou nog meer.

(5) Op een zeer tedere toon, voegde Hij eraan toe:

(6) “Mijn dochter, onze Liefde voor de mensen is zo groot, dat in elke daad die de mens verricht:

- onze Liefde stroomt om hem te beminnen en
- onze Wil stroomt om het Leven in zijn daad te vormen.

Zo is er in elke gedachte die de mens in zijn geest vormt, een daad van Liefde die Wij hem sturen.

En onze Wil leent zich om het leven van zijn gedachte te vormen.

In elk woord dat hij uitspreekt, bij elke hartslag, in elke stap die hij zet, zijn er evenveel daden van onze Liefde, die naar de mens toe stromen en waarin ons Fiat zich leent om het Leven te vormen van zijn woorden, van de slagen van zijn hart en de stappen van zijn voeten.

De mens wordt zo gekneed door onze Liefde. En hij leeft in de zachte storm van onze Liefde. *Boven de mens, zweeft onze onophoudelijke Liefde die hem zozeer bemint.* En onze Liefde rent, om de mens het Leven te geven van al zijn daden, zelfs de kleinste.

Oh, als de mensen eens wisten hoezeer Wij hen beminnen en hoezeer Wij geneigd zijn om hen altijd, altijd te beminnen!
Wij laten zelfs geen enkele van hun gedachten aan Ons voorbij gaan zonder haar onze duidelijke en speciale Liefde te sturen,
O, hoe zouden zij Ons dan liefhebben!

Onze Liefde zou niet zo alleen blijven, zonder de liefde van de mensen! Onze Liefde daalt voortdurend neer naar de mensen. Hun kleine liefde is niet bereid om zich naar hun Schepper te verheffen. *Wat een lijden, mijn dochter, om te beminnen en niet bemind te worden.*

Daarom, *wanneer Ik een ziel vind die Mij bemint,* voel Ik haar liefde in harmonie met de Mijne. Wanneer mijn Liefde neerdaalt op deze ziel, stijgt haar liefde naar Mij op. En Ik zend haar een overvloed van Genade, gunsten en Goddelijke Gaven, die haar en de Hemel en de aarde versted doen staan.

28-22- 15 augustus 1930 – Het Leven van de Soevereine Koningin werd gevormd in de Goddelijke Zon.

(1) Ik dacht aan ***mijn hemelse Moeder*** toen zij in de Hemel opgenomen werd. Ik droeg mijn kleine daden op aan het Goddelijk Fiat, als eerbetoon aan haar Eer en Glorie.

Mijn lieve Jezus zei mij:

(2) “Mijn dochter, de Glorie, de Grootheid en de Macht van mijn hemelse Moeder in het hemels Vaderland zijn onovertroffen.

Weet je waarom? Haar leven op aarde werd geleefd in onze Goddelijke Zon.

Zij heeft de Woning van haar Schepper nooit verlaten.

Zij kende niets anders dan onze Wil.

Zij hield van niets anders dan onze Belangen en zij vroeg om niets dat niet tot onze Glorie diende.

Je kan zeggen dat zij de Zon van haar Leven vormde in de Zon van haar Schepper. Dus wie haar in de hemelse Woning wil vinden, moet naar onze Zon komen, waar de Soevereine Koningin, die haar Zon gevormd heeft, al haar weldadige moederlijke stralen verspreidt.

Zij is zo stralend mooi dat zij de hele Hemel in verrukking brengt. Iedereen voelt zich dubbel gelukkig om

- zo'n heilige Moeder en
- een zo glorieuze en machtige Koningin te hebben.

De Maagd Maria is

- *de eerste en enige Dochter die haar Schepper bezit, en*
- *de enige die haar leven in de Zon van het Allerhoogste Wezen gevormd heeft.*

Aangezien zij haar leven ontleende aan deze Eeuwige Zon, is het niet verwonderlijk, dat zij, die van Licht leefde, haar schitterende Zon gevormd heeft, die de Vreugde is van het hele Hemelse Hof.

Dat is precies wat Leven in mijn Goddelijke Wil betekent:

- *leven van Licht en*
- *jouw leven vormen in onze eigen Zon.*

(3) Dat was het doel van de Schepping:
wezens hebben die door Ons geschapen zijn,
- onze eigen geliefde kinderen, die in ons eigen huis wonen,
- hen te voeden met ons eigen voedsel,
- hen koninklijke kleding aantrekken en
- hen laten genieten van onze eigen bezittingen.

Welke vader en moeder op aarde kunnen eraan denken om degenen die uit hun eigen lichaam geboren zijn, buiten hun huis te zetten, en hen hun erfenis te ontnemen?

Ik geloof dat er geen zijn. Maar hoeveel offers brengen zij niet om hun kinderen gelukkig te maken? Als een aardse vader en moeder daartoe in staat zijn, hoeveel te meer dan de hemelse Vader!
Hij wilde en verlangde dat zijn kinderen in zijn Woning zouden blijven om hen om zich heen te hebben, gelukkig met hen te zijn als bekroning van zijn Scheppingswerk.

Maar de ondankbare mens verliet onze Woning, heeft onze Goede Dingen verworpen en heeft zich tevreden gesteld met rondzwerven en leven in de duisternis van zijn menselijke wil.

28-23- 24 augustus 1930 – De Goddelijke Wil neemt alle vormen aan om zich aan de mens te geven. De Schepping van de Mens. De troonsbestijging van het centrum van de Liefde en van het Goddelijke Fiat.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat door.
Ik voel me opgenomen door zijn onoverwinnelijke Kracht, zodat ik niet anders kan dan zijn Daden volgen.

Ik volgde zijn Daden in de Schepping. **Mijn lieve Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, de Liefde van mijn Goddelijk Fiat voor de mensen is zo groot, dat Hij alle vormen aanneemt om zich aan de mens te kunnen geven.

Hij neemt de vorm aan van de hemel die zich boven de mens uitstrekt. En door voortdurend uitgestrekt te blijven, omarmt mijn Goddelijk Fiat de mens van alle kanten. Hij leidt hem, beschermt hem en verdedigt

hem, zonder zich ooit terug te trekken. En Hij blijft altijd een Hemel voor zijn hemel in het hart van de mens.

Mijn Goddelijk Fiat neemt de vorm aan van sterren en

laat zijn schittering zachtjes neerdalen op de mens, om hem te strelen met zijn Kussen van Licht en om zachtjes binnen te dringen, om de sterren van de mooiste deugden in de ziel van de mens te vormen.

Mijn Fiat neemt de vorm aan van de zon

- om de mens met haar Licht te bestralen en
- om met zijn trillende Warmte af te dalen in de diepten van de ziel.

En met de kracht van zijn Licht en zijn Warmte vormt mijn Fiat de nuances van de mooiste kleuren, om de Zon van zijn Fiat in de mens te vormen.

Mijn Goddelijke Fiat neemt de vorm aan van de wind om de mens te zuiveren. Onder zijn heerschappij houdt Hij, door te blazen, het Goddelijke Leven brandend.

En Hij laat het groeien in het hart van de mens.

Mijn Goddelijke Wil verlaagt zich tot dit alles. Zijn Liefde is zodanig dat Hij het leven vormt van alles wat de mens kan dienen.

Mijn Goddelijke Wil neemt uiteindelijk
de vorm aan van lucht die kan worden ingeademd,
de vorm van voedsel dat het schepsel voedt
en van het water dat zijn dorst lest.

Kortom, *er is niets dat de mens dient, waar mijn Wil niet in aanwezig is* om de mens voortdurend te geven. Mijn Fiat omringt de mens op vele manieren zijn uitingen van Liefde te geven, zodanig dat, als de mens mijn Goddelijke Wil op een bepaalde manier niet herkent, hij Hem op een andere manier zal zien.

En hoe reageert de mens?

Als mijn Goddelijke Wil de mens niet op een bepaalde manier wakker schudt, dan wekt Hij hem op een andere manier.

Hij wil ten minste:

- een blik, een glimlach van tevredenheid,

- een uitnodiging om Hem in de ziel te laten neerdalen om daar te heersen,
- een "dankjewel" van dankbaarheid voor zoveel wonderbare dingen uit liefde.

Ach, hoe vaak blijft mijn Goddelijke Wil, zonder dat de mens ook maar enige aandacht aan Hem schenkt! Wat een lijden!

Hoezeer wordt mijn Goddelijke Wil daardoor doorboord!

Maar ondanks alles houdt mijn Goddelijke Wil niet op.

Hij gaat altijd en altijd door.

En **met zijn Goddelijke Standvastigheid houdt Hij niet op** met zijn Goddelijk Leven in alle geschapen dingen te laten stromen. Hij wacht met onoverwinnelijk Geduld op degene die Hem zal herkennen en ontvangen, om zijn Leven te vormen in de menselijke gedaante en zo het Koninkrijk te voltooien van alles wat Wij geschapen hebben.

(3) Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in de Daden van de Schepping. Ik kwam aan in **Eden**, waar de mens geschapen werd.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus voegde eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, de Schepping van de mens was het centrum, waarin ons Fiat en onze Liefde zich geplaatst hebben, om er hun Eeuwige Troon te vestigen.

Ons Goddelijk Wezen hield alles in Ons:

- het centrum van onze Liefde en

- de ontwikkeling van het Leven van onze Wil.

Met **de schepping van de mens**, wilde ons Goddelijke Wezen een **tweede centrum van onze Liefde vormen**, zodat ons Fiat het menselijk leven kon laten evolueren door middel van zijn Heerschappij en Gezag, zoals Hij dat deed in ons Allerhoogste Wezen.

Je moet weten dat bij de schepping van Adam, alle mensen in hem geschapen werden.

Ze waren allemaal aanwezig, geen enkele ontging Ons.

Wij hielden van alle mensen evenveel als Wij van hem hielden.
En Wij hielden van hen allemaal in hem.

Wij vormden de mensheid van Adam *met zoveel Liefde,*
Wij kneedden hem met onze scheppende Handen,
Wij vormden zijn botten, strekten zijn zenuwen,
- bedekten hem met vlees,
- schonken hem alle harmonieën van het menselijk leven.

Tegelijkertijd werden alle mensen in hem gevormd en gekneed.
In elk van hen vormden Wij de botten en strekten Wij de zenuwen.
En door hen met vlees te bedekken, lieten Wij
- de aanraking van onze Scheppende Handen achter,
- de afdruk van onze Liefde en
- de leven-gevende Kracht van onze Wil.

En toen Wij de ziel in Adam bliezen, met de kracht van onze
almachtige Adem, werden de zielen in alle lichamen gevormd,
met dezelfde Kracht waarmee de ziel in Adam gevormd werd.

Zie je dan dat elke mens een nieuwe Schepping is,
alsof Wij een nieuwe Adam geschapen hebben!

Want in elke mens willen Wij
- het groot wonder van de Schepping hernieuwen,
- de vestiging van het centrum van onze Liefde en
- de ontwikkeling van het Leven van ons Fiat.

Onze overmatige Liefde bij het scheppen van de mens was zo groot,
dat Wij in een voortdurende daad van Schepping zullen zijn,
tot de komst van de laatste mens op aarde.
Wij willen immers aan iedereen geven, wat aan de eerste geschapen
mens gegeven werd: onze overmatige Liefde en de aanraking van
onze Scheppende Handen voor de vorming van elk van hen.

Daarom, mijn dochter, raad Ik je aan om de vestiging van onze Liefde
en het werkend Leven van ons Fiat in jezelf te herkennen en te
bewaren.

Dan zal je de Wonderen van de voortdurende Schepping en onze

overvloedige Liefde voelen, die jou met Liefde zal overspoelen.
En dan zal je niets anders voelen dan mijn Liefde en mijn Wil”.

**28-24- 29 augustus 1930 – De geschapen dingen zijn vervuld van
Goddelijke Wil. Kruisen vormen de weg die naar de Hemel leidt.**

(1) Mijn overgave aan het Goddelijke Fiat gaat verder.
Een onoverwinnelijke Kracht voert mij mee in zijn Goddelijke Daden.
Ik voel en weet dat de Goddelijke Wil in alle geschapen dingen
werkzaam is. Deze Goddelijke Wil nodigt mij zachtjes uit om Hem te
volgen in zijn Daden om mijn gezelschap te hebben.

Ik deed dit. **Mijn altijd vriendelijke Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, *alle geschapen dingen zijn vervuld van mijn
Goddelijke Wil die in hen gebleven is. Dit was niet voor Ons, want Wij
hadden dit niet nodig, maar uit Liefde voor de mensen. Onze Liefde gaf
zich op vele manieren, in alles wat Wij geschapen hebben.*

Handelend als een ware Moeder/Vader, wilde de Goddelijke Wil de
zielen overspoelen met evenveel liefde, als het aantal dingen dat aan
het licht van de dag gekomen is. Hij wilde zichzelf elk moment zonder
onderbreking geven, zichzelf slok voor slok geven, om zo zijn Leven te
vormen en zijn Koninkrijk in elke ziel uit te breiden.
Je ziet dat er niets is waar mijn Fiat zich niet wil geven.

Je kan zeggen dat elk geschapen ding een Troon van Liefde van mijn
Fiat vormt, van waaruit Hij zijn Barmhartigheid, zijn Genade laat
neerdalen, waardoor een weg gebaad wordt om zijn Goddelijk Leven
over te brengen.

Mijn Goddelijke Wil is zeer opmerkzaam om te zien welk goed Hij voor
zijn kinderen kan doen, als zij hun hart voor Hem openen om zijn
Goede Dingen te ontvangen en zich aan zijn Goddelijke Wegen
aanpassen.

Zo is elk geschapen ding een oproep, die mijn Goddelijke Wil aan de
mens richt, om het Geschenk te ontvangen dat mijn Goddelijke Wil
hem wil schenken.

Elk geschapen ding is een nieuwe Liefde om te mens te voeden, een extra daad van zijn Leven om hen te laten groeien.
Maar helaas! Wat een ondankbaarheid van hun kant!

Mijn Goddelijke Wil omhelst hen, drukt hen aan zijn Hart, in zijn Armen van Licht. Maar zij ontluchten zijn Licht, zonder zijn omhelzing te beantwoorden en zonder een blik te werpen op Degene die hen zozeer bemint!

Dus, mijn dochter, wees jij degene die eerherstel brengt aan mijn Goddelijke Wil.

Volg Hem in alle oproepen die Hij tot jou doet, via elk geschapen ding,

- om Hem liefde voor Liefde te geven en
- om alle slokjes van zijn Goddelijke leven in het diepste van je ziel te ontvangen, en
- om Hem de vrijheid te geven om in jou te heersen.

(3) Daarna volgde ik de Handelingen van de Goddelijke Wil.
Ik zette mijn overgave aan de Allerhoogste Wil verder.

Mijn arme geest was bezig met de vele gebeurtenissen die Onze-Lieve-Heer in mijn arm bestaan geregeld had en nog steeds regelt.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, de kruisen, de incidenten, de vernederingen, de daden, het verlaten worden door de mensen en alles wat uit liefde voor Mij kan geleden worden, zijn slechts kleine steentjes die de weg naar de Hemel markeren.

Zo zal de mens op het moment van de dood inzien, dat alles wat hij geleden heeft, nuttig was voor hem, om de weg te vormen die onuitwisbaar, met onveranderlijke stenen, de rechte weg gemarkeerd heeft, die naar het hemelse Vaderland leidt.

Alle lijden dat de Voorzienigheid bepaald heeft, is er geweest:

- om de ziel mijn Goddelijke Wil te laten doen,
- niet om lijden te ontvangen, maar om een Daad van zijn Goddelijk Leven te ontvangen.

Er zullen evenveel Zonnen gevormd worden als er daden verricht zijn en lijden ondergaan is.

En hierdoor zal zij haar weg aan alle kanten gemarkeerd zien door Zonnen die haar in zich opnemen, haar met hun Licht overspoelen, en haar naar de hemelse regionen zullen brengen.

Daarom zijn de vele gebeurtenissen in het leven noodzakelijk. Want ze dienen om de weg naar de Hemel te vormen en uit te stippelen. Als de wegen niet gevormd zijn, is het moeilijk om van het ene land naar het andere te reizen. En het is nog veel moeilijker om de eeuwige Glorie te bereiken.

28-25- 20 september 1930 – Verbittering is het langzame vergif van het Goede. De Goddelijke Wil is de wieg van de ziel. Jezus is de Goddelijke Beheerder van zijn Allerheiligste Wil.

(1) Ik voelde me ondergedompeld in het Goddelijk Fiat. Zijn Licht verblindde mijn verstand.

En terwijl ik me in zijn Licht verdiepte, liet Hij mij zijn Daden volgen, zoals ik dat deed in de Schepping. Door dit te doen, voelde ik een zodanige bitterheid en beklemming, dat ik moeite had om mijn daden in de Goddelijke Wil te volbrengen.

Mijn lieve Jezus, vervuld van mededogen, zei mij:

(2) “Mijn dochter, wat doet jouw bitterheid Mij pijn! Ik voel haar in mijn Hart stromen. Dus houd moed.

Weet je niet dat bedruktheid *en bitterheid het langzame vergif zijn van het Goede*. Zij veroorzaken een zodanige vermoedheid dat de ziel in extreme pijn verkeert:

- pijn in het hart, waarin mijn Liefde sterft;
- pijn op de lippen, waar mijn gebed dooft;
- pijn in de handen, in de voetstappen, waar mijn stappen en mijn werken sterven.

Het is nog erger in de ziel die wil, dat de Goddelijke Wil haar leven is. Mijn Wil en de hare zijn één. En dan voel Ik haar doodstrijd in mijn Goddelijke Persoon stromen.

Dus heb moed. Geef je over in mijn Armen. Ik zal een nog schitterender Licht van mijn Goddelijke Wil laten schijnen, dat zal veranderen in een wieg.

Het zal je wiegen om je mijn Goddelijke Rust te schenken.
En met zijn Licht en zijn Warmte zal Hij het vergif van je bitterheid vernietigen, om het te veranderen in zachtheid en een Bron van welbehagen.

Terwijl je rust in de wieg van mijn Goddelijke Wil, zal je een zoete rust vinden. En wanneer je ontwaakt, zul je zien dat de bitterheid en de bedruktheid verdwenen zijn. En je zal in mijn Armen zo zacht en sereen zijn zoals gewoonlijk, zodat Ik het Leven van mijn Goddelijke Wil nog meer in jou kan laten groeien."

Ik bleef dan zoveel mogelijk mijn overgave aan het Goddelijk Fiat verderzetten. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(3) "*Mijn dochter*, de bitterheid, de bedruktheid en alles wat niet met mijn Wil te maken heeft, nemen ruimte in je ziel in.
En mijn Goddelijke Wil voelt zich niet vrij om zijn Licht te verspreiden en om met zijn Scheppende en Leven- gevende Kracht, het Leven te doen opkomen in elk deeltje en in elk hoekje van je ziel.

Hij voelt zich zoals de zon die omringd is door wolken.
Alhoewel de zon aanwezig is, bevinden de wolken zich tussen haar en de aarde. En zij verhinderen haar stralen om de aarde te verlichten met de volheid van haar Licht

Mijn Wil wordt door de wolken van bitterheid en bedruktheid verhinderd om zijn Licht te verspreiden in de diepten van de ziel en in de kleinste hoekjes ervan.

Mijn Wil voelt zich verhinderd om **te kunnen zeggen**:

"Alles in het schepsel is mijn Wil, alles is voor Mij en alles is van Mij."

En uw Jezus, die zich heeft ingespannen om een ziel geheel in zijn Wil te vormen, lijdt hieronder en Hij blijft geblokkeerd in zijn Werken.

Je moet weten dat *Ik de Goddelijke Beheerder ben van mijn Fiat in de mens*. En wanneer Ik zie dat de ziel bereid is om mijn Wil te doen in alle dingen, in elke handeling die zij verricht, maak Ik Mij klaar om het voorbereidend Werk te verrichten.

Veronderstel dat je een daad van liefde wilt verrichten.

Ik ga dan onmiddellijk aan de slag. Ik blaas mijn Adem in deze daad

van liefde. Ik leg er een dosis van mijn Liefde in. Ik verfraai hem met de verschillende Schoonheden die Hij bezit.

En vervolgens, als de Goddelijke Beheerder van mijn Wil, verleen Ik mijn Goddelijke Wil aan deze daad van liefde.

En dan herken je daarin niet de daad van de mens, maar je ziet er een daad van Liefde in, die voortkomt uit het centrum van mijn Godheid.

Ik ben zeer jaloers op de daden die de mens wil doen en die door mijn Goddelijke Wil beziel worden. Ik sta geen enkel verschil toe tussen zijn daden en de Mijne.

En om gelijkheid tussen hen te bereiken, moet Ik Mijzelf en Mijn werk in die daad leggen – en hetzelfde doen in al zijn daden.

Als de ziel daden van aanbidding, gebeden en offers wil verrichten, plaats Ik daar mijn Werk in, zodat

- deze aanbidding een echo is van de Goddelijke Aanbidding,
- haar gebed een echo is van het Mijne en
- haar offer een herhaling is van het Mijne.

Kortom, Ik moet Mijzelf terugvinden in elk van de daden van de mens, als jouw Jezus, als Meester en Beheerder van mijn Goddelijke Wil. Ik zou de Beheerder van mijn Wil in de mens niet zijn, als Ik de Heiligheid, de Zuiverheid en de Liefde van mijn Mensheid niet in zijn daad zou terugvinden.

Daarom wil Ik de ziel vrij vinden van elke wolk, die een schaduw zou kunnen werpen over mijn Goddelijke Wil. Wees dus aandachtig, mijn dochter, en belemmer het Werk niet, dat Ik in jouw ziel wil volbrengen.

28-26- 30 september 1930 – Eden, Veld van Licht. Verschil tussen degene die werkt in de Goddelijke Wil en degene die werkt in de menselijke wil. Het kleine terrein van de mens. De Hemelse Zaaier.

(1) Ik zette mijn daden in de Goddelijke Wil verder.

Mijn arme geest bleef stilstaan in Eden, waar God de mens schiep om de mensheid het begin van het leven te geven.

Mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij was vol tederheid en goedheid. En **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, Eden is een weide van Licht, waarin ons Allerhoogste Wezen de mens geschapen heeft.

Je kan zeggen dat de mens geschapen is in het Licht van ons Fiat.

De eerste daad van zijn leven was licht, dat achter en voor hem straalde, naar links en naar rechts, en een eindeloos veld van licht creëerde.

Adam moest zijn weg gaan om zijn leven vorm te geven, waarbij hij evenveel licht aantrok als het aantal daden dat hij verrichtte.

Zo vormde hij een Licht dat helemaal van hemzelf was, een persoonlijk Bezit, gebaseerd op zijn daden, ook al kwam het Licht voort uit mijn Goddelijke Wil.

Hier zie je het verschil tussen iemand die handelt in mijn Wil als zijn begin en einde en iemand die dat niet doet.

Alle handelingen van iemand die handelt in mijn Wil zijn verbonden met het Licht- gevend Begin waar zijn leven gevormd werd en waar hij zijn eerste levens-daad verrichtte.

Het Licht bezit dit leven en verdedigt het.

Niets vreemds kan erin binnendringen. En dit creëert één van de Wonderen die alleen het Licht kan verrichten.

Anderzijds komt iemand die uit dit Licht treedt, terecht in de donkere gevangenis van zijn eigen wil. Terwijl hij zijn daden verricht, put hij uit de duisternis en trekt hij evenveel schaduwen aan als het aantal daden dat hij verricht.

Zo creëert hij voor zichzelf een eigendom die pure duisternis is, geheel en al van hemzelf. Duisternis weet niet hoe hij degene die erin leeft moet beschermen of verdedigen.

Als hij iets goeds doet, is dat altijd duister, omdat het gebonden is aan duisternis. En aangezien duisternis niet de kracht heeft om iets te verdedigen, dringen vreemde dingen de ziel binnen:

- de irritaties van zwakheden,
- de vijanden van de hartstochten,
- de meedogenloze dieven die de ziel in zonde storten en zelfs in de eeuwige duisternis, waar alle hoop op licht verdwijnt.

Welk verschil is er tussen:

- iemand die leeft in het Licht van mijn Goddelijke Wil en
- degene die gevangen leeft in de menselijke wil!

(3) Daarna bleef ik de Orde van de Goddelijke Wil in de Schepping volgen. Mijn arm kleine verstand stopte op het ogenblik waarop *God de Onbevleete Maagd Maria schiep.*

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. En *Hij zei mij:*

(4) “Mijn dochter, alle goede en heilige daden van de profeten, patriarchen en de mensen uit de oudheid, vormden de grond waarop de Allerhoogste het zaad zaaide, om het leven van de hemelse baby Maria te laten ontkiemen.

Want haar zaad was afkomstig van het menselijk geslacht.

De Maagd Maria bezat in zichzelf het actieve Leven van de Goddelijke Wil.

Zij maakte de grond vruchtbaar door haar daden.

Zij bevruchtte hem, maakte hem goddelijk.

En beter dan een weldadige en herstellende regen, liet zij er de Heiligheid van haar Deugden en de Warmte van haar Liefde op neerstromen.

Zij overspoelde deze grond met het Licht van de Zon van de Goddelijke Wil, die zij bezat als haar eigen bezit. Zo bereidde zij de grond voor, om de Hemelse Verlosser voort te brengen.

En onze Godheid opende de Hemel en liet de Rechtvaardige, de Heilige, het Woord, in deze Kiem neerdalen.

Op deze manier werd mijn Goddelijk en Menselijk Leven gevormd, het leven dat de Verlossing van het menselijk geslacht zou bewerken.

Je ziet dus dat Wij, in al onze Werken die gericht zijn op het welzijn van de mensen, een steun, een plaats, een terrein willen vinden waar Wij ons Werk en het Goede dat Wij aan de mensen willen geven, kunnen neerleggen.

Waar zouden Wij het anders plaatsen? In de lucht?

Zonder dat er ten minste één ziel is die dit weet en Ons door haar daden aantrekt, door het kleine stukje grond te vormen?

En zonder een hemelse Zaaier om het Goede te zaaien dat Wij willen geven?

Als beide partijen, de Schepper en de mens, niet samenwerken:

- de mens die zich door zijn kleine daden voorbereidt om te ontvangen,
- en God die geeft,

zou het zijn alsof Wij niets deden en niets voor hem willen doen.

Zo bereiden de daden van de mens de weg voor de Goddelijke Zaaier. Als er geen grond is, kan er geen beplanting verwacht worden.

Niemand gaat planten zonder een stukje grond te hebben.

En God, de hemelse Zaaier, zal dit zeker niet doen.

Zal Hij het zaad van zijn Waarheden, de vruchten van zijn Werken, zaaien, als Hij geen klein stukje grond in de mens vindt?

Om aan de slag te gaan, wil de Godheid eerst een overeenkomst tussen Hem en de ziel.

Wanneer de overeenkomst gesloten is en wanneer Wij zien

- dat de ziel dit Goede wil ontvangen
- dat zij Ons smeekt en voor Ons de grond bereidt om dit Goede te plaatsen, dan geven Wij dit met Liefde.

Anders stellen Wij onze Werken onnodig bloot.

28-27- 7 oktober 1930 - Wij hebben de Verlossing te danken aan de Trouw van de Allerheiligste Maagd Maria. Trouw, de zoete ketting die God betovert. De hemelse Landbouwer. De noodzaak van het Zaad om de Goddelijke Werken te kunnen verspreiden.

(1) Ik volgde de Goddelijke Wil. Mijn arme geest was bezig met alle dingen die mijn lieve Jezus mij vertelde over het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat.

In mijn onwetendheid zei ik tegen mezelf: "O, hoe moeilijk is de verwezenlijking, de Heerschappij en de Triomf ervan op aarde!"

Maar mijn lieve Jezus zei mij:

(2)"Mijn dochter, *de Verlossing is te danken aan de trouw van de Maagd Maria, Koningin.*

O, als Ik dit sublieme wezen niet gevonden had, die Mij niets weigerde, en voor geen enkel offer terugdeinsde!

Oh! Als zij er niet geweest was!

Zij was standvastig en vroeg zonder enige aarzeling om de Verlossing,

- onvermoeibare trouw,
- beminde sterk, vurig en onophoudelijk.

Zij bleef altijd op haar plaats bleef, volledig toegewijd aan haar Schepper.

Zij deinsde nooit terug voor iets of enig incident, dat zij veroorzaakt zag door God of door mensen.

Met dit alles smeedde zij zulke sterke banden tussen Hemel en aarde.

Ze verwierf zo'n invloed en zo'n macht bij haar Schepper dat ze waardig werd bevonden om het Goddelijke Woord ertoe te bewegen naar de aarde af te dalen.

We hadden niet de kracht om zo'n constante trouw te weigeren.

Noch konden Wij onze eigen Goddelijke Wil weigeren, die zijn Koninkrijk in haar Maagdelijk Hart bezat. Haar trouw was de zoete ketting die Mij betoverde en Mij van de Hemel naar de aarde voerde.

En daarom verkreeg de mensheid door de Soevereine Koningin, wat zij in zoveel eeuwen niet verkregen had.

Ja, zij alleen was het waard om:

- de afdaling van het Goddelijke Woord uit de Hemel naar de aarde te verdienen,
 - de grote Zegen van de Verlossing te ontvangen,
- zodat iedereen, als hij dat wenst, de Zegen van de Verlossing kan ontvangen.

Standvastigheid, trouw en volharding in het doen van het goede en in het zoeken naar het goede dat men kent, kunnen goddelijke Deugden genoemd worden en niet menselijke deugden. Daarom zouden Wij Onszelf verloochenen als Wij zouden weigeren, hetgeen zij van Ons vraagt.

Nu is het hetzelfde in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Wij willen een trouwe ziel vinden in wie Wij kunnen handelen, die Ons met de zoete ketting van haar trouw, overal en in elk deel van ons Goddelijk Wezen bindt, zodat Wij geen reden vinden om haar niet te geven wat zij vraagt.

En dit geeft Ons de hulp die Wij nodig hebben om de grote Zegen die zij van Ons vraagt in haar te kunnen insluiten. Het zou niet gepast zijn om onze goddelijke Werken toe te vertrouwen aan wispelturige zielen die niet bereid zijn om voor Ons enig offer te brengen.

De zelfopoffering van de ziel beschermt onze Werken en lijkt hen op een veilige plaats te bewaren. En dus wanneer Wij vastgesteld hebben dat de ziel trouw is, en het werk van Ons uitgaat om zijn plaats in haar in te nemen, is alles volbracht.

Het zaad is gezaaid. Beetje bij beetje ontkiemt het en produceert het andere zaden. En die verspreiden zich. Iedereen die dat wenst, kan dit Zaad verkrijgen om het in zijn ziel te laten ontkiemen.

Doet de landbouwer niet hetzelfde?

Als deze landbouwer dit zaadje heeft, dat hem rijk kan maken, zaait hij het in zijn grond waar het ontkiemt en het tien, twintig, dertig zaden kan voortbrengen.

De landbouwer plant dan niet alleen één zaadje, maar alle zaden die hij geoogst heeft.

Hij krijgt zoveel terug dat hij ze opnieuw kan zaaien – genoeg om al zijn land te vullen, zelfs zodanig dat hij de zaadjes van zijn fortuin aan anderen kan geven.

Ik, Hemelse Landbouwer, kan nog veel meer doen.

En ik, de Hemelse Boer, kan zoveel meer doen als Ik een mens vind die de grond van zijn ziel voorbereid heeft, waar ik het Zaad van mijn Werken kan strooien. Dat Zaad zal ontkiemen en beetje bij beetje zijn weg vinden, zich bekend maken, geliefd en begeerd worden. Eerst zullen er enkelen zijn, en daarna zullen velen ernaar verlangen dat het Hemels Zaad van mijn Goddelijke Wil in hun ziel uitgestrooid wordt. En dit Hemels Zaad van mijn Goddelijke Wil, geplant in de diepten van **hun** ziel, zal ontkiemen.

Wees daarom trouw en aandachtig, mijn dochter. Zorg ervoor dat Ik dit Hemels Zaad in je ziel kan zaaien en dat niets het ontkiemen ervan in de weg staat.

Als het Zaad er is, is er zeker hoop dat het ontkiemen andere zaden kan voortbrengen. Maar als het Zaad niet bestaat, is alle hoop verloren.

En het is dan zinloos om te hopen op de Heerschappij van mijn Goddelijke Wil.

Net zoals het zinloos zou geweest zijn om op de Verlossing te hopen, **als de Hemelse Koningin** Mij niet in haar Moederlijke Schoot verwekt had, vrucht van haar **trouw, haar Standvastigheid en haar Opoffering**.

Laat Mij daarom handelen, en Ik zal voor al het andere zorgen.

28-28- 12 oktober 1930 – Angst is de zweep van het arm ‘niets’. Gods Liefde voor de mensen is zo groot dat hij de mens met Hem laat wedijveren. God heeft alle handelingen vastgesteld die alle mensen moesten verrichten.

(1) Ik ben nog steeds in mijn geliefde en heilige Erfenis van het Goddelijk Fiat. Ik voel de extreme behoefte om daar nooit uit te komen omdat het klein atoompje van mijn bestaan zich bewust is van zijn nietigheid.

En dit ‘niets’ kan niets doen, als de Goddelijke Wil, niet met haar speelt en haar niet met zijn ‘Alles’ vult, om haar te laten doen wat Hij wil.

En, oh, hoezeer voel ik de behoefte dat de Goddelijke Wil mij in zijn Leven houdt en dat ik daar altijd blijf.

Ik ben vol angst en ik voel dat ik niet kan leven zonder het Goddelijk Fiat. Met onuitsprekelijke goedheid, **zei mijn lieve Jezus mij:**

(2) “Mijn dochter, **wees niet bang**. Angst is de zweep van het arme ‘niets’, zodat dit ‘niets’, geslagen door de zweep van de angst, zich verzwakt voelt en zijn leven verliest.

Liefde daarentegen zet het ‘niets’ ertoe aan, om zich in het ‘Alles’ te storten. Het ‘Alles’ vult het met zijn Goddelijk Leven.

En het ‘niets’ voelt het ware Leven, dat niet onderhevig is aan verval, maar altijd leeft.

(3) Je moet weten dat de Liefde, die ons Goddelijke Wezen voor de mens voelt, zo groot is, dat Wij Onszelf geven.

Zo is de mens in staat is om met zijn Schepper te wedijveren.

Daarom geven Wij hem onze Wil, onze Liefde en ons Leven, zodat de mens deze tot de zijne kan maken, om de leegte van zijn ‘niets’- zijn te vullen. En zo is hij in staat is om Mij ‘wil voor Wil’, ‘liefde voor Liefde’ en ‘leven voor Leven’ te geven.

En alhoewel Wij deze dingen aan de mens gegeven hebben, aanvaarden Wij, dat hij hen aan Ons geeft alsof zij van hem zijn.

En Wij verheugen Ons erover dat de mens met Ons kan wedijveren: hij door Ons te geven en Wij door te ontvangen, om haar opnieuw te geven wat zij Ons gegeven heeft en opdat zij Ons altijd iets te bieden heeft, tenzij zij niets wil ontvangen.

Als de ziel niet wil ontvangen, voelt zij de leegte van haar ‘niets’,

- zonder een Goddelijke Wil die haar heiligt en

- zonder de Liefde die haar ertoe brengt haar Schepper te beminnen.

En dan stort het kwaad zich op dit ‘niets’:

- de gesels van de angst,

- de verschrikkingen van de duisternis,

- de regen van alle ellende en

- de zwakheden die het gevoel geven dat het leven sterft.

Arm ‘niets’ dat niet gevuld is door het Alles!

Toen bleef ik bidden, volledig overgegeven aan de zoete Heerschappij van de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, bij de schepping van de mens, bepaalt onze Allerhoogste Wil al de daden die elke mens moeten volbrengen.

En Hij heeft zichzelf tot de eerste Daad gemaakt, het Leven van al deze handelingen. Er is dus geen enkele menselijke handeling die geen plaats heeft in onze Goddelijke Wil.

Wanneer de mens dus elk van zijn handelingen verricht, komt onze Goddelijke Wil in actie in de menselijke handeling van de mens. Bijgevolg komt alle Macht en Heiligheid van een Goddelijke Wil in de handeling van elke mens.

Elke handeling, elk van de vastgestelde handelingen van de mensen, is opgenomen in de Orde van de hele Schepping. Elk neemt zijn plaats in, bijna als sterren, die elk een plaats innemen in de blauwe lucht. Het hele menselijke geslacht met al zijn handelingen is geordend en gevormd door ons Goddelijk Fiat in de Schepping.

Wanneer de mens dus een daad verricht, wordt de hele Orde van de Schepping in beweging gezet en wordt onze Goddelijke Wil in werking gezet, alsof Hij op dat moment de hele Schepping zou scheppen.

Dit gebeurt omdat alles in onze Wil in werking is. De daad van de mens gaat over in de Daad van onze Wil. En door zijn door God bepaalde plaats in te nemen, worden de effecten van de hele Schepping vernieuwd. De menselijke daad komt terecht in de loop van alle geschapen dingen waar het zijn eigen plaats heeft.

Deze menselijke daad is altijd in werking in de Goddelijke Beweging om zijn Schepper te aanbidden en te beminnen.

Zo kan het handelen van de mens in onze Goddelijke Wil genoemd worden: de Vruchtbare en Goddelijke Grond van onze Wil Zelf, in de kleine grond van de mens.

28-29- 18 oktober 1930 – De waarde van de kussen en omhelzingen van de Maagd Maria aan het Kindje Jezus. Alle handelingen van de Maagd Maria waren immens en oneindig omdat Zij de Goddelijke Wil bezat.. De Wederopstanding van de handelingen volbracht in de Goddelijke Wil. De effecten van het "ik bemin U".

(1) Ik ga door in mijn gebruikelijke toestand.

Ik bleef stilstaan bij het moment waarop de Soevereine Koningin het Kindje Jezus op de wereld bracht.

Zij drukte Hem aan haar borst. Vol verrukking, kuste zij Hem keer op keer en zij gaf Hem haar zoete melk.

O, wat verlangde ik ernaar om het Kindje Jezus ook mijn liefdevolle kussen en tedere omhelzingen te geven.

Hij liet zich zien, alsof Hij hen ontving. En Hij zei mij:

(2) “Dochter van mijn Wil, de waarde van de daden van mijn hemelse Moeder was zeer groot. Zij kwamen immers voort uit de immense Schoot van mijn Goddelijke Wil, waar zij haar Koninkrijk, haar Leven bezat.

Er was in haar geen beweging, geen handeling, geen ademhaling, noch hartslag die niet zodanig vervuld was van de Allerhoogste Wil, dat Hij eruit overstroomde.

De tedere kussen die zij Mij gaf, kwamen voort uit deze Bron.

De zuivere omhelzingen waarmee zij mijn kleine Mensheid omhelsde, bevatten de Onmetelijkheid van mijn Allerhoogste Wil.

Terwijl zij Mij voedde met de zeer zuivere melk uit haar maagdelijke borst, zoog ik aan de immense Borst van mijn Fiat.

Uit deze Melk, uit de immense Bron van mijn Goddelijke Wil, putte Ik

- de oneindige Vreugde van mijn Fiat,

- zijn onbeschrijfelijke Zoetheid,

- het voedsel, de substantie, de groei van mijn Mensheid.

Zo voelde Ik in haar kussen, de eeuwige Kus van mijn Wil, die, wanneer Hij een Daad verricht, nooit ophoudt met zijn handeling.

In haar omhelzingen, voelde Ik een Goddelijke Oneindigheid Mij omhelzen.

Door mijn Wil, die haar altijd vervulde, voedde zij Mij in haar melk op goddelijke en menselijke wijze. Zij gaf Mij de hemelse vreugde en tevredenheid van mijn Goddelijke Wil.

Als de Soevereine Koningin, de Goddelijke Wil niet in haar bezit gehad had, zou Ik niet tevreden geweest zijn met haar kussen, haar liefde, haar omhelzingen en haar melk.

Hoogstens mijn Mensheid zou tevreden geweest zijn.

Maar mijn Godheid, het Woord van de Vader, die de Oneindigheid en de Onmetelijkheid van mijn Macht bevatte, wou:

- oneindige Kussen, immense Omhelzingen,
- melk vervuld van Vreugde en goddelijke Zoetheid.

Ik was enkel tevreden omdat mijn Moeder mijn Goddelijke Wil bezat. En haar kussen, omhelzingen, liefde en al haar daden gaven Mij dus het Oneindige.

(3) Je moet weten dat alle handelingen die in mijn Goddelijke Wil verricht worden, onlosmakelijk met Hem verbonden zijn.

Je kan zeggen dat *de daad en de wil één en dezelfde zijn*.

Zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Zo zal iedereen die mijn Fiat als Leven bezit, alle Daden van de Hemelse Moeder bezitten.

Zij bezat al hun handelingen. Bijgevolg voelde Ik Mij in haar kussen en haar omhelzingen, gekust en omhelsd door allen die in mijn Wil zouden leven. En in deze zielen die in mijn Wil leven, voel Ik Mij opnieuw gekust en omhelsd door mijn Moeder.

Alles wordt gedeeld en is in perfecte overeenstemming met mijn Wil. Elke menselijke handeling komt voort uit zijn Schoot. En met zijn Kracht brengt Hij deze handeling terug naar het Centrum waaruit zij voortgekomen is.

Daarom, als je Mij alles wilt geven en alles wilt ontvangen, wees dan aandachtig en laat niets wat in mijn Goddelijke Wil komt ontsnappen.

(4) Mijn arme geest zet zijn weg verder in de Goddelijke Wil.

De Goddelijke Wil is altijd mijn steun, mijn begin, het **midden** en het einde van mijn daden. Zijn leven stroomt in mij als het zachte ruisen van de zee dat nooit ophoudt.

In ruil hiervoor, als eerbetoon en liefde, geef ik aan de Goddelijke Wil het ruisen van mijn daden, die dit Goddelijk Fiat mij laat verrichten.

Mijn altijd vriendelijke Jezus vervolgde:

(5) “Mijn dochter, elke daad die in de Goddelijke Wil verricht wordt, vormt een wederopstanding in de ziel.

Het leven bestaat niet uit één enkele daad, maar uit vele daden die samen één geheel vormen. Hoe meer handelingen er dus zijn, hoe meer de ziel groeit in mijn Wil, om een volledig Leven te vormen, geheel uit mijn Goddelijke Wil.

Het menselijk leven bestaat uit vele afzonderlijke ledematen om zijn leven te kunnen vormen. Als er maar één lichaamsdeel was, zou het geen leven kunnen genoemd worden. En als er een deel ontbreekt, zou het een gebrekkig leven zijn.

Zo dienen de herhaalde handelingen in mijn Wil, om de verschillende ledematen van de Goddelijke Wil in de mens te vormen. En door deze handelingen te verenigen om het Leven te vormen, dienen ze ook om dit Leven te voeden.

Mijn Goddelijke Wil kent geen grenzen.
Hoe meer handelingen er in Hem worden verricht,
des te meer groeit het Goddelijke Leven in de mens.

Wanneer het Goddelijke Leven zich verheft en groeit, sterft de menselijke wil, vanwege deze daden die in mijn Goddelijke Wil volbracht worden. De menselijke wil vindt geen voedsel en voelt zich sterven, bij elke daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt.

En telkens wanneer de menselijke wil, in zijn daden, zijn wil doet, is het de Goddelijke Wil die sterft in deze daden.
Oh, hoe verschrikkelijk is het om te zien dat een eindige wil een oneindige Wil buiten zijn handeling plaatst, terwijl Hij hem zijn Leven van Licht, Schoonheid en Heiligheid wil geven.

(6) Ik zette mijn daden verder in de Goddelijke Wil met mijn gebruikelijk refrein: "*Ik bemin U, ik bemin U in alles wat U uit Liefde voor ons gedaan hebt.*"

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf:
"Mijn refrein van '*ik bemin U, ik bemin U*' moet vermoeiend zijn voor mijn gezegende Jezus. Dus waarom zou ik het herhalen?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. Hij zei mij:

(7) "Mijn dochter, ware Liefde, vergezeld van deze woorden *'ik bemin U'*, verveelt Mij nooit. Want Ikzelf ben een Wezen van Liefde en van voortdurende Daden van Liefde. Ik stop nooit met beminnen. En wanneer Ik in de mens liefde vind, vind Ik Mijzelf.

Het teken dat de liefde van de mens deel uitmaakt van mijn Liefde, is wanneer de liefde van de mens voortdurend is.

Een onderbroken liefde is geen teken van Goddelijke Liefde.

Het kan hoogstens een liefde van omstandigheden zijn, een liefde uit belang, die ophoudt wanneer die belangen verdwijnen.

Zelfs de woorden *'ik bemin U'*, *'ik bemin U'*, zijn niets anders
- dan de lucht die mijn Liefde in de mens voortbrengt en
- die, gecondenseerd in de mens, vele vonken voortbrengt naar degene die de mens bemint.

En als Ik *'ik bemin U'*, *'ik bemin U'* hoor zeggen, weet je dan wat Ik zeg? ***Ik zeg:*** "*Mijn dochter vormt van haar liefde voor Mij, vonken in de lucht en de ene vonk volgt de andere op.*"

Alle voortdurende handelingen hebben de kracht om het leven van de mens te bewaren, te voeden, te laten groeien.

Kijk naar de zon.

Zij komt elke dag op en heeft zijn voortdurende daad van Licht.

Je kunt niet zeggen dat zij door elke dag op te komen, de mensen en de aarde vermoeit. Het is juist het tegenovergestelde.

Iedereen wacht op de zonsopgang. En het is enkel omdat ze elke dag opkomt, dat ze de aarde voedt.

Dag na dag, voedt zij beetje bij beetje, de zoetheid van de vruchten, totdat ze rijp zijn. Zij voedt de verschillende kleurnuances van de bloemen en de ontwikkeling van alle planten.

En zo verder voor al het andere.

Een voortdurende handeling kan een eeuwig Wonder genoemd worden, ook al letten de mensen er niet op.

Maar uw Jezus kan niet anders dan er aandacht aan schenken.

Want Ik ken de wonderbare Kracht van een nooit onderbroken daad.

Daarom dient jouw *'ik bemin U'* om het Leven van mijn Liefde in jou te bewaren, te voeden en te laten groeien.

Als je dit Leven van mijn Liefde in jou niet voedt, kan het niet groeien. Het kan dan ook de veelheid aan Zoetigheden en de verscheidenheid aan goddelijke Kleuren die mijn Liefde bevat, niet bezitten

28-30- 9 november 1930 – Verschil tussen geschapen liefde en de Scheppende Liefde. De bruidsschat die God reserveert voor de mens. Voorbeeld.

(1) Ik mis mijn lieve Jezus voortdurend.

Ach, zonder Hem vind ik mijn Centrum niet waarin ik kan rusten.

Ook weet ik niet welke vlucht ik moet nemen om Hem te vinden.

Ik vind geen Gids, in wie ik vertrouwen kan hebben.

Ik vind Hem niet, die zich met zoveel Liefde tot mijn Leraar gemaakt heeft, om mij de meest sublieme lessen te geven.

Zijn Woorden waren een regen van Vreugde, Liefde en Genade voor mijn arme ziel. En nu is alles diepe stilte.

Ik zou willen dat de hemel, de zon, de zee en de hele aarde in snikken uitbarsten, om te roepen naar Degene die ik niet meer kan vinden.

Want ik weet niet waar zijn voetstappen naartoe gingen.

Maar helaas! Niemand leidt mij naar Hem. Niemand heeft medelijden met mij! "Ach Jezus, kom terug, kom terug naar degene, van wie U zei dat zij alleen voor U en met U mocht leven. En nu is alles voorbij."

Mijn arm hart is vol pijn omdat het zijn Jezus, zijn Leven, zijn Alles verloren is. Enz. enz. Terwijl ik me in deze toestand van heftigheid en bitterheid bevond, volgde ik de Handelingen van de Goddelijke Wil. In een oogwenk was alles voor mij aanwezig.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn.

En vol tederheid **zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, heb moed! *Mijn Liefde kent geen grenzen.*

Daarom bemin Ik de mens met een oneindige en onovertroffen Liefde.

Jij zegt dat je Mij bemint. Maar wat is het verschil tussen geschapen liefde en de Liefde die schept?

De Schepping geeft je een beeld van het verschil.

Kijk naar de zon.

Haar licht en warmte vullen je ogen en omhullen je hele persoon.
En toch, hoeveel licht neem je op? Zeer weinig. Amper een schaduw.
Wat er van het zonlicht overblijft is zo veel, dat het mogelijk is om er de hele aarde mee te bedekken.

Dit is een symbool van je kleine gecreëerde liefde.

Hoewel je jezelf er zozeer vervuld van voelt, dat je ervan overstroomt, zal dit altijd een zeer klein beetje liefde blijven.

Meer dan de zon, blijft *de Liefde van uw Schepper* altijd Onmetelijk en Oneindig. Zij overtreft alles en brengt de mens in zijn triomf van Liefde, door hem te laten leven onder de voortdurende Regen van zijn Scheppende Liefde.

Water is een ander symbool. Je drinkt ervan.

Maar hoeveel drink je er werkelijk in vergelijking met wat er in de zee, de rivieren, de bronnen en de ingewanden van de aarde is?

Zeer weinig, zou je kunnen zeggen.

En wat overblijft, symboliseert de Scheppende Liefde die, door haar eigen kracht, de Immense Zeeën bezit en de mens weet te beminnen met een Immense Liefde.

De aarde zelf vertelt je over je kleine liefde.

Hoeveel grond heb je nodig om je voeten te ondersteunen?

Slechts een klein beetje grond. En hoeveel blijft er dan nog over!

Zo bestaat er tussen de Liefde van de Schepper en die van de mens, een enorm en onmetelijk verschil.

Laten we hieraan toevoegen dat de Schepper, bij het scheppen van de mens, hem zijn Eigenschappen geschonken heeft.

Daardoor heeft Hij hem zijn Liefde, zijn Heiligheid, zijn Goedheid, zijn Intelligentie en zijn Schoonheid gegeven.

Kortom, Wij hebben hem al onze goddelijke Eigenschappen geschonken en hem een vrije wil gegeven:

- om onze Gave te benutten,
 - om deze in de loop van de tijd steeds verder uit te breiden en
 - om onze goddelijke Eigenschappen in zijn eigen daden te leggen, als een taak die hij moet vervullen,
- om de ontvangen Gave te behouden en te laten bloeien

Onze Oneindige Wijsheid wilde het Werk van onze Scheppende Handen, onze Geboorte en ons kind, niet naar buiten brengen, zonder Onszelf aan hem te geven.

Onze Liefde had het niet kunnen verdragen om hem het leven te schenken, naakt en zonder bezittingen.

Dat zou onwaardig geweest zijn voor onze Scheppende Handen.

Als Wij hem niets gegeven hadden, zou onze Liefde niet de noodzaak gevoeld hebben om hem te beminnen.

Maar hij is van Ons, iets van Onszelf. En hij heeft onze Liefde zoveel gekost. Daarom beminnen Wij hem met een immens Liefde, zelfs zoveel, dat Wij mijn Leven voor hem gegeven hebben.

Dingen die niets kosten en niets geven, worden niet bemind.

En dit is precies wat de vurige vlam van onze Liefde altijd brandend houdt, altijd levend: Wij hebben aan de mens veel gegeven. En tot op de dag van vandaag, geven Wij hem nog steeds veel.

Zie je nu welk groot verschil er is tussen de liefde van de mens en de Liefde van de Schepper?

Als de mens Ons bemint, neemt hij van het Goede dat Wij hem gegeven hebben, om Ons te beminnen.

Hij bemint Ons, ook al is het maar met een kleine, geschapen liefde in vergelijking met de Scheppende Liefde.

Toch willen Wij deze kleine liefde. Wij verlangen er vurig naar.

Wij wensen haar. En wanneer de mens ons die liefde niet geeft, geraken Wij in een delirium.

Het is als een vader die zijn zoon bemint en hem zijn bezittingen schenkt. En die geliefde zoon brengt hem vaak de vruchten van de landerijen die hij ontvangen heeft, om hen aan zijn vader te schenken.

Oh, wat is de vader gelukkig! En alhoewel hij deze geschenken niet nodig heeft, voelt hij zich, vanwege deze geschenken, door zijn zoon geliefd. Het geschenk is het teken en het woord van liefde van zijn zoon. En de liefde van de vader voor deze zoon groeit.

De vader voelt zich vereerd en is tevreden dat hij zijn bezittingen

gegeven heeft aan degene die hem bemint en die de genegenheid van zijn vader koestert.

Maar hoe groot zou de pijn van de vader zijn, als de zoon hem nooit iets zou teruggeven van wat hij gekregen heeft! Hij zou daarmee zijn heiligste plicht, de liefde tussen zoon en vader, schenden. En zo zou de vreugde en het geluk van het vaderschap in leed veranderen.

Wij houden meer van de mens dan een vader.
En al ons Geluk bestaat erin dat Wij met wederliefde bemind worden.
En als de mens Ons niet bemint, zou ons vaderschap in verdriet veranderen, als dat mogelijk zou zijn.

Daarom, mijn dochter, *hoe meer je Ons bemint, hoe meer geschenken je geeft aan je hemelse Vader.*

Deze geschenken doen Ons plezier, omdat zij de vruchten zijn van onze Goddelijke Bezittingen, die uw Schepper je met zoveel Liefde geschonken heeft.

28-31- 20 november 1930 – De angst om iets te verliezen betekent dat je het bezit. Wie het recht heeft, om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te vragen. Voedsel om het Leven van de Goddelijke Wil in de mens te vormen en te laten groeien.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder, zij het met angst. Want vanwege mijn ontrouw, zou ik het ongeluk kunnen hebben om uit de prachtige Hemel van het Allerhoogste Fiat verstoten te worden. O mijn God! Wat een lijden!

"Mijn Jezus, laat mij niet weggaan uit mijn geliefd Erfgoed, dat U mij met zoveel Liefde gegeven hebt en waarvoor U altijd zo goed voor mij gezorgd hebt.

Ik vraag het U, uit liefde voor de hemel, die U met zoveel liefde over mijn hoofd uitgestrekt hebt. En hij is het symbool van de hemel, uw Wil, die U, met een nog grotere Liefde, in mijn arme ziel uitgespreid hebt. Moge uw Wil in mij heersen en moge uw Koninkrijk zich over de hele wereld uitbreiden!

Ik vraag het U met de liefde waarmee U de zon geschapen hebt,

die voortdurend op de aarde schijnt.

Zij houdt nooit op met haar reis, om mij haar Liefde van levend licht te schenken, het ware beeld van de Zon van uw Wil, waarin U, meer dan in een zee van licht, uw kleine dochter opgenomen hebt.

Ik vraag het U door de doolhof van smarten:

- die mij omringd en belegerd hebben en
- die mij voortdurend gal te drinken geven,
- die mij als onder een regen van dreigende stormen houden en die mij dreigen te verstikken,
- die ik niet op papier kan zetten.

Jezus, Jezus, heb medelijden met mij en laat uw Goddelijke Wil heersen in mij en in de hele wereld.

Zo uitte ik mijn pijn. Toen strekte mijn lieve Jezus, mijn dierbaar Leven, zijn Armen uit om mij te steunen. **Hij zei mij:**

(2) "Wees moedig, mijn dochter.

De angst om een zegen te verliezen toont aan dat je die bezit, kent en liefhebt – en dat je die bezit, niet onrechtmatig, maar als rechtmatige eigenaar. En wanneer een rechtmatige eigenaar iets goeds bezit, kan geen enkele wet, menselijk, noch goddelijk, dat goede ding dat hij bezit op legitieme wijze wegnemen.

Dit geldt zoveel meer in uw geval.

Het is immers de absolute Wil van uw Jezus, dat je de erfenis van mijn Goddelijke Fiat, als rechtmatige eigenaar, bezit. En Ik heb Hem jou met zoveel Liefde heb gegeven, opdat je het recht zou hebben om de Heerschappij van zijn Koninkrijk op aarde te vragen.

Want enkel iemand die mijn Wil bezit, heeft het recht om te vragen, en is in staat om te vragen, dat zijn Koninkrijk op aarde komt en zich overal verspreidt.

De hemelen, de zon, de zee, alles, is doordrongen van mijn Wil, Zij zijn niet begiftigd zijn met verstand, maar zij worden in alle vrijheid beheerst door de krachtige Macht en de Intelligentie van mijn FIAT. En zij hebben zich nooit van hem verwijderd.

Daarom heb jij, in naam van de hemel, de zon en alle dingen, het recht om voor hen zijn Koninkrijk te vragen.

Aangezien alle dingen, van de kleinste tot de grootste, allen, bezielt zijn door mijn Goddelijke Wil, zijn zij altijd superieur zijn aan de mens. Want zonder mijn Goddelijke Wil, neemt de mens de laatste plaats in en is de mens het meest vernederde en gekrenkte wezen onder alle geschapen dingen.

Hij is het meest behoeftige en armste geschapen wezen
Om te kunnen leven moet hij zijn hand uitstrekken naar alle geschapen dingen om de liefdadigheid van hun weldadige effecten te ontvangen.
En soms worden ze hem geweigerd door de uitdrukkelijke Wil van Hem die over alle geschapen dingen heerst.

Meer nog, *de Wil van God keert de elementen tegen de mens*, om hem te laten weten, wat het betekent om niet te leven in de erfenis van mijn Goddelijke Wil.

Alleen mijn Wil

- verheft de Werken van onze Scheppende Handen,
- geeft hen een ereplaats en
- schenkt hen alle Goede Dingen zodat zij niemand nodig hebben.

Bovendien maakt mijn Wil deze Werken heersend over zichzelf en over alle dingen, omwille van mijn Wil die zij bezitten. Iedereen buigt en voelt zich vereerd om onder hun heerschappij te staan.

Wees dus niet bang. Want angst maakt ongelukkig bij al het goede dat men bezit en verbittert de zeer zuivere, heilige en goddelijke Vreugde van mijn Fiat.

Daarbij komt nog dat elke daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt, voedsel is voor de daden die in het verleden in Hem verricht zijn. En dat komt, omdat vele handelingen samen, het Leven van mijn Wil in de ziel gevormd hebben.

En het Leven kan niet bewaard worden, noch groeien, zonder voedsel.

Zo dient een daad om een andere te behouden en om het Leven van mijn Wil in de mens te vormen. Herhaalde handelingen vormen

- het water om het Leven van mijn Wil te besproeien,
- de lucht die het voortdurend inademen van dit Leven uit de Hemel mogelijk maakt.

De herhaalde handelingen vormen de hartslag, zodat het Leven van mijn Wil de voortdurende Hartslag van mijn Wil voelt.
Zij vormen het voedsel om mijn Wil in leven te houden.

Het lichaam kan niet leven zonder voedsel, zonder lucht om te ademen, noch zonder hartslagen die zijn hele leven in beweging houden.

Het is ook niet voldoende om het menselijk leven te vormen, door slechts af en toe voedsel tot zich te nemen, door met tussenpozen te ademen en een hartslag te hebben.

Maar het lichaam heeft dit alles altijd en opnieuw nodig, omdat enkel voortdurende handelingen het vermogen hebben om leven te vormen. Anders dooft het leven uit.

*Wie het Leven van mijn Wil in zichzelf wil vormen,
heeft herhaalde handelingen nodig.*

Het mag dit Leven immers niet ontbreken aan Lucht om te ademen, Voedsel om zich te voeden, Warmte en Licht.

Want zo kan de mens in zijn ziel het Leven van de Hemel voelen.

Bekommer je dus om niets anders dan altijd te groeien in mijn Goddelijke Wil.

28-32- 24 november 1930 – Er bestaat geen plaats waar mijn Goddelijke Wil zijn Werkende Kracht op de mensen niet uitoefent. De mensen ontvangen de effecten van deze actieve Kracht volgens hun ingesteldheid. Jezus spreekt over straffen.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Maar mijn arm bestaan ontvouwt zich vaak te midden van de bitterheid van de afwezigheid van mijn lieve Jezus. En terwijl ik zo hevig naar Hem verlang, is het alsof ik sterf – omdat Hij mijn Leven is.
Ik ken ook geen ander leven of andere vreugde dan Jezus.

Als Hij dan voor eventjes komt, als Hij mij terug tot leven wekt, maakt Hij deze adem van leven die Hij mij gegeven heeft, bitter. Want Hij spreekt enkel over de grote straffen die de Goddelijke Gerechtigheid voorbereid heeft.

En Hij zegt dat de natuurelementen zich tegen de mens zullen verenigen: water, vuur, wind, rotsen en bergen zullen zich in dodelijke wapens veranderen.

Hevige aardbevingen zullen steden en mensen doen verdwijnen, en dat in alle naties. Zelfs onze natie zal niet gespaard blijven.

En dan zijn er nog de revoluties die al bestaan, die nog zullen komen en de oorlogen die op het punt staan uit te breken.

Het lijkt erop dat de hele wereld verstrikt zal geraken in het web die de mensen zelf aan het voorbereiden zijn.

Jezus zei dit alles met veel bitterheid. En Hij verliet mij zonder mijn gebruikelijke lijden, dat Hij mij vroeger gewoonlijk meegaf.

Ik was vol van bitterheid en ging verder met mijn handelingen in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus liet zich zien. **En Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, sta op. Treed binnen in mijn Werkende Wil.

Hij is immens. In zijn Onmetelijkheid is er geen plaats waar Hij geen speciale en onderscheiden Daden verricht voor de mensheid.

Hoewel mijn Wil 'Eén' is, is zijn Onmetelijkheid ook Eén.

En zijn Handelingen zijn 'Eén'.

Hij bevat in zijn Onmetelijkheid, de orde van alle effecten die als Handelingen uit de Ene Handeling voortkomen, om zich over elke mens te verspreiden.

Elke mens ontvangt hen dan volgens zijn eigen ingesteldheid.

Als de mens bereid is om Mij te beminnen,

- ontvangt hij de effecten van de Liefde die mijn Werkende Wil verspreidt.

Als de mens bereid is om goed te zijn,

- ontvangt hij de effecten van de werkende Goedheid van mijn Wil.

Als de ziel bereid is om heilig te worden,

- ontvangt zij de effecten van de Heiligheid van mijn Wil.

Zo stort de Oneindigheid van mijn Fiat, afhankelijk van haar bereidheid, zijn specifieke effecten uit over elke ziel, die deze omzet in daden. Wie niet bereid is, ontvangt niets, alhoewel mijn Goddelijke Wil altijd werkzaam is in elke mens.

Aangezien deze mensen het Goede niet willen ontvangen, dat mijn Wil hen wil geven, zet mijn Gerechtigheid het Goede dat de mens afwijst, om in straffen.

En omdat zij het goede dat Mijn Wil hun wil geven niet willen ontvangen, verandert Mijn Gerechtigheid deze zegeningen die de mens afwijst in straffen.

En daarom blijft Mijn Goddelijke Wil als het ware op de uitkijk om te zien of de zielen bereid zijn om de Zegeningen van zijn voortdurende activiteit te ontvangen. En wanneer Hij ziet dat Hij wordt afgewezen, wordt mijn Wil het moe en Hij wapent de elementen tegen hen.

Daarom staan er onverwachte straffen en nieuwe verschijnselen op het punt te gebeuren. Met haar bijna voortdurende beving waarschuwt de aarde de mens om tot bezinning te komen. Anders zal de aarde onder zijn voeten instorten, omdat zij hem niet langer kan dragen. Er zullen ernstige rampen gebeuren, anders zou Ik jou niet zo vaak hebben ontheven hebben van jouw normale slachtofferrol.

Wanneer een mens mijn Goddelijke Wil binnengaat, ontgaat hem geen enkele Daad van mijn Wil. Hij snelt naar elk van zijn actieve werken, aanbidt hen, dankt hen, bemint hen en eert de Allerhoogste Wil overal. De ziel houdt Hem gezelschap en in haar kleinheid wil zij alle Daden van mijn Wil verzekeren van haar kleine liefde.

Inderdaad, alleen de ziel die in Hem leeft, kan de rechten van zo'n heilige Wil verdedigen. Daarom wil Ik jou altijd in mijn Wil hebben. Zorg er dus voor dat je er nooit uit weggaat.

28-33- 30 november 1930 - De reden waarom God niet gekend en bemind wordt, is, dat men gelooft dat Hij een God is, die ver van de mensen verwijderd is. In werkelijkheid is Hij onlosmakelijk met hen verbonden is. De Goddelijke Wil trekt de ziel aan en de ziel trekt het Goddelijk Fiat in zich aan.

(1) Ik maakte mijn rondgang doorheen de Schepping om de Daden te volgen die het Goddelijk Fiat in de geschapen dingen verricht.

Toen ik **in Eden** aankwam, leek mijn lieve Jezus op mij te wachten om mij de Liefde, Goedheid, Heiligheid, Macht te kunnen meedelen, samen met alles wat Hij deed bij het scheppen van de mens.

Hij stortte Zichzelf volledig uit over de mens, zelfs zodanig dat Hij hem volledig vulde met Zichzelf en zijn goddelijke Eigenschappen, waardoor zij overvloedig werden.

Als hoogste eer voor de mens gaf God hem de taak om gebruik te maken van Gods Liefde, Goedheid, Heiligheid en Macht, om zijn leven te leiden in dezelfde Zegeningen die voortvloeiden uit zijn Schepper.

Ik voelde me alsof ik ondergedompeld werd in de Goddelijke Eigenschappen. **Mijn lieve Jezus zei mij:**

(2) Mijn dochter, de mens is geschapen om onafscheidelijk van God te zijn. En als God niet gekend en bemind wordt, dan is dat juist omdat de mens denkt dat God een ver Wezen is, dat ver van hem verwijderd is. Het is alsof Wij niets met hem te maken hebben, en hij niets met Ons.

Het geloof dat God ver weg is, zorgt ervoor dat de mens zich van God afkeert. Als gevolg daarvan is alles, wat de mens bezat toen hij geschapen werd, d.w.z. onze Goddelijke Eigenschappen Zelf, verzwakt en onderdrukt.

En voor velen is het alsof zij geen leven meer hebben.

Onze Godheid is niet ver weg, maar dichtbij.

Hij bevindt zich zelfs in de mens en in al zijn daden.

Onze pijn is dan ook groot bij het zien dat mensen Ons op afstand houden en geloven dat Wij ver van hen verwijderd zijn.

Daarom kennen zij Ons niet en beminnen zij Ons niet.

Geloven dat Wij ver weg zijn, is een dodelijk instrument, dat de liefde van de mens voor zijn Schepper doodt.

Afstand breekt vriendschap. Wie kan een ver verwijderd Wezen beminnen en kennen, of iets van hem verwachten? Niemand.

Wij moeten herhalen:

"Wij zijn bij hen, in hen. En het lijkt alsof zij Ons niet kennen."

Hun liefde en hun wil is ver van Ons verwijderd. En omdat zij Ons niet beminnen, zeggen zij dat Wij ver van hen verwijderd zijn.

Dat is de reden waarom sommigen die over mijn intieme relatie met jou gelezen hebben, aan Mij gaan twifelen zijn.

Dat komt precies omdat zij geloven dat Ik een afstandelijke God ben, en dat er vanwege die afstand, niet zoveel intimiteit tussen jou en Mij kan zijn.

Mijn dochter, wil je weten wat God levend maakt in het hart van de mensen? Het is mijn Wil die in de mens heerst.

Welnu mijn dochter, wil je weten wie ervoor zorgt dat de mens God levend in zijn hart voelt? Het is mijn Wil die in hem regeert.

En dit komt omdat, door geen leven te geven aan de menselijke wil, mijn Fiat de mens zijn Liefde, Kracht, Goedheid en Heiligheid laat voelen, levend en stromend door al zijn daden.

Voor deze ziel bestaat de verre God niet – maar eerder een God die dichtbij is en die het primaire Leven is van haar leven en van al haar daden.

En zo houdt het leven in mijn Goddelijke Wil alle Zegeningen die Wij de mens gaven toen Wij hem schiepen, krachtig. En het maakt hem tot de Troon van God en zijn Glorie, waar God heerst en regeert.

Bijgevolg houdt het Leven in mijn Goddelijke Wil, de kracht in stand van alle Goede Dingen, die Wij de mens bij zijn schepping gegeven hebben. Het maakt hem tot de Troon van God en zijn Glorie, waar God regeert en heerst.

(3) Daarna bleef ik al het wonderbare en sublieme volgen, dat het Goddelijk Fiat in *de Schepping* volbracht had. *Ik zei tegen mezelf:*

"Ik wil de zon binnengaan,

om de Goddelijke Wil te vinden die in het licht van de zon werkt, om aan de Goddelijke Wil, alle schoonheid, zuiverheid, heiligheid en kracht te geven die een menselijke wil, werkzaam in het Licht van de Zon, kan bevatten.

"Ik wil de blauwe lucht binnengaan, om hem te omhelzen,
- om mijn wil aan de Goddelijke Wil te geven, die werkzaam is in de onmetelijkheid van de hemel en de veelheid van de sterren,
- om de Goddelijke Wil de glorie en liefde van een hemel te geven en evenveel daden van diepe bewondering als er sterren zijn.

En op deze manier volgde ik alle geschapen dingen.

Terwijl ik dit deed, kwam er een gedachte bij me op:

"De geschapen dingen hebben geen verstand. Zij zijn sluiers die het Fiat verbergen. Dit Fiat begiftigt hen meer met zijn Goddelijke Intelligentie, dan wanneer zij hun eigen intelligentie zouden hebben. En de Kracht van het Fiat regeert de geschapen dingen en handhaaft een perfect evenwicht. Inderdaad, het Fiat aanbidt, bemint en verheerlijkt zichzelf door Zichzelf."

Terwijl ik hieraan dacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

Hij omhelsde mij teder en Hij zei:

(4) "Kleine dochter van mijn Goddelijke Wil, mijn Wil is 'Eén'.

En aangezien Hij de kracht heeft om zich op twee plaatsen tegelijk te bevinden, is Hij op elk moment, in elk ding en in elke handeling op twee plaatsen tegelijk. Zo kan iedereen Hem hebben als zijn eigen handeling en zijn eigen leven.

Maar mijn Wil verliest nooit zijn Eenheid. Hij is altijd Eén.

Met zijn Ene Kracht handhaaft Hij deze eenheid, harmonie, orde, communicatie en onafscheidelijkheid, overal waar Hij heerst.

En Hij houdt alles in Zichzelf, besloten in één enkele Handeling.

Mijn Handeling is één. Mijn Wil is één.

Maar Hij strekt zich overal uit, zonder ook maar één atoom van de geschapen dingen achter te laten en van zijn werkende en leven-gevende Kracht te beroven.

Oh ja! *De geschapen dingen zijn werkelijk sluiers die mijn Wil verbergen.*

Mijn Wil bedekt zich met licht. Hij strekt zich uit in de zon en door haar licht streelt Hij de mensen, omhelst hen, verwarmt hen en bemint hen.

Mijn Wil strekt zich uit in de hemel

en Hij maakt van de sterren zijn Ogen om naar de mensen te kijken.

Het zachte fonkelen van de sterren zijn stille Stemmen die de mensen zachtjes lijken te roepen naar het hemels Vaderland.

Mijn Wil stroomt uit in de lucht.

En door deze volledig te vullen, wordt Hij *de adem van de mensen*.

En door op hen te blazen, wordt mijn Wil ingeademd om de mensen Leven te geven.

Mijn Wil snelt naar de mensen in alle geschapen dingen

om hen al zijn verschillende effecten te geven en hen zijn Liefde, zijn Leven en zijn Behoud te schenken.

Maar de Daad is 'één'.

'Eén' is de Wil die de aarde en de Hemel vervult.

(5) Welnu, mijn dochter, de ziel die mijn Wil doet en in Hem leeft, trekt door haar daden alle Daden die mijn FIAT gedaan heeft en blijft doen, tot zich. En Hij trekt de ziel, evenals haar daad, in de Daad van zijn Fiat.

Dit betekent dat Hij de ziel door de Kracht van zijn Ene Wil naar de hemel trekt, naar de zon, naar de lucht, naar alles.

En weet je wat er dan gebeurt?

Niet langer vult één enkele Intelligentie en Goddelijke Wil de hemel en de aarde. Maar er is ook nog een andere intelligentie en een andere wil, een menselijk verstand en een menselijke wil, die zichzelf verspreiden in de Goddelijke Intelligentie en in de Goddelijke Wil.

Je kan dan zeggen dat dit als een sluier over de geschapen dingen komt te liggen. Het is een sluier die een menselijk verstand en menselijke wil opgeofferd heeft en versmolten in de Goddelijke Intelligentie en de Goddelijke Wil.

Dan is mijn Fiat niet langer alleen, om zichzelf te beminnen, te eren en te verheerlijken in de geschapen dingen.

Maar nu is er een andere wil, een menselijke wil die Hem liefheeft, aanbidt en verheerlijkt in de hemel, in de zon en in de lucht, kortom, overal waar mijn Fiat zich bevindt en waar Hij heerst in elk afzonderlijk ding.

Mijn Goddelijke Wil trekt de menselijke wil in zichzelf en in zijn Daden om hem te laten beminnen, aanbidden en verheerlijken met de Liefde, de Aanbidding en de Glorie van mijn Wil.

Dan wil de ziel van niets anders leven dan alleen van mijn Wil. Zij trekt in zich alle Handelingen aan, die door mijn Wil volbracht worden. En Hij maakt haar in staat om te beminnen en te heiligen zoals een Goddelijke Wil kan liefhebben en heiligen

En de Goddelijke Wil breidt zijn Hemel uit en vormt zijn Zon. Kortom, mijn Goddelijke Wil zet zijn Goddelijke Kunst verder, zoals Hij deze in de Schepping begonnen is en verderzet.

Zie je nu wat het betekent om in mijn Goddelijke Wil te leven? En dat mijn Wil niet doen, betekent: de hemel van mijn Wil verliezen, zijn zon, zijn lucht, zijn zeeën van Genade en zijn Goddelijke Kunst?

Daarom wil Ik de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil, altijd in Hem vinden.

28-34- 21 december 1930 – Triomfen van de Goddelijke Wil wanneer de mens zich laat vormen door het Goddelijk Fiat. Uitwisseling van triomfen aan beide kanten.

(1) Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. En het lijkt mij dat ik de Goddelijke Wil aanroep want zonder Hem zou ik geen leven hebben. Ik zou het Leven van het Goede, de Liefde, het Licht en de Vrede missen. En dan zou mijn menselijke wil zien dat hij alleen is, en zou hij mij aanvallen en mijn hartstochten tot leven wekken.

Daarom ben ik zo bang om ook maar één moment door te brengen zonder dat het Fiat in mij werkt. Wanneer het Fiat blijft, wordt mijn menselijke wil inderdaad onderdrukt en durft hij niet te bewegen voor zo'n heilige en krachtige Wil.

Dus roep ik de Goddelijke Wil aan. En Hij reikt mij de Hand om mij in zijn Daden te brengen, zodat ik Hem volg en Hem gezelschap houd.

En aangezien de Goddelijke Wil alles geschapen heeft uit liefde voor de zielen, verheugt Hij zich zozeer in een ziel, die Hij dicht bij zich voelt en met Hem versmolten is, dat Hij zich beloond voelt voor de vele dingen die Hij met zijn scheppende Handen voortgebracht heeft.

Ik volgde de Handelingen van de Goddelijke Wil in de Schepping toen mijn lieve Jezus zich liet zien. Hij keek me aan en **Hij zei**:

(2) “Mijn dochter, hoe zoet is het voor Mij om te kijken naar een ziel die zich laat vormen door mijn Goddelijke Wil. Het is een triomf voor beide partijen. Mijn Wil doordringt het verstand van de mens, en de mens laat zich doordringen.

Kortom, er ontstaat een overeenstemming aan beide kanten.

Mijn Wil triomfeert dan over elke gedachte van de mens.

En de mens verwerft en draagt in zijn geest zoveel Goddelijke Gedachten. Zo triomfeert mijn Goddelijke Wil door de mens te geven en door van de mens bezit te nemen.

De ziel triomfeert door Hem te willen en Hem te ontvangen.

Dus als de mens kijkt, spreekt, als zijn hart klopt, als hij werkt of loopt, zijn dat altijd triomfen van mijn Wil over de mens.

En de mens triomfeert en neemt bezit van deze Goddelijke Daden.

Tussen deze uitwisselingen van triomfen en bezittingen, ontstaan er aan beide kanten zoveel vreugde en geluk, dat het onmogelijk is om alles te begrijpen.

Je moet weten dat dit Goede, de triomf en het bezit, vreugde en geluk brengt wanneer het plaatsvindt tussen twee wezens.

Geïsoleerde goedheid heeft nog nooit iemand gelukkig gemaakt.

Wanneer goedheid zichzelf alleen ziet, verliest het alle schoonheid van geluk.

Daarom zoekt mijn Goddelijke Wil de mens om zijn Triomfen te realiseren en om samen met de mens zijn Vreugde en Geluk op aarde met hem te delen.

Fiat!!!

28-35- 8 februari 1931 – Beschuldigingen, laster, veroordeling. De Wil van God kost meer dan zijn Macht. De effecten van de gewilde Goddelijke Wil en deze van de permissieve Goddelijke Wil. De reeks straffen die God alle naties zal opleggen.

(1) Ik heb al een tijdje niet geschreven omdat mijn arm hart zo vol bitterheid is, dat het me meesleept in de hoogste stormachtige golven van lijden en diepe vernederingen.

Ik had niet de kracht om een pagina te schrijven over de meest pijnlijke periode van mijn bestaan hier op aarde.

In de hevigheid van mijn pijn herhaalde ik tegen onze Heer:

"Ik zocht:

- een trooster te midden van zoveel leed en ik heb er geen gevonden;
- een vriend die een woord voor mij zou spreken, en ik heb er geen gevonden;
- meer nog, iemand die me zou steunen en me moed zou geven, en ik vond Hem veranderd alsof Hij mijn ergste vijand geworden was."

Ja, ik kan met mijn lieve Jezus herhalen:

"Een bende honden heeft zich om mij heen verzameld, om mij te verscheuren en te verslinden."

Ik geloof dat de hemel geweend heeft omwille van mijn lot, net zoals mijn lieve Jezus vaak met mij geweend heeft.

O, hoe waar is het, dat alleen Jezus blijft in het lijden en de vernederingen! De mensen zijn aanwezig wanneer alles ons toelacht en ons glorie en eer brengt.

Maar wanneer het tegenovergestelde gebeurt, vluchten ze weg en laten ze het arme slachtoffer alleen en verlaten achter.

O Jezus! Mijn allergrootste Goedheid, laat mij niet alleen in deze pijnlijke periode van mijn leven. Blijf bij mij, of neem mij bij U.

Ik smeed U, help mij! Help mij, o Jezus! En wat mij het meeste kwelt, is de strijd die ik moet leveren met mijn lieve Jezus.

Vanwege de druk van de boeken van de Goddelijke Wil word ik door de heilige Inquisitie beschuldigd van dingen die ik niet eens weet.

Ik weet niet waar mijn aanklagers wonen en wie ze zijn.

En ze zijn net zo ver van mij verwijderd als de hemel van de aarde.

Ik lig al zesenvieftig jaar in bed. Je zou kunnen zeggen dat ik een ongelukkige ben die levend begraven is. Ik ken de aarde niet En ik kan me niet eens herinneren dat ik ooit een liefde gehad heb.

Mijn lieve Jezus heeft altijd over mijn hart gewaakt en hij heeft het volledig onbevangen gehouden.

Moge de Heer daarvoor voor altijd gedankt worden!

Ze hebben bij de heilige inquisitie laster gesproken over het bezoek van de priester, die mij in mijn lijden tot gehoorzaamheid kwam oproepen. Er zijn dus opgelegde maatregelen en verboden geweest.

En nu strijd ik met mijn geliefde Jezus. Ik bid Hem mij te bevrijden, of dat Hij alles zelf doet. Dat wil zeggen dat Hij mij in het lijden werpt en mij bevrijdt wanneer het Hem behaagt.

Jezus, vol goedheid, zei mij:

(2) “Mijn dochter, denk je dat Ik niet in staat ben om dat te doen?

Ik kan het wel! Maar Ik wil het niet.

Voor Mij is mijn Wil belangrijker dan mijn Macht. Ik kan in een oogwenk de hemel en de aarde scheppen en ze het volgende moment terug vernietigen. Zo groot is de kracht van mijn macht.

Maar door een daad van mijn Wil te vernietigen, wat Ik niet wil en ook niet kan doen, zou Ik de orde van de daden van mijn Wil vernietigen, die sinds alle eeuwigheid voortkomen uit de Goddelijke Stabiliteit.

Ik zou handelen tegen mijn Wijsheid, tegen mijn eigen Plannen en tegen mijn Liefde. Ik zou niet handelen als God, maar als een mens, die gemakkelijk van gedachten verandert, naargelang de dingen hem behagen of mishagen, afhankelijk van hoe ze hem voorkomen en of hij hen leuk vindt of niet.

Ik ben onveranderlijk. Ik verander niets aan de Plannen en Daden die mijn heilige en Goddelijke Wil, in zijn hoge Wijsheid, heeft vastgesteld om te volbrengen.

Ik zou dan niet handelen als God door enkel te veranderen omdat zij je wilden beschuldigen van zwarte laster, door hun autoriteit op een

kwaadaardige en verraderlijke manier te gebruiken om zo naar de heilige Inquisitie te stappen. Dit gebeurt immers wanneer het kwaad een hoogtepunt bereikt heeft en geen enkele autoriteit er nog iets aan kan doen. En het is juist hieraan dat we de extreme verraderlijkheid van je aanklagers kunnen herkennen.

Zou Ik dan mijn Wegen en mijn Plannen moeten veranderen, die Ik al zoveel jaren op jou uitvoer?

O, als je eens wist hoeveel pijn ze mijn Hart gegeven hebben! Het is niet in staat om de marteling te verdragen en het dwingt Mij, om allen te straffen die deelgenomen hebben aan zo'n zware beschuldiging. En denk niet dat Ik dat vandaag zal doen.

Op het juiste moment, zal mijn Gerechtigheid haar arm tegen hen opheffen. Niemand, niemand zal gespaard. De pijn die zij Mij aangedaan hebben, is te groot.

(3) Ik zei Hem: "Mijn Liefde, als U mij in de steek laat, in de toestand van slachtoffer, en me niet helpt om me te bevrijden, wat moet ik dan doen? U wil niets veranderen aan de manier waarop U met mij omgaat. Als de autoriteiten, die de dingen anders zien, niet accepteren wat U wil, wat moet ik dan doen? Verzekert me tenminste dat U me naar de Hemel zal brengen.

Dan bent U en ik, en zij ook, allemaal tevreden. Ziet U niet in welk doolhof ze me geplaatst hebben? Ik ben de beschuldigde, de veroordeelde, alsof ik het meest verachtelijke wezen op aarde geworden ben en alsof er een vloek op mijn arm bestaan gevallen is.

Jezus, Jezus! Help me. Laat me niet in de steek. Laat me niet alleen. Als iedereen zo wreed is om mij in de steek te laten, Jezus, laat U me toch niet alleen, hè? Mijn pijn was zo groot dat ik in snikken uitbarstte.

Jezus weende ook. Hij zei mij:

(4) "Houd moed, mijn dappere dochter. Je moet weten dat mijn Goddelijke Wil op twee manieren werkt: de ene is op absolute wijze en de andere is op permissieve wijze.

Wanneer mijn Wil op absolute wijze werkt,

vervult Hij mijn Plannen, vormt Hij heiligheid.

En de mens, die deze absolute Daad van mijn Wil ontvangt, verkrijgt deze Daad omringd door Licht, Genade en met Hulp.

Deze gelukkige ziel mag niets ontbreken om deze absolute Daad van mijn Wil te kunnen vervullen.

Anderzijds werkt mijn Goddelijke Wil op een tolerante manier

wanneer de mensen, met de vrije wil die zij bezitten, proberen de Handen van de Almachtige te binden.

Dit is het geval in de huidige situatie, in wat zij met jou doen en van jou willen. Zij willen de dingen op hun manier veranderen en willen de dingen niet aanvaarden, zoals Ik hen tot op heden met zoveel Liefde voor het welzijn van allen geregeld heb.

Zo dwingen zij Mij om op een tolerante manier te handelen.

Mijn toegeeflijke Wil omvat Gerechtigheid en Straf.

De blindheid van je aanklagers is groot, en wie weet hoever ze zullen gaan. Ik zal daarom handelen met mijn permissieve Wil.

*Aangezien zij de door Mij gewenste manier weigeren,
zal Ik je uit de staat van slachtofferschap ontheffen.*

*En mijn Gerechtigheid, die geen steun meer vindt,
zal zich vrijelijk tegen deze mensen ontladen.*

Ik maak de eerste rondgang in alle naties.

Ik ontsla jou uit de staat van slachtoffer, omdat Ik zie dat je te verbitterd bent voor mijn zaak en voor wat zij willen.

En vanwege al hun verraad jegens jou, en omdat Ik je zo verbitterd zie, heb Ik het hart niet om je in je gebruikelijke staat van lijden te werpen

- die je met zoveel liefde ontvangen hebt en

- die Ik je met een nog grotere Liefde meegedeeld heb.

Daarom zal Ik over jou heen handelen. Maar als je mijn Pijn eens kende! En in mijn pijn **blijf Ik zeggen:**

"Menselijke ondankbaarheid, hoe verschrikkelijk ben je!"

Ik ben klaar voor de tweede ronde van straffen in alle naties.

met herhaling van aardbevingen, sterfte, onvoorziene verschijnselen, allerlei soorten kwaad die voldoende zijn om angst en schrik te veroorzaken.

De straffen zullen als een dikke mist over de mensen neerdalen. En velen zullen naakt en hongerig achterblijven. En wanneer de tweede ronde voorbij is, zal ik aan de derde beginnen.

Hoe heviger de straffen zullen zijn, hoe heviger de revoluties en oorlogen zullen zijn.

(3) Mijn dochter, ***Ik raad je één ding aan: geduld.***

Oh, doe Me alsjeblieft niet de pijn aan, om je wil tegen de Mijne in te zetten. Bedenk hoeveel Genade Ik jou geschonken heb, met hoeveel liefde Ik jou bemind heb om je wil te winnen en hem tot de Mijne te maken. Als je Mij gelukkig wilt maken, verzeker Mij dan dat je nooit, nooit je eigen wil zult doen."

(4) Terwijl ik Jezus verzeker dat ik nooit mijn wil zal doen, ook al zijn de omstandigheden zodanig dat ik voortdurend leef met de angst, die mij vergiftigt, dat ik in grote ongenade zou kunnen vallen en dat ik niet altijd de Goddelijke Wil doe.

Mijn God, wat een lijden!

Wat een kwelling voor mijn arm hart, temeer daar ik in mijn wisselvallige toestand, dagen doorbreng zonder te lijden.

En nu word ik gekweld door de gedachte dat Jezus mij verlaten heeft en dat ik nooit meer het geluk zal hebben van Hem te zien.

In mijn verdriet *herhaal ik*: "Vaarwel, Jezus. We zullen elkaar nooit meer zien. Het is allemaal voorbij." En ik ween omwille van Hem die meer was dan mijn leven.

Ik breng twee, drie dagen door in deze kwelling.

En wanneer ik mezelf ervan overtuig dat ik niet meer in deze staat van lijden zal vervallen, verrast Jezus me en laat me opnieuw lijden.

En dan word ik gekweld door de gedachte: "Hoe zal ik gehoorzaam zijn?" Zo ervaar ik op de een of andere manier, zoveel verdriet en bitterheid, dat ik zelf niet meer weet hoe ik verder moet leven.

Ik hoop dat mijn lieve Jezus medelijden zal hebben met mijn lijden en dat Hij zijn arme balling naar het hemels Vaderland zal brengen.

Ik smeeek je alleen, Jezus, om een einde te maken aan deze storm.
Beveel hem met uw macht om te kalmeren.

En door uw Licht te geven aan degenen die deze storm veroorzaakt hebben, zullen zij al het kwaad dat zij gedaan hebben, beseffen.
En zij zullen dit Licht kunnen gebruiken om zichzelf te heiligen.

Fiat!
Nos cum prole pia Benedicat Virgo Maria

.

28-1- 22 februari 1930 – Wie in de Goddelijke Wil leeft, is omgeven door goddelijke Onveranderlijkheid. De dood van het Goede. Het offer van het leven om het Goede terug tot leven te brengen. 5

28-2- 26 februari 1930 - Het is noodzakelijk om naar het Goede te verlangen. Als het volk van de Goddelijke Wil niet gevormd is, kan de Goddelijke Wil zijn Koninkrijk niet hebben. Wie in het Fiat leeft, is eigenaar. De mens die zijn eigen wil doet, is slaaf. 9

28-3- 5 maart 1930 - Jezus wil de Hartslag van zijn Fiat in de mensen zien kloppen. Het leven in zijn Fiat is een oproep aan alle Daden in de Goddelijke Wil. Wat Eenheid betekent. 13

28-4- 9 maart 1930 - De Kennis van de Goddelijke Wil kan zijn Leven en het volk van zijn Koninkrijk te vormen. De herinnering aan wat Jezus gedaan en geleden heeft, vernieuwt de Liefde van Jezus; Zij neemt toe en stroomt over voor het Welzijn van de mensen..... 16

28-5- 12 maart 1930 - God houdt geen rekening met de tijd, maar eerder met de daden die wij verrichten. Het voorbeeld van Noach. Het Goede dat een voortdurend en langdurig offer met zich meebrengt. Elke daad van de mens heeft zijn eigen zaad. 20

28-6- 24 maart 1930 – De mens is niets anders dan een effect van de Weerspiegelingen van God. De Liefde van God in de schepping van de mensen. De standvastigheid in het herhalen van dezelfde daden, vormt in de ziel het Leven van het Goede dat gewild is. .. 23

28-7- 1 april 1930 – Wat het betekent om deel te krijgen aan de eerste Daad van de Goddelijke Wil. De kleine druppels die de mens vormt in de Zee van Licht van de Goddelijke Wil. God heeft zoveel daden van Liefde in alle geschapen dingen gelegd, als het geschapene de mens moet dienen. Het leven heeft voedsel nodig. 25

28-8- 12 april 1930 – De daden die in de Goddelijke Wil verricht

worden, zijn muren van Licht rondom Jezus. De zon is de zaaier van de Liefde van haar Schepper. De Zon van de Goddelijke Wil vormt haar Zon in de mens. Zij is de Goddelijke Zaaier in de mens. 29

28-9- 18 april 1930 – God heeft in Adam alle eerste Daden verricht. De Jaloersheid van de Goddelijke Liefde. Het Goddelijke Fiat is een garantie en een zekerheid voor de mens. Bij de schepping van de mens was alles aanwezig en in actie. De leven-gevende en voedende Kracht van de Goddelijke Wil. 32

28-10- 23 april 1930 - Toen God de mens schiep, heeft Hij de mens niet van Zichzelf losgemaakt. Een noodzakelijke voorwaarde om de mens te kunnen beminnen. De laatste aanval. De grote Gave van de Goddelijke Wil. De orde die God had toen Hij de mens schiep. 36

28-11- 2 mei 1930 - De Goddelijke Wil rent altijd naar de mens toe om hem te omhelzen en gelukkig te maken. Hij heeft de Kracht om hem van alle kwaad te zuiveren. De weg van het "ik bemin U" in de Goddelijke Wil. 39

28-12- 10 mei 1930 - Alle geschapen dingen zijn gelukkig omdat zij door een Goddelijke Wil geschapen zijn. God heeft de mens met een volmaakte Liefde bemind en hem Liefde, Heiligheid en volmaakte Schoonheid geschonken. 42

28-13- 20 mei 1930 - De hele schepping is een ledemaat van God en neemt deel aan alle Goddelijke Eigenschappen. De Goddelijke Wil brengt alle handelingen die Hem toebehoren samen. 43

28-14- 2 juni 1930 - De Goddelijke Wil is Vrede en Veiligheid. Twijfels en angsten. Jezus is de enige wetgever. De mens heeft Jezus' Waarheden nodig. Gebrek aan vertrouwen heeft de daden van de mens eeuwenlang verzwakt. 46

28-15- 18 juni 1930 - Alle geschapen dingen roepen de mensen op om de Goddelijke Wil te volbrengen. Toen God de mens schiep, plaatste Hij hem binnen zijn Goddelijke Grenzen. 50

28-16- 4 juli 1930 - Alle geschapen dingen bezitten de herhalende Kracht van het Goddelijk Fiat.	53
28-17- 9 juli 1930 - De waarde van de menselijke wil wanneer hij zich onderwerpt aan de Goddelijke Wil. Autoritaire oordelen roepen angsten op. De antwoorden van Jezus en zijn Lessen. ...	56
28-18- 16 juli 1930 – De Goddelijke Wil is Leven. Liefde is voedsel. Eén enkele handeling vormt geen leven, noch een volledige handeling. De noodzaak van herhaling van handelingen om het Leven van de Goddelijke Wil te vormen.	61
28-19- 24 juli 1930 – De Goddelijke Wil is voortdurend actief in ons Goddelijk Wezen. Het Wonder van zijn werking in de ziel. De voldoening van God.....	64
28-20- 2 augustus 1930 – Alle geschapen dingen zijn gesluierd. Alleen in de Hemel wordt alles onthuld. Werk en voorwaarden die nodig zijn om de Waarheden te kennen.....	66
28-21- 12 augustus 1930 – Ontmoediging verdubbelt het gewicht van het leed. Jezus bezoekt ons. Liefde is de eerste drijfveer van de eerste Daad in alles wat God voor de mensen gedaan heeft. De Goddelijke Wil heeft Leven gegeven aan de Liefde.....	69
28-22- 15 augustus 1930 – Het Leven van de Soevereine Koningin werd gevormd in de Goddelijke Zon.	73
28-23- 24 augustus 1930 – De Goddelijke Wil neemt alle vormen aan om zich aan de mens te geven. De Schepping van de Mens. De troonsbestijging van het centrum van de Liefde en van het Goddelijke Fiat.	74
28-24- 29 augustus 1930 – De geschapen dingen zijn vervuld van Goddelijke Wil. Kruisen vormen de weg die naar de Hemel leidt.	78
28-25- 20 september 1930 – Verbittering is het langzame vergif van het Goede. De Goddelijke Wil is de wieg van de ziel. Jezus is de Goddelijke Beheerder van zijn Allerheiligste Wil.	80
28-26- 30 september 1930 – Eden, Veld van Licht. Verschil tussen	

degene die werkt in de Goddelijke Wil en degene die werkt in de menselijke wil. Het kleine terrein van de mens. De Hemelse Zaaier. 82

28-27- 7 oktober 1930 - Wij hebben de Verlossing te danken aan de Trouw van de Allerheiligste Maagd Maria. Trouw, de zoete ketting die God betovert. De hemelse Landbouwer. De noodzaak van het Zaad om de Goddelijke Werken te kunnen verspreiden.. 85

28-28- 12 oktober 1930 – Angst is de zweep van het arm ‘niets’. Gods Liefde voor de mensen is zo groot dat hij de mens met Hem laat wedijveren. God heeft alle handelingen vastgesteld die alle mensen moesten verrichten. 87

28-29- 18 oktober 1930 – De waarde van de kussen en omhelzingen van de Maagd Maria aan het Kindje Jezus. Alle handelingen van de Maagd Maria waren immens en oneindig omdat Zij de Goddelijke Wil bezat.. De Wederopstanding van de handelingen volbracht in de Goddelijke Wil. De effecten van het "ik bemin U"..... 89

28-30- 9 november 1930 – Verschil tussen geschapen liefde en de Scheppende Liefde. De bruidsschat die God reserveert voor de mens. Voorbeeld..... 94

28-31- 20 november 1930 – De angst om iets te verliezen betekent dat je het bezit. Wie het recht heeft, om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te vragen. Voedsel om het Leven van de Goddelijke Wil in de mens te vormen en te laten groeien. 97

28-32- 24 november 1930 – Er bestaat geen plaats waar mijn Goddelijke Wil zijn Werkende Kracht op de mensen niet uitoefent. De mensen ontvangen de effecten van deze actieve Kracht volgens hun ingesteldheid. Jezus spreekt over straffen. 100

28-33- 30 november 1930 - De reden waarom God niet gekend en bemind wordt, is, dat men gelooft dat Hij een God is, die ver van de mensen verwijderd is. In werkelijkheid is Hij onlosmakelijk met hen verbonden is. De Goddelijke Wil trekt de ziel aan en de ziel

trekt het Goddelijk Fiat in zich aan.....	102
28-34- 21 december 1930 – Triomfen van de Goddelijke Wil wanneer de mens zich laat vormen door het Goddelijk Fiat. Uitwisseling van triomfen aan beide kanten.	107
28-35- 8 februari 1931 – Beschuldigingen, laster, veroordeling. De Wil van God kost meer dan zijn Macht. De effecten van de gewilde Goddelijke Wil en deze van de permissieve Goddelijke Wil. De reeks straffen die God alle naties zal opleggen.	109
Inhoudsopgave - Deel 28.....	115